606
13778

ஸ்ரீ

சிவபெருமான் நாரதருக்குச்

சொல்லிய

ஸ்ரீரங்கமகத்துவம்

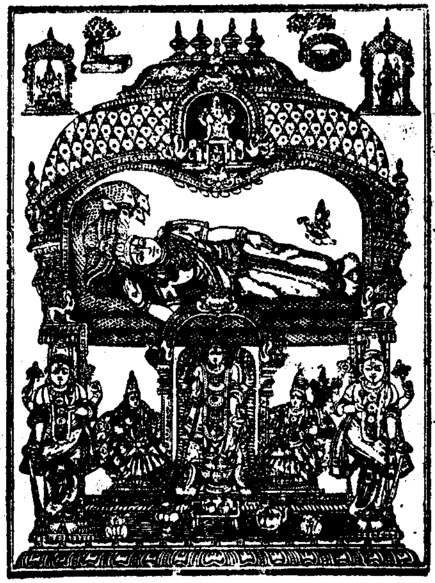

நித்யானந்தபிர்மம் அவர்கள்

எழுதியது.

அ. இரங்கசாமி முதலியார் ஸன்ஸ்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை

இதன் விலை] 1935 [அணா 6

ஸ்ரீ

ஸ்ரீரங்கநாதாயநம:

ஸ்ரீரங்கமகத்துவம்

காப்பு

வெண்பா

திருவரங்கமென்று தியானிக்கில்நோய்போம்
கருவரங்கமெய்தாக் கருதும்-பெருவரங்கள்
எல்லாஞ்சித்திக்கு மெனநான்மறையுணரும்
நல்லார்வகுப்பர் நயந்து.

நூல் வரலாறு

விருத்தம்

அந்திநிறத்தெம்பி ரான்முன்னாளில்
நாரதனுக் கனுக்கிரகித்த
விந்தைபெறும் ஸ்ரீரங்கமகத்துவமா
மிக்கதையை விளம்பினோரும்
சிந்தையுறப்படித்தோ ருங்கேட்போரும்
வரைந்தோருந் திருமணாளன்
கந்தமலர்ப்பதநிழற்கீழ் வைகுந்தத்
தெந்நாளுங் களித்துவாழ்வார்.

துதிகவி

அருமறையைக்கவர்ந்துவிரிமகரவா
ரிதியினிற்சென்றன்றருளித்த
பெருவலிகொள்சோமுகாசுரனுமத்
தவுணனை முன்பிறங்குமீனத்
திருவுருக்கொண்டறமாய்த்தம்மறையை
யுலகிடைவிரித்துச்சீவர்தம்மை
பொருவிலருளிற்புரந்திவ்வரங்கத்தி
லரிதுயில்செய்புனிதபோற்றி.

78149

நூல்

முதலாம் அத்தியாயம்

சகலபுவன சம்ரக்ஷகராகியும், சர்வஜீவதயாபரராகியும், காளகண்டமூர்த்தியாகியும், காமதகனராகியும், திரிபுராந்தகராகியும், திரிநேத்திரதாரியாகியும், மான் மழுவைத் தரித்தவராகியும், மனோன்மணிசமேதராகியும், சிருஷ்டி - திதி-சம்மார-திரோபவ - அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிர்த்திய கர்த்தாவாகியும், பரப்பிரம்மசொரூபியாகியும், விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீசதாசிவமூர்த்தியானவர் ஸ்ரீகயிலாசபர்வதத்தில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவகணங்களும், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகணங்களும், நந்தி முதலாகிய அளவில்லாத சிவகணங்களும், பதினெண்சித்த கணங்களும், புடைசூழத்தக்கதாக ரத்னசிம்மாசனத்தில் கொலுவீற்றிருக்கின்றனர். அச்சமயத்தில்.

பராசர்-புண்டரீகர் - அம்பரீஷர் - வீஷ்மர்-தாலப்பியர்-ருக்குமாங்கதர்-பிரகலாதர்-அர்ச்சுனர்-வசிஷ்டர் - மாபலி-விபீஷணர் என்று சொல்லப்பட்ட பாகவத சிகாமணிகளுக்குள் சிரோமணியாயிருக்கப்பட்ட நாரத முனியானவர் ஒருநாள் அதிதீவரமாக நடந்து கயிலாயத்திற்குப்போய் சாம்பசிவமூர்த்தியைக்கண்டு பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்றுகொண்டு, "ஓய் சுவாமி! தேவரீர் முன்னால் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளிய புண்ணிய சரித்திரங்களினால் சொர்க்க-மத்திய-பாதாளமென்னுந் திரிலோக விர்த்தாந்தங்களுந் தெரிந்து பூலோகத்திலுள்ள புண்ணிய ஸ்தல மகத்துவங்களும், மூர்த்தி மகத்துவங்களும், கங்கைமுதலான தீர்த்தமகத்துவங்களும், முனீஸ்வரர்களுடைய புண்ணிய சரித்திரங்களும், அடியேனறிந்து கிருத கிருத்தியனாகினேன்.

ஆயினும், தேவரீர் சோழதேசத்தில் காவேரி மகத்துவத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய காலத்தில் பூலோகத்திலுள்ள விஷ்ணுஸ்தலங்களுக்குள் ஸ்ரீரங்க

ஸ்தலமென்று ஒரு திவ்வியஸ்தல மிருக்கின்றது. அந்த ஸ்தல மகத்துவம் சகஸ்த்ர பணாமுடிகளையும், இரண்டாயிரம் நாவையுமுடைய ஆதிசேஷனாலும், நம்மாலுஞ் சொல்லி முடியாதென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றியருளிய வசனாமிர்தத்தைச் செவி வழியாகவுண்டு திருப்தியடைய வேண்டுமென்று, அன்றுமுதல் இன்றையவரையில் அதிதாகமாயிருக்கின்றது. ஆதலால், அடியேனுக்கு இன்னம் ஒருதரம் அந்த ஸ்தலமகத்துவமும், மூர்த்திமகத்துவமும் தீர்த்தமகத்துவமும் விகசிதமாய்த் தெரியும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

அதுகேட்டுப் பரமேஸ்வரரும் சந்தோஷசித்தராய் அந்த நாரதமுனிவரைப் பார்த்து, "ஓய் நாரத முனிவரே! அந்தத் திவ்வியஸ்தல மகத்துவத்தை நம்மால் சொல்லிமுடியாது என்று முன்னமே சொல்லியிருந்தோமே. ஆயினும் நம்மாலறிந்த மாத்திரஞ் சொல்லுகின்றோம்; விசேஷமாகச் சொல்லவேண்டுமாகில் பதினாயிரந் தேவவருஷங்கள் செல்லும்; உம்மாலுங் கேட்டுமுடியாது; எம்மாலுஞ் சொல்லிமுடியாது; ஆதலால் சங்கிரகமாகச் சுருக்கிச் சொல்லுகின்றோம்; நீர் கேட்பீராக என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளினார். அதாவது, "ஓய் நாரதமுனிவரே! சோழதேசத்தில் காவேரிமத்தியில் சந்திரபுட்கரணி தீர்த்தத்தில் மகாலட்சுமிகரமாயிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கஸ்தலமென்கிற ஒரு புண்ணியஸ்தலம் உண்டு. அந்த ஸ்தலத்திற்குப் போனவர் நரகத்தைப் பார்க்க வேண்டுவதில்லை; எமலோகத்திற்குப்போக வேண்டுவதில்லை; அவர்களை மரணவேதனை வருத்தமாட்டாது; மறுபடியும் அவர்கட்குப் பலவகைப்பட்ட பிறவித்துன்பங்கள் நேரிடாது.

ஆகையினால், பூமண்டலத்தில் புத்திசாலிகளாயிருக்கின்றவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்துக்குப் போகாமலும், காவேரி தீர்த்தஸ்நானஞ்செய்யாமலும், ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைத் தரிசிக்காமலும், ஸ்ரீரங்கநாயகரைச் சேவை செய்யாமலும், தங்களாலியன்றமாத்திரம் அதிதிக

ளாகிய பெரியோர்களுக்குத் தானதருமங்கள் செய்யாமலிருக்கமாட்டார்கள். அதுவுமல்லாமல் தும்முகின்றபோதும், நடக்கும்போதும், இருமுகின்றபோதும், கொட்டாவிவிடுகிறபோதும், எச்சில் உமிழ்கிறபோதும், சரீரத்தில் ஒருவியாதி நேரிட்டபோதும், சத்துருக்கள் எதிர்த்தபோதும் காலிற் கல் இராடினபோதும், பாவிகளோடு சாவகாசஞ் செய்யும்போதும், ஒரு பொய்வார்த்தை சொல்லுகிறபோதும், பாவிகளை யனுசரித்துப் பேசும்போதும், மனோவாக்குகாயமென்னும் திரிகரணசுத்தியாய் ஒருதரம் ரங்கா என்று தியானித்து வசனித்தால் அவர்களுக்கு ஒரு அபாயமுண்டாகாது. அல்லாமல் இரண்டுதரம் ரங்காவென்று தியானித்தால் அவர்கள் முற்பிறவிகளிற் செய்துள்ள பாவவினைகளெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல நீங்கிப் புண்ணியசாலிகளாவார்கள். அல்லாமலும் அவர்களைச் சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்த உலகமெல்லாங் கொண்டாடும்.

பின்னரும் ஆயிரம்யோசனை தூரத்திலிருக்கிறவனானாலும் அந்த ஸ்தலத்தை நினைப்பானாகில் அந்த மகாபுருஷனும், அவன் வமிசத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறையிலுள்ள பிதுர்க்களும் பூர்வசன்மத்தில் செய்துள்ள சகல பாபகன்மங்களும் நீங்கிப் புண்ணியவான்களாவார்கள். எந்தத் தேசாந்தரத்திலிருக்கின்றவனானாலும் எந்த தீவாந்தரத்திலிருக்கின்றவனானாலும் அந்த மகத்துவமாகிய இரங்கஸ்தலமிருக்கின்ற திசையைநோக்கி இரண்டுகைகளையுஞ் சிரசின்மேல் அஞ்சலியாகவைத்துக் கும்பிட்டு இரங்காவென்று தியானஞ்செய்வானாகில் அவன் ஒருகாலத்திலும் பாவத்தையடையமாட்டான். அதுவுமல்லாமல் சந்திரபுட்கரணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து செபதபவனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஏகமனதாய் நின்று இரண்டு கைகளையுங் கூப்பி இரங்காவென்று சொல்லிக் கும்பிட்டானாகில் அவன் ஒருபோதும் பாபத்தையடையமாட்டான். இதுவல்லாமல் ஏகாதசிவிரதம் நிச்சலமாயிருந்து துளசிதீர்த்தஞ் சாப்பிட்டு, அன்று ராத்திரி முழுதும் அந்தப்பகவானுடைய கீர்த்தனைகளைப் பாரா

யனஞ் செய்கின்ற பரமபாகவதர்களின் பெருமையை இவ்வளவென்று அளவிட்டு எவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது. அவர்களையே ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியென்று அறிந்து அவர்களுக்குச் சிசுருஷைசெய்து எக்காலமும் வணங்கவேண்டும்.

பிதிர்த்தேவதைகளில் "ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குப் புண்ணியலோகம் பிராப்தி யுண்டாக்குவிக்கும்படி தங்கள் வமிசத்தில் ஒரு சற்புத்திரன் பிறக்கமாட்டானா? அவன் வித்தைபுத்தியறிந்தவனாகி இரங்கஸ்தலத்திற்குப்போய் காவேரிஸ்நானஞ்செய்து இரங்கநாயகியார் சமேதராய் ஆழ்வார்கள் முதலாகிய தாசகூட்டங்கள் புடைசூழ்ந்து சேவிக்கத்தக்கதாக ஆதிசேஷசயனத்தில் திருக்கண்வளர்ந் தருளுகின்ற இரங்கநாயகரைச் சேவித்து, பிறகு ஒரு பிராமணனுக்காகிலும் அன்னங் கொடுக்கமாட்டானா? அதற்குச் சக்தியில்லாவிட்டாலும் ஒருகாசாகிலும் கொடுக்கமாட்டானா? அதுவும் நேரிடாவிட்டாலும் திலதர்ப்பணமாகிலும் பண்ணமாட்டானா? அதுவுங் கிடையாவிட்டாலும் ஒருபிடி புல்லாகிலும் பிடுங்கி ஒரு பசுவின்வாயிற் கொடுக்கமாட்டானா" என்று நினைத்துத் தபஞ்செய்வார்கள்.

"ஓய் நாரதரே! இதுவுமல்லாமல் எமபுரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற எமதர்மராஜனானவன் தன்னுடைய தொழில் குறைவுபட்டு தன்னதிகாரம் அடங்கிப்போய் நரகம் பாழாய்க்கிடக்கின்றபடியினால் ஒருநாள் அவன் ஏகாந்தமாயிருந்துகொண்டு ஆலோசித்திருந்தான்" என்றார். அது என்னவென்றால்.

பூலோகத்திற் பிறந்திருக்கப்பட்ட சகல மனிதர்களும் இரங்கத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அவர்கள் செய்த பாவங்களெல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்துபோய் நம்முடைய லோகத்திற்கு வாராமல் புண்ணியலோகத்தை யடைகின்றபடியால் இன்னம் நம்முடைய ஆக்கினை எங்கே செல்லப்போகின்றது; நம்முடைய அதிகாரத்தை யாரிடத்தில் செலுத்தப் போகின்றோம்; தேவர்களோவென்றால் பூலோகத்திற்குப்போய் இரங்கஸ்தலத்தில் மனித

ராகப் பிறக்கவேண்டுமென்று சர்வதா பிரார்த்திக்கின்றார்கள்.

புரட்டாசிமாதம் கிருஷ்ணபட்சத் திரயோதசியில் அந்த ஸ்தலத்திற்குப்போய் பிதிர்த்தர்ப்பணம் பண்ணின பலத்தினால் அவனும் அவன் வமிசத்திலுள்ளவர்களும் பாபவிமோசனர்களாய்ப் பரமபதத்தையடைகின்றார்கள்.

மார்கழிமாதமுழுதும் அந்தக் காவேரியிலும் சந்திரபுட்கரணியிலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஏகமனதாய் நின்று இரங்கநாயகரையும் பரமபாகவதர்களாகிய தாசக்கூட்டங்களையும் சேவித்தால், அவனும் அவன் குலத்திற் பிறந்த பேர்களும் கிருதகிருத்தியங்களாய் பிறவிக்கடலை நீந்தி மோட்சக்கரையிற் சேருகின்றார்கள்.

ஆடிமாதம், ஆவணிமாதம், புரட்டாசிமாதம், ஐப்பிசிமாதம் ஆகிய இந்நான்குமாதங்களும் அந்த ஸ்தலத்திலேயே வாசமாயிருந்து அந்தத் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணுவார்களாகில், அவர்கள் மகத்துவத்தை இன்னபடியென்று எவர்களாலும் அளவுபடுத்திச் சொல்லிமுடியாது. இதற்கு வேறாகிய அனேக திவ்வியஸ்தங்களில் சகஸ்திரவருஷஞ் சரியாய் வாசம் பண்ணி தவஞ் செய்தவனுக்கு எந்தப் புண்ணியபலனுண்டாகுமோ அந்தப் புண்ணிய பலனெல்லாம் இந்தத் திருவரங்கமென்னும் திவ்வியஸ்தலத்தில் ஒரு ராத்திரி வாசம் பண்ணினவனுக்கு அந்தட்சணமே பலிக்கும். அதுவுமல்லாமல் அந்த ஸ்தலத்திலிருந்து ஆயிரங்கோடி மகாபாதகங்களைச் செய்தபோதிலும் அவர்கள் நமது எமபுரத்து வாசற்படியை மிதிக்கிறதில்லையென்று வெகுவாய் விசாரமடைந்தான்.

கேட்டீரோ நாரதமுனியே! இன்னம் ஒரு அதிசயமுண்டு; அதுவுஞ்சொல்லுகின்றோம்; அதெப்படியென்றால் எவனாகிலும் இரங்கயாத்திரை போகிறேனென்று சொல்வானாகில் அவனைக் கண்டுபிடித்து அவனுக்கு உபசாரமாய் ஒருவேளை அன்னங்கொடுத்தால் அப்படிகொடுத்தபுண்ணியபுருஷன் பூலோகத்திலுள்ளவரையில் தனகனக வஸ்துவாகன சம்பத்திற்குக் குறை

வில்லாதவனாய் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளோடு சகல போகங்களையும் அனுபவித்து வெறுத்து முடிவில் பரமபாகவதனாய் திவ்விய சரீரத்தைப்பெற்று சூரிய மண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டுபோய் விரசா நதிக்கு அக்கரையாகிய ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் நித்தியாயிசுவரியர்களோடு சதாகாலமும் அழிவில்லாத சுகத்தையடைந்திருப்பான். இன்னமும் அந்தத் தலத்தைச் சேவித்தபேர்களுக்கு ஒருநாள் தப்பாமல் நாளொன்றுக்கு மூன்றுதரம் பெரியோர்களுக்குப் பாத்திரதானம் பண்ணினவனுக்கு எந்தப்புண்ணியபலன் சித்திக்குமோ அந்தப் புண்ணியபலன் சித்திக்கும்.

அந்த ஸ்தலத்தில் சொர்னதானங்கொடுப்பதே விசேஷம்; இல்லாவிட்டால் அதைப்பார்க்கிலும் பூதானம்-கோதானம்-வஸ்திரதானம் முதலான மகாதானங்களைப் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கின்றது மிகவும் உத்தமம். அதுவுமல்லாமல் அந்த மகாதலத்தில் வாசமாயிருந்து பெருமாளுக்குப் பக்தனாயிருக்கின்றவர்கள் கையில் ஒருசெம்புஜலம் காவேரிதீர்த்தத்தில் மொண்டு கொடுப்பார்களாகில் மேற்சொல்லிய தானங்களைப் பார்க்கிலும் மகாவிசேஷம். எந்தத் தீர்த்தங்களில் எந்த நதிகளில் முழுகினபோதிலும் காவேரியையும் சந்திரபுட்கரணியையும் மனதில் தியானித்து முழுகவேண்டும். மற்ற நதிகளைத் தியானஞ் செய்தாலும் தியானஞ்செய்யாவிட்டாலும் குற்றமில்லை. இந்தக் காவேரியையும் சந்திரபுட்கரணியையுந் தியானிக்கின்ற புருஷன் எந்தக்குலத்தில் பிறந்தவனாயிருந்தபோதிலும் அவனிடத்தில் பெருமாள் பரமப்பிரீதியாகவிருப்பார்.

இதுவுமல்லாமல் பெருமாள் ஒருகாலத்தில் இந்த மாயாப்பிரபஞ்ச சம்சாரவாழ்க்கையில் வலையிலகப்பட்ட மான்போல அகப்பட்டு நின்று மோகத்தினால் தடுமாறுகின்ற சீவராசிகளைப் பார்த்து சிலவசனங்கள் சொல்லி யிருக்கின்றார். அஃதென்னவெனில்; நீங்கள் இந்த மாயாசம்பந்தமான சங்காரபந்தத்தைவிட்டுப் பிறவிக்கடலை நீங்கி மோட்சத்தைச் சேரவேண்டுமானால், நமது துவாதசநாமங்களையுந் தியானித்து அஷ்

டாக்ஷரமந்திரத்தைச் செபித்து இரங்கஸ்தலத்தில் காவேரிஸ்நானம் பண்ணுங்கள்; இல்லாவிட்டால் வெறுஞ்சலத்தையாகிலும் மொண்டு பிராமணர்களுக்குக் கொடுங்கள்; அதனால் புண்ணியசாலிகளாவீர்கள். அதுவுமல்லாமல் எவனாகிலும் இரங்கஸ்தலவாசியாகிய நம்மையும், சந்திரபுட்கரணியையும், காவேரிதீர்த்தத்தையும், பெற்றதாயையும், தகப்பனையும், குருவையும், நிந்திப்பானாகில்; அவன் பிராமணனாயிருந்தபோதிலும் நீசனாய்ப் பிறந்து ரவுரவாதி நரகத்தை யடைவான். நீசனாயிருந்தபோதிலும் அவன் நம்மிடத்தில் பக்திவிசுவாசமுள்ளவனாயிருந்து அஷ்டாட்சரத்தைத் தியானஞ் செய்வானாகில் அவனே நமக்கு அரிபக்தனாய் விளங்குவான். மகாராசனாகப்பிறந்து தருமநீதிகள் தவறி பக்திவிசுவாசமில்லாமல் எந்நேரமும் இடைவிடாமல் அஷ்டாக்ஷர தியானம் செய்தபோதிலும், அவன் நமக்குத் தாசனாகமாட்டான். அவனுக்குப் பரமபதம் கிட்டாது. அவனுக்கு நரகமே பிராப்தியாகுமென்று திருவுளம்பற்றி யருளினார். கேட்டீரோ நாரதமுனிவரே! பின்னையும் நதிகளுக்குள் மேன்மையுடையது காவேரிநதியும், விஷ்ணுபத்தருக்குள் சிரேஷ்டமானவர் நீரும், தேவதைகளுக்குள் மேலானவர் விஷ்ணுவும், தேவகணங்களுக்குள் விசிஷ்டமானது பிரணவமும் எப்படியோ அப்படிப்போல பூலோகத்திலுள்ள புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் மகிமை பொருந்தியது இரங்கஸ்தலம். ஆதலால் அந்த ஸ்தலத்தில் விவேகிகளாயிருந்து வாசஞ்செய்தபேர்களுக்குக் கோகத்தி-சிசுகத்தி-பிர்ம்மகத்தி-ஸ்திரீ அத்தி முதலான சகல தோஷங்களும் நிவாரணமாகும். அல்லாமலும் கள்ளுண்டல், திருடுதல், அசத்தியம் கூறுதல், கொலைசெய்தல், பரதாரகமனம் பண்ணுதல், என்றுசொல்லப்பட்ட குரூரமாகிய பஞ்சமகாபாதகங்களும் பறந்துபோகும். அவர்கள் வமிசத்தில் மூவேழு தலைமுறையிலுள்ள பிதிர்க்களும் நரகத்தைவிட்டு நீங்கிப் புண்ணியலோகத்தைப் பெறுவார்கள்.

ஆகையால், சர்வதாபாவ கிருத்தியங்களையே செய்து அருந்தல் பொருந்தலே பரமாக நினைத்துத்

திரிகின்ற பாமரசனங்களைப் பார்த்து, "ஓய் பாபிஷ்டர்களே? நீங்கள் ரங்கா ரங்காவென்று சொல்லுங்கள். இரங்கயாத்திரை செய்யுங்கோள். காவேரியில் தினந்தோறும்போய் முழுகுங்கோள். உங்கள் பாபகர்மங்களெல்லாம் விடுதலையாகுமென்று புத்திசாலியானவன் காருண்ணியமாகச் சொல்லவேண்டும். அப்படி சொல்லுகின்ற வார்த்தையைச் செவிகொடுத்துத் திருமந்திரம் போலநினைத்துப் பயபக்தி விசுவாசத்துடனே கேட்டபேர்களுக்கு அவர்கள் மனமறிந்து செய்தபாவங்களும் மனமறியாமற் செய்தபாவங்களும் அந்தக்ஷணமே நீங்கிப் பரமபாகவதராவார்கள்.

அல்லாமலும், நாம் இப்போது உமக்குச்சொன்ன புண்ணியகதையாகிய இரங்கமகத்துவத்தைக் கிரமமாக எழுதி விஷ்ணுபக்தர்களுக்குக் கொடுத்தவன் அயிஸ்வரியவானாவதுமன்றி தேகாந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தையும் பெறுவான். பிறகு அவன் அந்த ஸ்தலத்தில் புண்ணியவானுடைய வயிற்றில் பிள்ளையாகப் பிறந்து புத்திசாலியாய் இரங்கநாயகரைச் சேவித்துக்கொண்டு புண்ணியபுருஷனாயிருப்பான்.

இந்தச்சரித்திரத்தைப் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் படித்தபேருக்கும் கேட்டபேருக்கும் வித்தையும் புத்தியும் கீர்த்தியும் அயிஸ்வரியமும் சந்தானசம்பத்தும் தீர்க்காயுசும் உண்டாகும். இதுவுமல்லாமல் அமாவாசை-நவமிதிதி-துவாதசி - அஷ்டமி-ஏகாதசி இப்படிப்பட்ட புண்ணியதினங்களில் இந்தப் புண்ணிய கதையைப் படித்தபேர்களும் விசுவாசமாகக் கேட்டபேர்களும் பூலோகத்திலுள்ள சகலபோகங்களையும் சுகசீவிகளா யனுபவித்துப் பின்பு தேவர்களாகப் பிறந்து தேவபோகங்களையும் அனுபவித்து வெறுத்து முடிவில் ஸ்ரீவைகுந்தத்தில்நித்தியாயிசுவரியர்களாய்ப் பிரகாசிப்பார்கள் என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றி யருளினார். அதுகேட்டு நாரதபகவானும் அப்படியாவென்று ஆச்சரியமடைந்து மவுனமாயிருந்தார்.

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

அலையெறியும்பாற்கடலின்மத்தாகப்
பொன்மலையையமைத்துவானக்
கலைமதியைத்தாணாக்கிவாசுகிநா
மத்தாவைக்கயிறாய்ப்பூட்டிப்
புலவர்குழாங்கடைபொழுதம்மலைகடலி
லழுந்தாமற்புகழுமாமை
நிலவுருக்கொண்டருள்புரிந்திவ்வரங்கத்திற்
கண்வளருநெடியோய்போற்றி.

பிறகு நாரதபகவான் எழுந்து ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமேஸ்வரருக்குச் சாஷ்டாங்கதண்டன் சமர்ப்பித்து, இரண்டுகைகளையுஞ் சிரசின்மேல் வைத்துக் கும்பிட்டு நின்று, "ஓய் சுவாமி! திரிபுராந்தகா! தீனரட்சகா! பார்வதிசமேதா! பரமதயாளா! என்று பலவாறாகத் தோத்திரஞ்செய்து, தேவரீர் இப்போது அனுக்கிரகஞ் செய்தருளிய புண்ணியசரித்திரத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷசித்தனாகினேன்; அதிற் சம்சயமில்லை. ஆனாலும் இன்னமும் அந்தச் சரித்திரத்தையே கேட்கும்படி ஆசையாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அந்த ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீரங்கவிமானமும் ஸ்ரீரங்கவிக்கிரகமும் சந்திரபுட்கரணியும் எப்படி யுண்டாச்சுதோ? அந்த விர்த்தாந்தத்தை அடியேனுக்கு விகசிதமாகத் திருவுளம்பற்றியருள வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

அதற்குப் பரமசிவன் "ஓ நாரதரே! அந்தத் தலத்தினுடைய பேரும் பிரதாபமும் அளவிட்டுச் சொல்லுவோமாகில் பதினாயிரந் தேவவருஷஞ் செல்லுமென்று முன்னமே சொல்லியிருந்தோமே. ஆனபோதிலும் நீரே கேட்கவேண்டுமென்கிற ஆசையாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகின்ற முறைமையினால் இன்னமும் எடுத்துக் கூறுகின்றோம். நீர் சாவதானமாய்க்

கேளும்" என்று சொல்லினார். பூர்வத்தில் நால்வகை யோனி எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்துநாலுலட்சம் சீவபேதங்களாயுள்ள சகல சராசரவுயிர்களும், பிரகிருதியிலிருந்துண்டாகி மறுபடியும் அந்தப் பிரகிருதியிற்றானே லயமாகி ஒரு ரூபமுந் தோற்றாமல் காடாந்தகாரமா யிருந்தது. அப்போது மகாவிஷ்ணுவாகிய பெருமாள் ஒருவர் மாத்திரம் பிரளயகால சமுத்திரத்தில் ஒரு சிறுகுழந்தைபோல் வடபத்திரசயனத்திலிருந்து நெடுங்காலம் பரமயோக நித்திரைசெய்து அதற்குமேல் திருக்கண் விழித்துப் பார்த்தருளினார்.

அப்போது எந்தவிடத்திலுங் காடாந்தகாரமாய் ஒன்றுந் தோற்றாமலிருந்தது. அதுகண்டு ஓ! ஓ! இதேது; ஒரு சீவராசிகளையும் காணோம். ஒரு தேவதைகளையுங் காணோமென்று சற்றுநேரம் திருவுளஞ் செய்து, பிறகு சகல புவனசராசரங்களும், சகலலோகங்களும் தம்முடைய வயிற்றில்தான் அடங்கியிருக்கின்றதென்று யோகத்திருஷ்டியினாலறிந்து சந்தோஷமாயிருந்தார். அந்தச்சமயத்தில் தேவனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய நாபிஸ்தானத்திலிருந்து ஒரு தாமரைப்புஷ்பம் பிரகாசித்துநின்றது. அந்தத் தாமரைப்புட்பத்தின் இதழ் ஆயிரத்தெட்டுமாற்றுத் தங்கம்போலும் அதன்கொடி நவரத்தினகசிதம்போலும், அதன் முள்ளுகள் பவளத்துண்டம்போலும் விகசிதமாயிருந்தது. அந்தக் கமலத்திலிருந்து சகலலோகங்களையும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பிரமதேவனுண்டாகி வெளியில் வந்தான். அப்படிவந்த பிரம்மாவானவன் நாலுதிக்கும் ஏறெடுத்துப் பார்த்தவிடத்தில் வேறொரு பிராணிகளுமில்லாமல் தான்மாத்திரம் ஒண்டியாயிருப்பதால் பயப்பிராந்தியடைந்து பிரமித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தவேளையில் மகாவிஷ்ணுவானவர் குருடன் கைக்கோல்போலவும், தரித்திரன் கையில் அகப்பட்ட திரவியம்போலவும், தீராப்பிணியாளன் எதிர்ப்பட்ட சஞ்சீவிபர்வதம்போலவும் ஆகாசமார்க்கமாய்ச் சரேலென்று புறப்பட்டு ஒரு அம்சபட்சியாக ஆதித்தமண்டலம்போலும் மகாமேருபர்வதம்

போலும் பிரகாசித்துக்கொண்டு நானாவிசித்ரரூபமாய் சாகாவென்னுஞ் சத்தத்துடன் தொனித்துக்கொண்டு அந்தப் பிரமதேவனுக்கு முன்னேவந்து நின்றார். அதுகண்டு அம்சரூபியும் பிரமதேவனும் ஆச்சரியமடைந்து, அந்த அம்சரூபியைப்பார்த்து, நீர் யார்? என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த வார்த்தைக்குப் பதில் 'தோம்கா' என்று சொல்லிற்று. அன்றுமுதல் தகப்பனானவன் பிள்ளைக்குப் பேரிட்டதுபோல் பிரமனுக்குத் தோம்காவென்று பேருண்டாச்சுது. பிறகு அந்த அம்சரூபியான பெருமாள் பிரமதேவனைப் பார்த்து நாம் ஹரியென்று திருவுளம்பற்றியருளினார். அதுகேட்டவுடன் பிரம்மதேவன் சகல பயங்கரமும் நீங்கிச் சந்தோஷசித்தனாய் அந்த மூர்த்திக்குச் சாஷ்டாங்கதண்டன் சமர்ப்பித்து, "சுவாமி! தேவரீர் என்ன புத்தி கட்டளையிடுகிறீர்? இனி நான் செய்யவேண்டிய காரியமென்ன? அதைத் திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதுகேட்டு விஷ்ணுவாகிய அம்சரூபியும் சந்தோஷமாய் அந்தப் பிர்மதேவரைச் சமீபத்தில் அழைத்து மகா அன்புடனே பிரணவமந்திரமென்கிற ஏகாட்சரத்தை மாத்திரம் உபதேசம்பண்ணி நீ இந்த மந்திரத்தை மாத்திரம் ஜெபஞ்செய்து கொண்டிருவென்று கட்டளையிட்டு, அந்தரமார்க்கமாய் மறைந்துபோய்விட்டார்.

அப்பால் பிரமதேவனும் அந்தப் பிரணவ மந்திராட்சரத்தை அரியென்னும் அட்சரத்தோடு சேர்த்து மூன்று அட்சரமாக்கி இடைவிடாமல் ஜெபஞ்செய்யத் தொடங்கினான். இப்போதும் வேதாத்தியயனஞ் செய்கின்றவர்கள் பிரதமத்தில் அந்த மூன்று அட்சரத்தையும் உச்சரித்து அப்பால் சாங்கமாக வேதாத்தியயனஞ் செய்கின்றார்கள். அப்படி பிரமத்தில் உச்சரித்து, பிறகு வேதாத்தியயனஞ்செய்தால் அதில் என்ன அபசாரம் நேரிட்டபோதிலுந் தோஷமில்லை. மேலும் இப்போது ஒருவன் கிழக்குமுகமாய் நின்று அரி! அரி! என்று சொன்னால் அவன் செய்த சகல தோஷங்களும் நிர்த்தோஷமாகும். அவனை எந்தப் பாவங்களும் அணுகாது.

கேட்டீரோ நாரதரே! அப்பால் பிரமதேவனும் தாமரைப் புட்பத்தின்மேலிருந்து தாரகமாகிய மூன்றட்சரத்தையும் செபித்துக்கொண்டு ஆயிரம் வருஷகாலந் தபசுபண்ணி அந்தத் தபோமகிமையினால் காயத்திரி மந்திரங்களை யுண்டாக்கினான். அதன் மகிமையினால் முதல்யாகத்தில் அவன் முகத்திலிருந்து பூலோகமும், அக்கினியோத்திர கர்மமும் எசுர்வேதமும் யாகத்துக்கு வேண்டிய ஒன்பது மந்திரங்களும் தேவதைகளில் அக்கினிதேவனும், காயத்திரிசெபங்களும், மனிதர்களில் பிராமணர்களும், நாலுகால் மிருங்களில் வெள்ளாடுகளு முண்டாயின. அப்பால் இரண்டாவது யாகத்தில் அவன் கைகளிலிருந்து தேவலோகமும் சாமவேதமும் அசுரர்களும் எக்கியத்துக்குச் சாதகமான பஞ்சாட்சரங்கள்கூடிய மந்திரங்களும், தேவதைகளில் இந்திரனும், மனிதர்களில் க்ஷத்திரியர்களும், நாலுகால் மிருகங்களில் குறும்பாடுகளு முண்டாயின. அப்பால் மூன்றாவது யாகத்தில் அவன் துடைகளிலிருந்து ருக்குவேதமும், சோமயாகமும், தேவதைகளில் அசுவனிதேவதையும், எக்கியங்கள்செய்யவேண்டிய பதினெண்பிரீதிகளும், சப்தமந்திரங்களும், மனிதர்களில் வைசியர்களும், நாலுகால் மிருகங்களில் பசுக்களு முண்டாயின. அப்பால் நாலாவது யாகத்தில் அவன் பாதங்களிலிருந்து அதர்வணவேதமும், எக்கியத்திற்குவேண்டிய இருபத்தொருமந்திரங்களும், முப்பத்திரண்டு அட்சரங்களும், மனிதர்களில் சூத்திரர்களும், நாலுகால் மிருகங்களிற் குதிரைகளு முண்டாயின.

இப்படிச் சகலபுவன சராசரங்களையுந் தபோபலத்தினால் சிருட்டிபண்ணின அந்தப்பிரமாவினுடைய காது குறும்பிகளிலிருந்து ராசதகுண சம்பந்தமான மதுவென்னும் ராட்சதனும் தாமதகுணசம்பந்தமான கயிடவனென்னும் ராட்சதனும் பிறந்து சகலலோகங்களிலும் புகுந்து நிர்த்தூளியாக்கிவிட்டு மறுபடியும் பிரமாவிடத்திற்குவந்து நாலுவேதங்களையுந் திருடிக் கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போனார்கள்.

கேட்டீரோ நாரதரே! அப்பால், அந்தப்பிரமதேவன் வேதங்களைப் பறிகொடுத்தபடியினால் ஒன்றுந்தெரியாத மூடனைப்போல் நாலுதிக்குந் திகைத்துப்பார்த்து ஒன்றுந்தோற்றாமல் பிரமைகொண்டவனாய்த் திரும்பவும் தான்வாசமாயிருக்கப்பட்ட தாமரைப்புட்பத்தின் கொடிவழியேயிறங்கி, அந்தக் கொடியிலுள்ள கூர்மையானமுட்களினால் கிழிபட்டுத்திரும்பி மறுபடியுந் தன்னுடையயதாஸ்தானமாகிய தாமரைப்புட்பத்தின்மேல் வந்து உட்கார்ந்துக்கொண்டு இனியென்ன செய்கிறதென்று வாய்விட்டழுது புலம்பி, நானிந்தச் சமுத்திரத்திலேதானே விழுந்து செத்துப் போகிறேன் என்று கூச்சலிட்டான். அப்போது திருப்பாற்கடலில் வடபத்திரசயனத்தில் அறிதுயில் செய்துக்கொண்டிருக்கிற விஷ்ணுவுக்குத் தெரிந்து, ஓ! ஓ! இதேது மோசம் வந்ததென்று திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து, ஒரு மச்சரூபமாய் ஓடிவந்து ஓய் பிர்மாவே! நாம்வருகிறோம். நீபயப்படாதே! பயப்படாதே!! யென்று அபயஸ்தங்கொடுத்து, சமீபத்தில்வந்து, அவன் சரீரத்தைத் தடவி கண்ணீரைத் துடைத்து, அவனுக்குப் பலவிதமான தேறுதல்சொல்லி, அப்பா! நானுனக்குத் தகப்பன். நீ எனக்குப் பிள்ளையாகையால், நீ பறிகொடுத்துவிட்ட வேதங்களை நானேபோய் தேடிக் கண்டுபிடித்து வருகிறேன். இவ்விடத்திற்றானே நீ பயப்படாமலிருவென்று அவனை அங்கே நிறுத்திவிட்டு, மச்சசொரூபமாய் வந்த விஷ்ணுவானவர் குதிரைமுகமும், மனிதசரீரமுமான ஒரு திவ்வியரூபமெடுத்து மதுகயிடவர்கள் என்னும் ராட்சதர்களிருக்குமிடத்திற்குப்போய், அவர்களைக்கண்டு, அவர்களோடு சற்றுநேரம் சண்டைசெய்து, போராடி அவர்களைக் கொன்றுவிட்டார்.

பிறகு, அந்த நான்கு வேதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு யதாரூபமாய் மகாசந்தோஷ சல்லாபவினோதமாக வேதவடிவமாயிருக்கிற கருடாழ்வான்பேரில் எழுந்தருளி சதுர்ப்புஜங்களிலும் சங்கு, சக்கரம், கோதண்டம், தண்டம், வாள் என்னப்பட்ட பஞ்சாயுதங்களை

யுந் தாங்கிக்கொண்டு, கௌஸ்துவாபரணமும், வனமாலிகையும், பீதாம்பரமும் பிரகாசிக்கக் கோடிசூரியர் உதயமானதுபோல் இலட்சுமிசமேதராய் வேதங்களைப் பறிகொடுத்து விட்டோமே யென்று பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்கிற பிர்மாவுக் கெதிரே வந்து, அந்த வேதங்களைக் கொடுத்து, அப்பா மகனே! நான் உபதேசம் பண்ணாமல் வேதங்களை உன்கையிற் கொடுத்தபடியினால் நீபறிகொடுத்துவிட்டாய். மறுபடியும் நான் போய் அந்த ராட்சதர்களைக் கொன்று, வேதங்களைக் கொண்டுவந்தபடியினால் உனக்குக் கிடைத்தது. இல்லாவிட்டால், உனக்குக் கிடைக்கமாட்டாது. ஆகையினால், இனியாகிலும் நான் முன்னமே உபதேசித்திருக்கின்ற பிரணவமந்திரத்தைப் பயபக்தி விசுவாசத்தோடு தியானித்துக்கொண்டு பத்திரமாயிரு.

இந்த வேதங்கள் குருவுபதேச மில்லாதவர்களுக்குப் பலிக்கமாட்டாது. குருபக்தியா யிருந்து, குரு கடாட்சம் பெற்றிருப்பார்களாகில், அவர்களுக்குப் பலிக்கும். குருபக்தி செய்கிறவன் நீசனாயிருந்தாலும் அவன் பிராமணவம்சத்திற் பிறந்து, வேதாத்தியயனஞ் செய்து பரமபாகவதனாவான். அத்தியயனஞ் செய்த வேதபாடங்களை மறந்தவன் நரகத்தை யடைவான். பிராமணகுலத்திற் பிறந்தும் வேதாத்தியயனஞ் செய்யாமலிருந்தால் அவன் பிரமஹத்தி தோஷத்தையும், * சுராபானஞ் செய்த பாதகத்தையும் அடைவான். வேதங்களைச் சிலநாள் அப்பியாசித்துப் பிறகு விட்டுவிட்டால் அவன் கெர்ப்பத்திலிருக்கிற சிசுவைக் கொன்ற தோஷத்திற் போவான்.

வேதங்களைப் படித்தும் அனேக யாகாதி கிருத்தியங்கள் செய்தும், என்னிடத்திலும் குருவினிடத்திலும் பக்தி விசுவாசமில்லாமல் இருப்பானாகில், அவன் காண்டாமிருகமாய்ப் பிறந்து பிரதிஷ்டனாகிப் போவான். அவன் ஒருக்காலும் கரையேறுகிறதில்லை. அவன் வெகு பிறவிகளிற் பிறக்கவேண்டும். அப்படிப் பிறந்தாலும் மகா யிழிவான பிறவிகளிற் பிறந்து,

* சுரா-கள்.

பாபகிருத்தியங்களையே செய்து, சகலமானபேர்களாலும் நிந்தனை செய்யப்பட்ட பாபிஷ்டனாய்ப் பிறந்து, பிறகு கல்லாய் புழுவாய் பிறந்து நெடுங்காலங் குயவன் திகிரியைப்போலப் பல பிறவிகளிலுஞ் சுழன்று, கிஞ்சித்தாகிலும் ஓய்வில்லாமல் திரியவேண்டும். என்னிடத்திற் பக்தியில்லாமல் சகல வேதாந்த சாஸ்திர புராணவிதிகாசங்களை யிடைவிடாமற் படித்து, அவற்றின் அர்த்தங்களை கசடற வாராய்ந்தறிந்தவனையும், அவைகளின் பயனொன்று மறியாமல் என்னிடத்தில் மாத்திரம் பக்திவிசுவாசமாயிருக்கிற ஒரு புருஷனையும், சீர்தூக்கிப் பார்க்குமளவில் என்னுடைய பக்தனே அதிக மேன்மையுடையவனாவான்.

என்னிடத்தில் பக்தியில்லாமல் சகல சாஸ்திர நிபுணனாயிருந்தாலும், அவன் சண்டாளனாய்க் கிராதகனாய்ப் பிறப்பான். என்னிடத்திற் பக்தி யுள்ளவன் கீழ்மையான பஞ்சமகுலத்திற் பிறந்தவனாய் இருந்தபோதிலும் அவனே பிராமணன். அவனே பரமபுருஷன். அவனே பாக்கியவான். அவனே பரமஞானி. அப்படியில்லாமல் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நான்கு வேதங்களுமுணர்ந்து தான தருமம் யாகாதிகிருத்தியங்கள்முதலான சற்கருமங்களைக் குறைவில்லாமல் நடத்துகின்றவனானாலும் என்னிடத்தில் பக்தியில்லாதவனானால் அவனே நீசனாவான்.

ஓய் பிர்மாவே! நீ என்னிடத்தில் சதுர்வேதங்கள், உபநிடதங்கள், அர்த்தசாஸ்திரங்கள், சிற்ப சாஸ்திரங்கள், சோதிடசாஸ்திரங்கள் முதலான சகலசாஸ்திரங்களுந் தெரிந்துகொண்டாய். ஆகையால், இனி யக்ஷ கின்னர கிப்புருட கந்தர்வ சாத்திய வித்தியாதரர்களான சகலதேவதைகளையும், மனிதர்களையும், சீவராசிகளையும், சொர்க்கநரகங்களையும், அவரவர்களுக்குத் தகுந்த லோகங்களையும், போகங்களையும் உண்டாக்கி, அவரவர்கள் தாரதன்மியத்திற்குத் தகுந்த வர்ணாச்சிரம தர்மங்களையும் நடப்பித்தருளென்று பிரமதேவனுக்குக் கட்டளையிட்டருளி, ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி கருடவாகனரூடராய் வைகுந்தத்திற் கெழுந்

தருளினா ரென்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருள, அதுகேட்டு நாரதபகவானும் பாக்கியம் பாக்கியமென்று பரமசிவனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து ஆனந்த பரவசப்பட்டிருந்தார்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

புவியதனைப்பாயதாச் சுருட்டிப்போய்ப்
  பாதாளத்திற் புகுந்தபொற்கண்
அவுணனுயிர்குடித்திமைப் பினப்புவியை
  முன்போ லுண்டாக்குமாறு
நவமுறுமொண் பிறைக்கோட்டுப்பன்றியுருக்
  கொண்டருளிய நாகர்போற்றப்
பவமகற்றுமரங்கத்திற் பாம்பணைமேற்
  றுயில்கூறும் பரமபோற்றி.

அப்பால் நாரதபகவான் எழுந்துநின்று, ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனுக்குப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி பிறகு அந்தப் பரமதேவன் சிருட்டிபண்ணின கிரமங்களையும், அவனுக்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுசெய்த அநுகூலங்களையும், விவரமாய்த் திருவுளம்பற்றியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டுப் பரமசிவமூர்த்தியுஞ் சந்தோஷமடைந்து, நாரதரைப் பார்த்து, நீரே இவ்வளவு அபேட்சையாய்க் கேட்கின்றபடியால் நாம் சொல்லுகின்றோம். நீர் சாவகாசமாய்க் கேளும். அஃதெப்படியென்றால் அந்தப் பிரமதேவன்போய் பெருமாள் கட்டளையிட்டபடியே அனேககாலம் தவசு செய்துக்கொண்டிருந்தார். பிறகு சகலபுவனங்களையும் சிருஷ்டிசெய்து சோதிட நூலைப் பார்த்தவிடத்தில், தேவேந்திரனுடைய ஆயுசும், அதிகாரமும், போகபாக்கியங்களும் சிறிது நாளில் நசித்துப்போகுமென்று தெரிந்து,

இன்னுமற்றுமுள்ள யட்ச கின்னரர் கிம்புருட சித்த
வித்தியாதர கணங்களுடைய ஆயுசும், ஐசுவரியமும்,
மனுஷர்களுடைய அற்ப ஆயுசும், போகபாக்கிய
மும், தம்முடைய காலவளமும் இம்மட்டென்றறிந்து
கொண்டு, நாம் இதுகளையெல்லாம் பகவானால் கிரம
மாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று உறுதி
கொண்டு அதிககாலமாய் திருப்பாற்கடலுக்குச் சமீபத்
தில்போய் நின்று வெகுகாலந் தவசுசெய்தான். கேட்
டீரோ நாரதமுனியே! அப்படியே நெடுங்காலந் தபசு
பண்ணின பிர்மதேவனுடைய தபசுக்குத் திருவுள
மிரங்கி மகாவிஷ்ணுவானவர் கூர்மாவதாரங்கொண்
டெழுந்தருளிவந்து, பிர்மதேவனுக்குத் தரிசனங்
கொடுத்தருளினார். அப்படி கூர்மரூபியாய் வந்த பக
வானுக்குப் பிரமதேவன், அநேக வந்தனைவழிபாடு
கள் செய்து, சுவாமி! தேவரீர் அடியேனிமித்தமாய்
எழுந்தருளிவந்து தரிசனங்கொடுத்தருளியது உண்மை
யாகுமானால், உம்முடைய எதார்த்த சொரூபத்தைப்
பிரத்தியட்சமாகக் காண்பித்தருளவேண்டும். அடியேன்
இதுவரையிலுந் தேவரீருடைய நிசசொரூபத்தைக்
கண்டு தரிசனஞ்செய்ததில்லை. இப்போதாகிலும் உமது
நிசசொரூபத்தைக் காண்பித்தருளவேண்டும் என்று
துவாதச நாமங்களையும் கொண்டாடித் துதித்தான்.
அதுகண்டு கூர்மரூபியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி
யும் பிரமதேவனைப்பார்த்து, வாரும்பிள்ளாய்பிர்மாவே!
உன்னைப்போலொத்த பிர்மாக்கள் அநேகம்பேர் வந்
தாலும் என்னுடைய நிசரூபத்தைக் கண்டுபிடிக்க மாட்
டார்கள். நான் நினைத்தமாத்திரத்தில் அநந்தமாயிரம்
பிர்மாண்டங்களையும், அநந்தமாயிரம் பிர்மாக்களையும்
பிறப்பிக்கவும் இறப்பிக்கவுங் கூடும்.

ஆனபோதிலும், என்னுடைய பக்தஜனங்களா
யிருக்கிறபேர்கள் எனது நிசசொரூபத்தைக் காண
வேண்டுமென்று நினைத்த அந்தக்கணமே அவர்கள்
எனது நிசசொரூபத்தைக்கண்டு தரிசிப்பார்கள். மற்ற
பேர்கள் எப்படிப்பட்ட வல்லவர்களானாலும் அவர்
களால் என்னைக்கண்டு தரிசிக்கமுடியாது. பக்தசனங்

களை யிரட்சிக்குநிமித்தம் அநேகம் அவதாரங்கள்
எடுப்பேன். அல்லாமலும், மச்சமானது பார்வையினா
லும், கூர்மமானது தியானத்தினாலும், அம்சமானது
ஆலிங்கத்தினாலும் அதனதன் சிசுக்களை அதனதனுருப்
படுத்தி வர்த்திக்கச் செய்கிறதுபோல, நாம் உன்னை
யுருப்படுத்திவர்த்திக்கச்செய்யுநிமித்தம் மேற்சொல்லிய
மூன்று பங்குகளினாலும் உனக்குத் தரிசனங்கொடுத்து,
பிரணவ மந்திராட்சரங்களையும் உபதேசஞ்செய்து, நீ
செய்த யாகங்களிற்றானே ருக்கு எசுர் சாம அதர்வண
மென்னுஞ் சதுர்வேதங்களையும் உண்டாக்கிக்கொடுத்து
உனக்குப் பிரமஞானம் ஐயந்திரிபில்லாமல் பிரகாசிக்
கும்படி அசுவமுகமும் மனுஷசரீரமாய் வந்து பிரத்தி
யட்சமாகினேன். இப்படிப்பட்ட மகிமையெல்லாங்
காண்பித்தும் உனக்கு என்னுடைய நிசசொரூபம் கர
தலாமலகமாய்ப் பிரகாசிக்காதபடியினால் முன்னமே
நான் உனக்குபதேசித்துவைத்த பிரணவமந்திரத்தை
அஷ்டாக்ஷரத்துடன் கூட்டிச் செபஞ்செய்துக்கொண்
டிரு. அப்படிச் செய்வாயாகில் உனக்குச் சகல வல்லபங்
களு முண்டாகும். சகல வேதார்த்த ரகசியங்களும்
வெளிப்படும். சகலமந்திரார்த்தரகசியங்களும் வெளிப்
படும். இந்தமந்திரமே மூலமந்திரமென்று சொல்லப்
படும். இந்த மந்திரத்தைச் சதாகாலமும் பிரீதியுடன்
செபித்துக்கொண்டிருக்கிற பரமபாகவதர்கள் எப்போ
தும் என்னைவிட்டுப் பிரியாமல் சகல சம்பிரமத்துடனே
வைகுந்தத்தில் நித்திய திருப்தி யுடையவர்களாய்
வாழ்ந்திருந்தார்கள். பூலோகத்தில் இருக்கின்றபோ
தும், அவர்கள் சகல போகபாக்கியங்களிலும், புத்திர
மித்திர சம்பத்துகளிலும் குறைவில்லாதவர்களாகவே
யிருப்பார்கள். ஆகையினால், நீயும் அஷ்டாக்ஷரத்தை
யிடையுறாமல் உச்சரித்துக் கொண்டிருவென்று கட்டளை
யிட்டுப் பகவானும் வைகுந்தத்திற்குப் போய்விட்டார்.

கேட்டீரோ நாரதரே! அப்பால் பிரமதேவனும்
பகவானுடைய வாக்கியத்தைச் சிரசாகவகித்து, அஷ்
டாட்சரஜெபம் பண்ணிக்கொண்டு மறுபடியும் ஆயிரம்
வருஷந் தவம்பண்ணினான். அப்படித் தவஞ்செய்த
பிரமாவினுடைய தவசுக்குத் திருவுளமிரங்கி, ஆதி

சேஷசயனராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி கடாட்சித்த
படியால், திருப்பாற்கடல் மத்தியிலிருந்து, ஒரு திவ்
விய விமானம் தகத்தகாயமாய் சகஸ்திரகோடி சூரியப்
பிரகாசம்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டு அந்தரமார்க்க
மாய் எழுந்தருளிவந்தது. அதுதெரிந்து பிர்மதேவ
னும் தவசுநிலைவிட் டெழுந்துநின்று, இந்த விமானம்
வருகிற வைபவத்தைக்கண்டு, அதிசயமடைந்து, மகா
பக்தியுடனே தோத்திர நமஸ்காரங்கள்செய்து, அந்த
விமானத்தை உற்றுப்பார்க்குமளவில், அதில் ஸ்ரீவை
குண்டவாசிகளாயிருக்கிற அனந்தரும், ஜனகாதி யோ
கீஸ்வரர்களும், இன்னமும் சத்தியலோக வாசிகளா
யிருக்கிற சகல தேவகூட்டங்களும், யட்ச கின்னர கிம்
புருட காந்தர்வ சித்தவித்தியாதர கூட்டங்களும், சகல
ரிஷிகூட்டங்களும் பிரகாசித்திருந்தார்கள். ஓய் நாரத
முனிவரே! அதில் நீருமிருந்தீர்.

அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்க விமானத்தை வேத
சொரூபியாகிய கருடாழ்வார் முதுகில் தாங்கிக்கொண்டு,
ஆதிசேஷன் முத்துச்சரங்களா லலங்கரித்த வெண்
பட்டுக்குடை கவித்துக்கொண்டுவர, விஷ்வக்சேனர்
பொற்பிரம்பினால் சந்தடிவிலக்கிக் கட்டியங்கூறிவர,
சந்திர சூரியர்களிருவரும் வெண்சாமரை வீசிவர, ஓய்
நாரதரே! நீரும்தும்புருவரும்கந்தர்வர்களும் அரிகீர்த்
தனைகள்பாடிவர, இன்னுமற்றுமுண்டான தேவரிஷி
கள் அனைவரும் அஞ்சலியஸ்தர்களாய் நின்று சகஸ்
திர நாமங்களையும் புகழ்ந்துவர, தேவேந்திரனும்
தேவர்களும் புஷ்பமாரி பொழிந்துவர, ஸ்ரீ அகி
லாண்டகோடி பிர்மாண்ட நாயகராகியும், ஆதிமத்தி
யாந்த ரகிதராகியும் விளங்கப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கநாதர்
வந்தாரென்று திருச்சின்னங்களூதிவர, பதினெட்டு
வகை மேளவாத்தியங்களும் தேவதுந்துமியும் அண்ட
கடாகங்களெல்லாஞ் செவிடுபடும்படி தாம்தாமென்று
முழங்கிவர இவ்வகைப்பட்ட சம்பிரமங்களுடனே
ஜெயம் ஜெயமென்று பூமியிற் கொண்டுவந்திறக்கினார்.

அதுகண்டு பிரம்மதேவனும் அடியற்ற மரம்
போற் பூமியில்விழுந்து, சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்

செய்து, அவனுடைய நாலுமுகங்களாலும் நாலு
வேதங்களையும் பாராயணஞ் செய்துக்கொண்டு, ஆன
ந்தபரவசனாய் நின்றான். அப்போது அந்த விமானத்
துடனே வந்த கட்டியக்காரர்களாகிய பொற்பிரம்புக்
காரர்களில் சிரேட்டரான சுனந்தரானவர் பிர்மதேவ
னைப்பார்த்து வாரும் பிர்மதேவரே! நீர் செய்த தபோ
மகிமையினால், ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய கடாட்சத்தி
னால் வேதசாரமாகிய மூன்றெழுத்தும் ஒருருவமாகப்
பிரகாசிக்கின்ற பிரணவமந்திரமே இந்த விமானமாக
வும், அந்த மந்திரார்த்தமாய் விளங்குகின்ற பராபர
வஸ்துவே ஸ்ரீரங்கநாயகராகவும் தோற்றப்பட்டன.
உம்முடைய தயவினால் பூலோகத்திலுள்ள அரிபக்தர்க
ளனைவரும் இந்த விமானத்தைச் சேவித்துக் கரை
யேறுவார்கள். அதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதோ அந்த
விமானத்தின் மத்தியில் பிரணவசொரூபியாயிருக்கின்ற
அரிசர்ப்பசயனத்தில் மகாவைபவத்துடன் பக்தஜனங்
களை யிரட்சிக்கும்பொருட்டு யோகநித்திரை சாதிக்கின்
றார். ஆதலால், உம்மைப்போல பக்தியுடையபேர்கள்
இந்தவிமானத்தையே சேவிக்கவேண்டும். ஏனென்றால்,
பூர்வத்தில் உம்மைப்போலொத்த சதுர்முகபிர்மாக்கள்
அநேகங்கோடிபேர் அநேகமாயிரவருஷகாலந் தவசு
பண்ணி இந்த விமானத்தையும், இந்த விமானபதி
யாகிய ஸ்ரீரங்கநாயகரையும் சேவித்துப் பூசித்து அந்
தப்பூசாபலத்தினால் அநேககாலம் பிரமபட்டம் அநுப
வித்தார்கள். இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வரு
ணன், வாயுவு, குபேரன், ஈசானியனென்று சொல்
லப்பட்ட அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களும் இப்படியே சேவி
த்து திசாநாதராகினார்கள். ஆதலால் நீரும் இந்த
விமானத்தைச் சேவித்துப் பூசிப்பீராகில் உமக்குச் சர்
வாதிகாரமும் உண்டாகுமென்று சொன்னார். அந்த
வசனாமிர்தங்களைக்கேட்டுப் பிரமதேவனும் அப்படியா
வென்று பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அந்த விமானத்தி
னுட்புகுந்து தரிசிக்குமளவில் முன்னர் இந்தப் பிரம
தேவனால் சிருஷ்டிபண்ணப்பட்ட சகல புவனங்களும்
சராசரங்களும் காணப்பட்டன. அல்லாமலும்,

கவி

எண்ணூறுகோடி யுகம்பார்த்திருக்கினும்
கண்ணபிரானைக் கண்டறிவாயில்லை
உண்ணுடிச்சற்றே யொளிபெறநோக்கிடில்
கண்ணபிரானைக் கண்டுய்யலாகுமே.

என்று முன்னோர் கூறியிருக்கின்ற நியாயம்போல அந்த விமானத்தின்மேலே ஆகாசமும், கீழே பூமியும், மத்தியில் மகாலட்சுமிசமேதராய் ஆதிசேஷசயனத்தில் பகவான் பள்ளிகொண்டிருக்குந் தானமும், அந்த வாசற்படியி னிருபுறத்திலும் ஜெயவிசையாளென்கிற துவாரபாலர்களும் பெருமாள் கிரீடபாரிசத்தில் கணபதியும், பாதபாரிசத்தில் துர்க்கையும், சிரசுக்கும் பாதத்துக்கு மத்தியில் சரஸ்வதியும் காயத்திரியுமாய்த் தோற்றப்பட்டன. அல்லாமலும், அந்த விமானத்துச்சியில் நாலுவேதங்களை நாலு கலசமாகவும், பிரணவமுதலிய மகாமந்திரங்களை சிகரமாகவும் விளங்கின. அதுவுமல்லாமல், பாதத்தில் எக்கியங்களும், நெற்றியில் எக்கியமந்திரங்களும், வயிற்றில் அவிசுகளும், அந்தராளத்தில் மருத்துக்களும், அட்டவசுக்களும், ஏகாதசருத்திரர்களும், துவாதசாதித்தர்களும், நவக்கிரகங்களும், இருபத்தேழு நட்சத்திங்களும், சப்தரிஷிகளும், அட்டதிக்குப்பாலகர்களும், சகலதேவர்களும் காணப்பட்டன. இப்படி காணப்பட்ட சகல வைபவங்களையும் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்ட பிரமதேவனானவன் அந்தப் பகவானுக்குச் சர்வோபசாரபூசைகளும் நடப்பித்துப் பிரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து மகா பயபக்தியுடனே அந்தப் பெருமாளுடைய திருவுருவத்தைத் தியானித்துப் பார்க்குமளவில் இந்திரலோகம்போற் பிரகாசிக்கின்ற மேகவர்ணமும், பூரணச்சந்திர பிம்பம் போற் பிரகாசிக்கின்ற திருமுகத்தாமரையும், மூன்றாம் பிறை விளங்கப்பெற்ற நெற்றியும், பஞ்சாயுதங்கள் தாங்கப்பட்ட கைத்தாமரைகளும், வீரலட்சுமி வசிக்கின்ற தோள்களும், கிருபையே வடிவமாய் விளங்குகின்ற திருக்கண் தாமரைகளும், அவற்றினுள் மதுபானங்குடித்து மயங்கி கிடக்கின்ற வண்டுகள்போன்ற

கருவிழிகளும், கோதண்டத்திற்குச் சமானமாய் வளைந்திருக்கின்ற புருவங்களும், கொவ்வைக்கனிபோலும் பவளம்போலுஞ் சிவந்த வாய்த்தாமரையும், எள்ளின் புட்பத்தையொத்த நாசிகளும், திரிலோகங்களும் பிரமைகொள்ளத்தக்க புன்சிரிப்பும் வலம்புரிச்சங்கு போன்ற கழுத்தும், மகாலட்சுமி வாசமாயிருக்கின்ற மார்பும், சகல சராசரங்களையும் அடக்கிவைத்திருக்கின்ற திருவயிறும், கங்காவர்த்தனஞ் சுழித்திருக்கின்ற சுழல்போன்ற நாபித்தாமரையும், வாழைத்தண்டையொத்த தொடைகளும், மன்மதபாணம்போன்ற ஆசனமும், செங்கரும்புபோன்ற கணைக்கால்களும், சந்திரரேகை, வச்சிரரேகை, பதுமைரேகை, அங்குசரேகை, கவுசிகரேகைகளுடன் சிவந்திருக்கப்பட்ட பாததாமரைகளும், நவரத்தினகசிதமாய் கோடிசூரியரொளிபோற் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும், மகரகுண்டலங்களும், வனமாலை முதலிய சுகந்த பரிமள புட்பமாலைகளும், கவுஸ்துவாபரண முதலிய நானாவிசித்திர ஆபரணங்களும், விநோத அபவீதமும், பீதாம்பரமும் பிரகாசிக்கும்படி மகாவைபவத்துடன் ஒருகையைச் சிரசின்கீழ் வைத்துக்கொண்டு, மற்றொருகையைத் திருமேனிமேல் நீட்டிக்கொண்டு, ஆயிரம் பணாமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷன் பேரில் யோகநித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்படி விளங்குகின்ற ஸ்ரீரங்கநாதருடைய திருவழகைத் தோத்திரஞ்செய்து, சுவாமி! தாசனைரட்சித்தருளவேண்டும், ரட்சித்தருளவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்து, ஸ்ரீரங்கநாதாய நமஹா: ரங்கநாதாய நமஹா என்று பலவாறாக ஸ்தவுத்தியஞ் செய்தான். கேட்டீரோ நாரதரே! என்று பரமசிவன் திருவுளம் பற்றியருளினார். அதுகேட்டு நாரதமுனிவரும் ஆச்சரியப்பட்டு மகாசந்தோஷத்தை யடைந்திருந்தார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

சுரர்முதலோ ரேத்தெடுப்பக் கற்றூணினார
 சிங்கச் சொரூபமாகி
இரணியன்வல்லுயிர்குடித்து ஹரிநமோ
 நமோவென்றுள் ளிரங்கிநிற்கும்
ஒருமதலைபிரகலா தனனையளித்
 தருள்வா யுலகமுய்யத்
திருவரங்கத்தரவணைமேற் றிருக்கண்வளர்ந்
 தெமையருளுந் தேவேபோற்றி.

அப்பால் நாரதமுனியானவர் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சாம்பசிவமூர்த்திக்குத் தெண்டனிட்டு சுவாமி! அதற்குமேல் பிரமதேவர் நடந்தவர்த்தமானமும் அடியேனுக்குச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பம்செய்ய, பரமசிவன் திருவுளம்பற்றி அருளுகின்றார். கேட்டீரோ நாரதரே! நீர் இவ்வளவு ஆசையாய்க் கேட்கிறபடியால் அந்த ரகசியத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம். அதெப்படியென்றால், பிரமதேவர் அந்த விமானத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதரைப் பார்த்து, ஸ்ரீதரா! ஸ்ரீநிவாசா! தாமோதரா! சர்ப்பசயனா! லக்ஷ்மீசமேதா! ரங்கநாயகா! சுவாமி! ஆயிரஞ் சிரசுகளும், ஆயிரங்கண்களும், ஆயிரங்கைகளும், ஆயிரந் திருநாமங்களுமுடையவராய், ஆயிரங்கோடி பிரம்மாண்டங்களிலும் வாசமாயிருக்கிற உம்முடைய பாதங்களையே நான் சதாகாலமும் பூசைசெய்யவேண்டும். தேவரீரைக்குறித்தே ஆயிரம் யாகங்கள்பண்ண வேண்டும். பக்தசனங்களை ரட்சிக்கின்ற திருப்பாதங்களுக்கு நமோ நமோவென்று ஆயிரந்தரம் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து சேவிக்கத் தொடங்கினான்.

கேட்டீரோ நாரதரே! ஒருதரஞ்சேவித்தால் வந்தனம், இரண்டுதரஞ்சேவித்தால் பிரணாமம், மூன்றுதரஞ் சேவித்தால் தண்டம், நாலுதரஞ் சேவித்தால் நமஸ்காரம், ஐந்துதரம் சேவித்தால் ஆதிகயம், பத்து

தரஞ்சேவித்தால் சாஷ்டாங்கம். அப்படியிருக்கப் பிரமதேவன் ஸ்ரீரங்கநாதரைப்பார்த்து சுவாமி! தேவரீருடைய திருப்பாதகமலங்களுக்கு இதோ நூறுதரஞ் சேவித்தேன். இதோ கோடிதரஞ்சேவித்தேன். இதோ பத்துகோடிதரஞ் சேவித்தேன். நான் இப்படியே உம்முடைய திவ்வியசொரூபத்தைச் சதாகாலமுஞ் சேவிக்கவேண்டும். ஓ லோகநாதா! தேவரீர் எனக்குப்பிதாவாகையால் என்னிடத்திற் கிருபை செய்யவேண்டும். ஓ ஆதிதேவா! தேவரீர் எனக்கும் பிரசன்னமா யெழுந்திருந்து காட்சி கொடுத்தருளவேண்டும். ஸ்ரீமந்நாராயணா! முகுந்தா! பத்மநாப! ஹரிவாசுதேவா! வைகுண்டவாசா! ஜெகந்நாதா! கோவிந்தா! ஸ்ரீரங்கநாதா! ஸ்ரீரங்கேசா! ஜயம் ஜயம் என்று ஸ்தவுத்தியம்பண்ணி பின்னரும் அந்தப் பகவானைப் பார்த்து, சுவாமி! தேவப்பிராமணர்கள் உமது திருமுகத்திற் பிறந்தவர்கள். க்ஷத்திரியர்கள் உம்முடைய துடையிற்பிறந்தவர்கள். ஆகையால், அவரவர் வர்ணாசிரம தர்ம கர்மங்களும் நீரே. அதுவுமல்லாமல், இந்திரனும், அக்கினியும், உம்முடைய திருமுகம். சந்திரனும், சூரியனும் உம்முடையகண்கள். இந்தப் பிரசண்டவாய்வு உம்முடைய பூர்ணவாய்வு. இந்தப் பூமி உம்முடைய சிரசு. எட்டுத்திக்குப் பாலகர்களும் உமது ஏவலாளர்கள். பூமிதேவியும் சீதேவியும் உமது ஸ்திரீகள். மன்மதன் உமக்குத் திருமகன் இரவும்பகலும் உமது திருமேனி யொளிவாகும்.

இப்படி சர்வபூதங்களிலேயும் சர்வேந்திரியாமியாய் வியாபித்துச் சகல சீவராசிகளும் பிறக்கும் நாலுவேதங்களும் உமக்கு அங்கமாயிருக்கும். அதெப்படியென்றால், சாங்கியயோகம், பரதசாஸ்திரம், யாகசாஸ்திரம், வயித்தியசாஸ்திரம், சிற்பசாஸ்திரம், சோதிடசாஸ்திர முதலானவைகளெல்லாம் உம்முடைய வசனங்களாம். வேத மூர்த்தியாயிருக்கிற தேவரீரே புருஷமேரு, நீரே புருடோத்தமர், உம்முடைய ராசதகுணத்தில் ஆதிசேஷனும், தாமதகுணத்தில் ஏகாதசருத்திரர்களும் பிறந்தார்கள். ஓ ஜெகத்காரணா! ஸ்ரீமந்நாராயணா! உம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகமான

தெய்வமுமில்லை; உமக்குச் சமானமான தெய்வமுமில்லை; அக்கினியும், வாய்வும், உம்முடைய ஆக்ஞைபிரகாரமே நடக்கின்றார்கள். சந்திரனும் சூரியனும் உம்முடைய கட்டளையின்படியே நடக்கின்றார்கள். மிருத்தியும் தேவதையும் உமது கட்டளையின்படியே நடந்து வருகின்றது. ஆகையால், உமக்கு இன்னமும் அநேகநமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன். ஸ்ரீரங்கநாதா! மோட்சத்திற்கதிகாரியும் நீரே, மாயாபிரபஞ்ச சம்சாரமானதும் நீரே, ஸ்தூலசூட்சும காரணமும் நீரே, இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் உமது லீலாவினோதமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. ஆதிபுருஷனும் அட்சயபுருஷனும் நீரே, வளரப்பட்டதும், குறையப்பட்டதும் நீரே, அச்சுதனாயிருக்கிற உமக்கு அநேக நமஸ்காரம்.

கர்மபந்தங்களினாற் செனமம் பந்தப்பட்டுச் சேதனமாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற சகல உயிர்களும் நீரே, அசேதனமாய்ச் சஞ்சரியாமலிருக்கிற தாவரசங்கமங்களும் நீரே, அவைகளுக்குத் தகுந்த போகபாக்கியங்களை யூட்டிவிக்கிறவரும் நீரே, ஸ்ரீநிவாசா உமக்கு வந்தனம்! சங்கிருஷ்ணா! பிரத்தியுமனா! அனுருத்திரா! பரவாசுதேவா! மதுசூதனா! திரிவிக்கிரமா! வாமனா! ஸ்ரீதரா! கேசவா! தாமோதரா! ஸ்ரீரங்காயிகேசவா! மாதவா! கோவிந்தராஜா! கோபாலா! ஸ்ரீவேங்கடேசா! வேணுநாதப்பிரியா! உமக்கு நமஸ்காரம். காளிங்கமர்த்தனா, கம்சஹாபரணா, மாயவா, மச்சாவதாரா, கூர்மரூபா, வராகசொரூபா, நரசிம்மமூர்த்தி, பரசுராமா, பலராமா, ஹயக்கிரீவா உமக்கு நமஸ்காரம். புராணபுருஷா, பங்கசயனா, பக்தவச்சலா, பரந்தாமா, நமோநமோவென்று ஆனந்தத்தினால் ஸ்தவுத்தியம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கின்ற பிரமதேவனை கிருபாகடாட்சத்தினாலே ஏறெடுத்துப் பார்த்து, வாரும் பிள்ளாய் பிரமதேவா! நாம் நீ செய்த தபசுகளாலும், நீ செய்த ஸ்தவுத்தியங்களினாலும் சந்தோஷமடைந்தோம். நீ முன்னமே நாம் கட்டளையிட்டபடி சகல லோகங்களையும் கிரமமாகச் சிருட்டிபண்ணினதற்கு மெச்சினோம்.

ஆகையால் இந்தப் பூமண்டலத்தில் எவனாகிலும் நீ இப்போது நம்மை ஸ்தவுத்தியம் பண்ணின திருநாமங்களைப் பரிசுத்தனாயிருந்து இடைவிடாமல் பாராயணஞ் செய்வானாகில், நாம் அவனுக்குப் பிரசன்னமாகி அவன் கேட்ட வரங்களெல்லாங் கொடுப்போம். நீ செய்த தபசுக்கும் ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் பிரியப்பட்டு நம்முடைய நிசசொரூபத்தை உனக்குத் தரிசனங் கொடுத்தருளினோம். அல்லாமலும் இனிமேல் உனக்கு வேண்டிய வரத்தையுங் கேட்பாயாகில் அதுவுந் தருகிறோமென்று பரிபூரண கடாட்சத்தினால் அமிர்தவருஷம் வருஷித்ததுபோல திருவாய்மலர்ந்தருளினார். கேட்டீரோ நாரதமுனிவரே! என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றி யருளினார்.

அதுகேட்டு நாரதரும் சிவனைப் பார்த்து, சுவாமி காளகண்டமூர்த்தி! அந்தப் பிரமதேவன் ஸ்ரீரங்கநாதரை ஸ்தவுத்தியம் பண்ணின திருநாமங்களைக் கேட்டு அடியேன் கிருதார்த்தனாயினேன். இனிமேல் எந்தக்காலத்தில் நானும் உபயகாவேரி சூழ்ந்திருக்கப்பட்ட திருவரங்கமென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்திற்குப்போய்க் காவேரி தீர்த்தத்திலும், சந்திரபுட்கரணி தீர்த்தத்திலும் மகாபத்திவிநயத்துடனே ஸ்நானம்பண்ணி, ஜெபதப அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, அப்பால் அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகியும், அகிலபுவன சம்ரட்சகராகியும் கரிராஜவரதராயும் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாயகரைச் சேவித்துப் பூசித்து நேசிக்கப்போகிறேனென்று பலவாறாகத் தோத்திரம் பண்ணினார்.

நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

அகமதை கொண்டொரு மூன்றுலகினையு
  மொருகுடையி லரசுசெய்து
நிகழுமா வலிபாலோர் வாமனமாய்ச்
  சென்றுநிரப் புற்றார்போல்
விகழுமொரு மூவடிமண் கொண்டவனெஞ்
  சகமடக்கி யிமையோர்போற்றச்
சகமதனிற் பொன்னரங்கந் தன்னிலறி
  துயில்வளருந் தாணுபோற்றி.

அப்பால் நாரதபகவான் எழுந்திருந்து சாம்பவமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து, ஓய் சுவாமி, காமதகனா! அந்தப் பிரமதேவனுக்குப் பெருமாள் சாதித்தருளிய வரப்பிரசாதங்களையும், பிற்பாடு நடந்த சகல வர்த்தமானங்களையுந் தெரியச்சொல்ல வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளுகின்றார்.

கேட்டீரோ நாரதரே! பெருமாள் அப்படி திருவுளம் செய்தருளிய வசனாமிர்தங்களைக்கேட்டுப் பிரமதேவனும் சந்தோஷத்தையடைந்து, சுவாமி! கருணாகடாட்சா! கஜேந்திரவரதா! தேவரீர் அடியேனிமித்தம் இந்தத் திருவுருவத்துடன் பிரசன்னமாக வெழுந்தருளிவந்து பிரத்தியக்ஷதரிசனங் கொடுத்தருளியது உண்மையாகில் எப்போதும் இந்தத்திருவுருவத்துடன் இந்தத் திவ்விய விமானத்தில் எழுந்தருளியிருந்தே தரிசனங் கொடுத்தருளவேண்டும். இந்தத் திவ்விய ஸ்தலத்திலேயே இடைவிடாமலிருந்து திரிகாலம் பூசைமுதலிய சர்வோபசாரங்களுஞ் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மகத்துவமுள்ள திவ்வியாலங்கார விமான தரிசனஞ்செய்த பக்தஜனங்களுக்கு நாளுக்குநாள் அஷ்டைஸ்வரியமும், ஆயுராரோக்கியமும், தெய்வபக்தியும், குருபக்தியும் விர்த்திக்கச்செய்து,

சரீரத்தில் மரணவேதனையின்றி அனாயாசமரணமாய் உம்முண்டைய திருவடிநிழலில் வந்து சேவைசெய்யும்படி கடாட்சித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டுப் பெருமாள் திருவுளமகிழ்ந்து ஓய் பிரமாவே! நாம் எப்போதும் இந்த விமானத்திலிருந்தே உனக்கும் மற்றுமுண்டான பக்தஜனங்களுக்குங் காட்சி கொடுத்தருளுகின்றோம்.

நமக்கு உன்னுடைய கைகளினாலேயே தினமானம் ஐந்துகாலமும் பூசைமுதலான சகலோபசாரங்களும் பண்ணவேண்டும். இப்படி நாறுவருஷகாலந் தப்பாமல் மகா பயபக்தி விசுவாசத்துடன் பூசைபண்ணுவாயாகில், ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் நம்முடைய பக்தஜனங்களாய் விளங்கப்பட்ட நித்தியாயிசுவரியர்களுடன் சுகித்திருப்பாய். அதற்குச் சந்தேகமில்லை. அந்தவைகுந்தத்தின்பெருமை எப்படிப்பட்டதென்றால், பிர்மாண்டங்களுக்கு அப்புறம் திதாயானமிருக்கும். அதற்கப்புறம் விரஜாநதியிருக்கும். அதற்கு அப்புறம் ஸ்ரீ வைகுந்தமிருக்கும். அந்த வைகுந்தத்தில் நாம் பிரகிருத்திவ்வியமங்கள சரீரத்துடனே பிராட்டிசமேதராயிருந்து தரிசனங்கொடுப்போம். நாம் அங்கேயிருக்கப்பட்ட திவ்வியரூபத்துடன் இங்கேவந்து உனக்குப் பிரத்தியட்ச தரிசனங் கொடுத்தருளினோம். நாம் லீலாவிபூதியாய் சேதனங்களா யிருக்கப்பட்ட மாயாபிரபஞ்சங்களை யுண்டுபண்ணி அந்தப் பிரபஞ்ச சம்பந்தரான சகல சீவராசிகளுக்குள் நாமே பிரவேசித்து,சகல விநோதங்களையும் நடத்திவருகின்றோம். சகல பிரபஞ்சங்களையும் நாமே உண்டுபண்ணுவோம். நாமேரட்சிப்போம். நாமே நாசமாக்குவோம். நம்மால் சகல பிரபஞ்சங்களையும், சகல சீவராசிகளையும் ஆக்கவும் அழிக்கவுங் கூடும். இதுகளால் உண்டாகும் பாவபுண்ணியங்கள் நம்மைச் சேரமாட்டாது. நாம் கிருபையினாலே சகல சீவராசிகளுடைய இருதயாம்பரங்களில் எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போல் வியாபித்து நின்று அவரவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஞானவிளக்கைப் பிரகாசிக்கப்பண்ணி அஞ்ஞானவிருளைத் துரத்திவிடுவோம்.

இதுவுமல்லாமல் நாம் சகல பிராணிகளிடத்திலும் பரிபூரணமாயிருந்து, அவரவர்கள் வினைக்குத் தருதியாய் பாரபட்சமில்லாமல், தனுகரணபுவன போகங்களைக்கொடுத்துத் தாயானவள் பிள்ளையைக் காப்பாற்றுகிறதுபோலக் காப்பாற்றிவருகின்றோம். இப்படிப்பட்ட நம்மை மாயாவிசித்திரத்தினால் தேவர்கள் முதலான சர்வ சீவராசிகளும் மோகத்தையடைந்து கண்டறிய மாட்டார்கள். ஆகையால், நம்மை சகல பிராணிகளும் கண்டு தரிசிக்கும்படி மூன்றிடத்தில் நம்முடைய நிஜரூபத்தைக் காண்பித்தருளினோம். அந்த இடங்கள் எங்கேயென்றால் திருப்பாற்கடலிலும், சூரியமண்டலமும், சொர்க்கமுமாம். அதனால்தான் நமக்குத் திருத்தாமனென்னும் ஒரு திருநாமம் உண்டாயிற்று. மேலும் ராசத தாமத குணங்களினால் நம்மைக் கண்டறிய மாட்டார்கள். இப்படி கண்டுகொள்ளாமல் மாயா சம்சாரவாழ்க்கையில் மூழ்கிக்கிடந்த சீவர்களையெடுத்துக் கரையேற்றும்பொருட்டு நாம் கற்பகத்துக்குக் கற்பம் ஆயிரம் அவதாரங்களெடுப்போம். அப்படி எடுக்கின்ற காலத்திலும் பக்தியினாலாகிலும், சிநேகத்தினாலாகிலும், பிராண பயத்தினாலாகிலும், புத்திர சோகத்தினாலாகிலும், தாசானுதாசர்களிடத்திலிருக்கின்ற பிரீதியினாலாகிலும் நம்மை நினைத்தபேர்கள் நமது கல்யாண குணானுபவங்களைக் கண்டறிந்து காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய வர்ச்சியர்களாயிருந்து, இடைவிடாமல் நம்முடைய திருநாமங்களை ஸ்தவுத்தியம் பண்ணிக் கொண்டாடுவார்கள்.

இன்னமும் நாம் பலவிதமான லீலாவதாரங்களெடுத்து சகல சீவராசிகளையும் நாட்டியஞ் செய்விப்போம். மேலும் நாம் சர்வபூதங்களிடத்திலும் வியாபகமாயிருந்து பக்தஜனங்களை ரட்சிப்போம். நாம் நானாரூபமான சரீரங்களிலும் புகுந்து இச்சாசம்பந்தமாய் ஞானரூபமும் அஞ்ஞானரூபமுமெடுப்போம். அம்சாவதாரங்களாகவும், மனுஷாவதாரங்களாகவும், மிருகாவதாரங்களாகவும் பிறப்போம். அதுவுமல்லாமல் அர்ச்சாவதாரமென்கிற விக்கிரக சொரூபமாகவும்

விளங்குவோம். மரங்களிலும் பஞ்சலோகங்களிலும் கல்லுகளிலும் மிருத்துக்களிலும் பிரகாசித்திருப்போம். பரமாத்துமாவாகிய நாமே சேதனாசேதனங்களாய்ப் பூமியில் சஞ்சரிக்கப்பட்ட சராசரவஸ்துக்களாய் விளங்குவோம். ஆகையால் இப்படி அர்ச்சாவதாரமாய்ப்பிரகாசிக்கப்பட்ட விக்கிரகசொரூபங்களை எவனாவது கல்லென்றும், செம்பென்றும், மரமென்றும், பொன்னென்றும், மண்ணென்றும், சித்திரப்படமென்றும் நிந்தைசெய்து பரிகாசம் பண்ணுவானாகில், அவனையும், அவன் வங்கிஷைக்காரரையும் நரகத்திலழுத்திப்போடுவோம். நம்மைப்பூசைபண்ணுகிறவனையும், நம்முடைய திருநாமங்களை ஸ்துதிபண்ணுகிறவனையும், நம்மை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறவனையும் நம்முடைய கீர்த்தனைகளை நாள்தோறும் பாராயணஞ் செய்கிறவனையும், நம்மை அரியென்று மனதில் தியானம்பண்ணி, வாக்கினால் ஸ்தவுத்தியம் பண்ணுகிறவனையும், அவன் வம்மிசத்தாரையும் காப்பாற்றி முடிவில் சகல சம்பிரமத்தோடு வைகுந்தத்தில் பரமபாகவதக் கூட்டத்திலிருந்து சேவை செய்யும்படி பிரசாதித்தருளுவோம். அப்பால் அவர்கள் நமது திவ்ய ரூபத்தையும் பெறுவார்கள். மோட்சத்தையுமடைவார்கள்.

ஆகையால் நீ நம்மையும் நம்முடைய விமானத்தையுமே பூஜாயோக்கியனாயிருந்து சர்வதா பூசை பண்ணவேண்டும். சுயம்புவாயுண்டான மூர்த்திகரந் தவிர மற்றதெல்லாம் ஒருவரால் நிருமிக்கப்பட்டதாம். அதெப்படியென்றால், மரங்கல்லுகள் மிருத்துகள். இதுகளால் நிருமிக்கப்பட்டதுகளுக்கு வஸ்துத்திரயமென்று சொல்லப்படும். இதுவுமல்லாமல் சிறிது செங்கல், பொன், வெள்ளி, செம்புகளாலும் நிருமிக்கப்படும். நாம் அந்த விக்கிரங்களில் அர்ச்சாவதாரஞ் செய்து பூரணவியாபகமாயிருப்போம். அதுகள் சிற்பசாஸ்திரக்கிரமப்படி நிருமித்து வைக்கவேண்டும். எப்படி நிருமிக்கவேண்டுமென்றால், அதிக அங்கமுமாகாது. குறைந்த அங்கமுமாகாது. சமமாயிருக்கவேண்டும். ஆகாசத்தைப் பார்வையாகவும் இருக்கக்

கூடாது. உக்கிரபார்வையாவு மிருக்கக்கூடாது. சமதிருஷ்டியான பார்வையா யிருக்கவேண்டும். மகாசவுந்தரிய ரூபலாவண்ணியமாய்க் குளிர்ந்த பார்வையோடு புன்சிரிப்பும், சீவகளையுமாய்ச் சிற்பசாஸ்திரவிதிப்படி செய்வித்து கிரமப்படி பிராணப் பிரதிஷ்டை பண்ணுவித்த விக்கிரகத்தை வைத்துப் பரிசுத்தத் திரவியங்களால் பூஜாயோக்கியந் தவறாமலிருந்து பூசைபண்ண வேண்டும். நாம் இப்போதுசொன்ன விதிமார்க்கமெல்லாம் இந்த லோகமுண்டான ஸ்தலங்களிலுள்ள கோயில்களும் விக்கிரகங்களுக்குமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. இந்த ரங்கஸ்தலமும் ரங்கவிமானமும் சுயம்புவாகவுண்டானதேயல்லாமல் ஒருவரால் நிருமிக்கப்பட்டதல்ல. இதுபோலத் தெய்வீகமாய் சுயம்புவாயுண்டாகி விளங்கப்பட்ட ஸ்தலங்கள் ஏழுண்டு. அவையெவையெனில் திருமுட்டம், திருவேங்கடாசலம், சாளக்கிராமபர்வதம், நைமிசாரணியம், தட்சணசமுத்திரத்தில் வானமாமலை, உத்திரதிசையில் புட்கரக்ஷேத்ரம், நாராயணாச்சிரமம் என்று சொல்லப்பட்டதுகளாம். இந்த ஏழுதலங்களுடன் திருவரங்கமொன்று. ஆக எட்டுஸ்தலங்களும் சுயம்புவாகவுண்டானதுகளென்று சொல்லப்படும்.

இனி தேவதைகளால் நிருமிக்கப்பட்ட ஸ்தலங்களை விவரமாகச் சொல்லுகிறோம். எப்படியென்றால், ஓய் பிரமாவே! சிறிது நாளைக்குப் பிறகு நீகாஞ்சிபுரத்தில் அசுவமேதயாகம் பண்ணப்போகிறாய். அப்போது நாம் நீ செய்யபட்ட எக்கியகுண்டத்தில் எக்கிய வரதராஜப்பெருமாளென்னும் பெயருடன் அவதாரஞ் செய்வோம். அப்போது நம்மை நீ அத்திகிரி யென்னும் மலைமேல்வைத்துப் பூசைபண்ணுவாய். சமுத்திரத்தில் அந்தப் பத்மநாபனென்னும் பெயருடன் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலமாயவதாரஞ் செய்யப்போகிறோம். அங்கே நம்மை அனந்தனென்னும் ஆதிசேஷன் பூசைபண்ணப்போகிறான். கர்ணிகாபுரத்தில் நம்மை ஈசானியன் பூசைபண்ணப்போகிறான். திருநந்திபுரவிண்ணகரத்தில் நம்மை விசுவகர்மா பூசை

பண்ண்ப்போகிறான். அசுவதீர்த்தத்தில் நம்மை அசுவனிதேவதைகள் பூசிக்கப் போகிறார்கள். சக்கரதீர்த்தமென்னுந் திருப்புல்லாணியில் நம்மை இந்திரன் பூசிக்கப்போகிறான். உற்பலாகவத்தில் பூமிதேவி பூசிக்கப் போகிறாள். கிருட்ணமங்கள் க்ஷேத்திரத்தில் வருணன் பூசிக்கப்போகிறான். துவாரகாபுரியில் அக்கினிதேவன் பூசிக்கப்போகிறான். அடித் திருப்பதியில் வாயுதேவன் பூசிக்கப்போகிறான். விஷ்ணுதீர்த்தத்தில் ஆகாயவாணியும், கும்பகோணத்தில் தேவர்களும், ராட்சதர்களும், சாரக்ஷேத்திரமாகிய திருச்சேறையில் காவேரியும், அன்னதீர்த்தத்தில் அன்னதேவதையும், சொர்க்கவாசலில் அதிதிகளும், திருக்குற்றாலத்தில் ஏகாதசருத்திரர்களும், திருநாராயணபுரத்தில் வேதபுருஷனுமாக நம்மைப் பூசிக்கப்போகிறார்கள். மேற்சொல்லிய ஸ்தலங்கள்தோறும் மேற்சொல்லிய தேவதைகளே பிரதிஷ்டைபண்ணி நம்மைப் பூசிக்கப்போகிறபடியால், அந்த ஸ்தலங்களையும் திவ்வியஸ்தலங்களென்று சொல்லப்படும். இதுவுமல்லாமல் ரிஷிகளால் தம்மைப் பூசிக்கப்படும் ஸ்தலங்களுண்டு. அதுவுஞ் சொல்லுகிறோம். அவை யெவையெனில், திருநெல்வேலியில் சுக்கிரபகவானும் மார்க்கண்டேயனும் பூசிக்கப்போகிறார்கள். மந்தரக்ஷேத்திரத்தில் மரீசி முனிவரும், சித்திரகூடமெனும் சிதம்பரத்தில் பதஞ்சலி முனிவரும், தாம்ரபர்ணியில் அகத்தியமுனிவரும், சத்தியகிரி யென்னுந் திருமெய்யத்தில் இந்திரத்தூய்மனென்னும் ராசரிஷியும், கொங்கில் பாண்டுமுனிவரும், சீகரமென்னுந் தலத்தில் குபேரனும், நந்திபுரத்தில் சிபிச்சக்கரவர்த்தியும் கும்பத்துவாரத்தில் மகோதரனும், வியாசதீர்த்தத்தில் வியாசமுனிவரும், பெண்ணைக்கரத் தீர்த்தத்தில் மயித்திரேய முனிவரும், சவுனகாச்சிரமத்தில் சவுனக முனிவருமாக நம்மைப் பூசைபண்ணி அவர்களிஷ்டசித்தியை நம்முடைய கிருபாவீட்சண்ணியத்திலே யடையப்போகிறார்கள். இந்த ஸ்தலங்கள் முழுதும் முனீஸ்வரர்களால் பிரதிஷ்டை பண்ணுவித்து நம்மைப் பூசைசெய்யப் போகிறபடியால், இத்தலங்களையும் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களென்றே சொல்லப்

படும். இதுவுமல்லாமல், இன்னம் பலக்ஷேத்திரங்கள் மனுஷர்களால் நிருமிக்கப்பட்டு அந்த க்ஷேத்திரங்கள்தோறும் வேதசாஸ்திரக்கிரமப்படி நம்மைப் பிரதிஷ்டை பண்ணுவித்துச் சகலரும் பூசிக்கப்போகிறார்கள். இப்படி மூன்றுவித பிரதிஷ்டைகளாலுண்டாக்கி விளங்கப்பட்ட ஸ்தலங்களையே (108) நூற்றெட்டு திருப்பதிகளென்றுசொல்லுவார்கள். இந்நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகள்தோறும் அந்தந்த விக்கிரகங்களில் வியாபித்திருந்து அந்தந்த விக்கிரக சவுந்தரியத்துக்குத் தகுந்தசேவை சாதித்தருளி நம்மை பயபக்திவிசுவாசத்துடன் சேவிக்கிற பரமபாகவதர்களுக்கு இஷ்டசித்திகளைப் பிரசாதித்தருளுவோம். அதுகளில் சுயம்புவாகவுண்டான எட்டு ஸ்தலங்களிலும் சேவிக்கின்றவர்களுக்கு அதிகமான விசேஷ பலபிராப்திகளைக் கொடுத்தருளுவோம். இந்தச் சுயம்புவாகிய எட்டுஸ்தலங்களுக்கும் சுற்றிலும் நூறுயோசனை தூரமட்டும் புண்ணியக்ஷேத்திரமென்றே சொல்லப்படும். அந்த க்ஷேத்திரங்களில் இறக்கப்பட்ட சீவராசிகளுக்கு மரணவேதனையில்லை. மோட்சசம்பத்துண்டு. அப்பால் தேவதைகளால் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட ஸ்தலங்களுக்கோவென்றால் சுற்றிலும் ஏழுயோசனை தூரமட்டும் புண்ணிய ஸ்தானங்களென்றே சொல்லலாம். முனிவர்களால் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட ஸ்தலங்களுக்கோவென்றால் சுற்றிலும் ஒருயோசனை தூரமட்டும் புண்ணிய ஸ்தானங்களென்று கூறப்படும். மனுஷர்களால் பிரதிஷ்டைபண்ணபட்ட ஸ்தலங்களுக்கோவென்றால் அந்த ஸ்தலங்களையே புண்ணியக்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படும். இப்படிப்பட்ட க்ஷேத்திரங்களில் ஜெனனமெடுத்த பேர்களுக்கும், சர்வதா வாசஞ்செய்தவர்களுக்கும், இறந்தபேர்களுக்கும் மோட்சமே யல்லாமல் நரகமில்லை. ஓய் பிரமதேவனே! மேலும் அவர்கள் வாசம் பண்ணப்பட்ட கிரகங்களில் நம்முடைய அர்ச்சாவதாரமான விக்கிரகங்களை வைத்துத் தினே தினே திருவாராதனஞ்செய்து வருவார்களாகில் அந்த வீடுகளையும் புண்ணிய க்ஷேத்திரமென்றே சொல்லப்படும். அந்த வீட்டில் தனசம்பத்தும், தானியசம்பத்தும், புத்திரசம்பத்தும், பந்துசன விர்த்தியும், பசுவிர்த்தியும், நஞ்சை புஞ்சை முதலான பயிர்விர்த்தியுமுண்டு. அந்த வீட்டில் அஷ்டலட்சுமிகளுந் தாண்டவஞ் செய்வார்கள். அவர்கள் தலைமுறையிலுள்ள பிதிரர்களுக்கு நரகமேயில்லை. இதுவுமல்லாமல் சாளக்கிராமம் வைத்துப் பூசை பண்ணுவார்களாகில் அந்தக் கிரகத்தைச் சுயம்புவாகிய புண்யஸ்தலத்துக்குச் சமானமாகச் சொல்லப்படும். அப்படிப் பூசிக்கப்பட்ட பாகவதர்களை சாட்சாத் ஹரிசொரூபமென்று தோத்திரஞ் செய்யாமல் மனிதராகப் பாவித்தவர்களுக்கு நரகமே கதியாகும். அல்லாமலும் நம்முடைய ஆலயத்தின் கோபுரங்கள், சிகரங்கள், விமானங்கள், தோற்றப்படாத நாடுகளும் நகரங்களும் பறைச்சேரிகளாகும். இந்தத் திருவரங்கத்தைச் சுற்றி இரண்டு யோசனை தூரத்திற்குள்ளிருக்கின்றபேர்கள் சண்டாளர்களானாலும், குருதுரோகிகளானாலும், திருடர்களானாலும், அவர்கள் இந்தப் புண்ணியக்ஷேத்திரபலத்தினால் நம்முடைய லோகத்தைப் பெறுவார்கள். இந்த க்ஷேத்திரங்களிலுண்டான பசு பட்சி மிருகங்களும், நாய், நரிகளும், கழுதைகளும், பசாசுகணங்களும் க்ஷேத்திர மகிமையினால் நம்முடைய கிருபாகடாட்சமுண்டாகிப் புண்ணிய ஜென்மங்களை யடையும். அதில் பெண் ஜென்மமாகப் பிறந்து பக்தியில்லாதவளாய்க் கடுமையான சொல்லையுடையவளாய்ப் பர்த்தாவின் சொல்லைக் கடந்து நடக்கின்றவள் மாமி மாமர்க்கிதஞ்செய்தவளாய் பர்த்தாவுக்குபசரித்து உண்டியுதவாதவளாய், பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடாதவளாய், வியபசாரிகளுடனே சாவகாசம் பண்ணுகிறவளாய், வாக்கினால் இடைவிடாமல் ஈனமான துர்ப்பாஷைகளையே வசனிக்கிறவளாய், பொருளாசையினால் வியபசாரம் பண்ணுகின்றவளுமாயிருந்தாலும் அவள் பிறந்திருந்த ஸ்தலமகத்துவத்தினால் நம்முடைய பரிபூரண கடாட்சம்பெற்று நல்ல பிறவியைப்பெறுவாள். இப்படிப்பட்ட மாயாசம்பந்தமான ஜென்மங்களெடுத்து கர்மபந்தங்களில் அகப்பட்டுத் திரியும்படி வினோதம்பண்ணி நடத்துவிக்கிறதெல்லாம் நாமேயொழிய வேறொருவரில்லை. பெண்

ஜென்மமெடுத்தபோதிலும் 'கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை' என்னும் பழமொழிப்படி பர்த்தாவின் சொற்படி நடப்பவளாய் அவனது பணிவிடைகளைத் தவருமல் ஊழியக்காரிபோல் நடத்துகின்றவளாய் காலமறிந்து தாயைப்போல் உபசரித்து உண்டியுதவுகின்றவளாய் புண்ணிய பாவமறிந்து அதிதிகளுக்குப் பிட்சையிடுகின்றவளாய் குடும்பவிர்த்தி செய்கின்றவளாய் சாந்தகுணமுடையவளாய் இன்சொல்லை யுடையவளாய் விரத நோன்புகளைச் செய்கின்றவளாய் பிதுர்த்தினங்களில் மகா சுசிகரமாயிருந்து சமையல் செய்கின்றவளாய் துர்ப்பாஷைகள் வசனிக்கத் தெரியாதவளாய் சொற்பனத்திலும் பரபுருஷ கமனம் பண்ணுதவளாய் சத்தியவசனத்தை யுடையவளா யிருந்தால் அவள் எந்தச் சாதியாயிருந்தபோதிலும் அவளெந்தவிடத்திற் பிறந்தவளானுலும் அவளையே கற்புள்ள ஸ்திரீகள் தெய்வமென்று சதாகாலமும் கைகுவித்து நமஸ்காரம் பண்ணுவார்கள். அந்தப் பதிவிரதையினுடைய பெருமை இவ்வளவென்று ஒருவராலும் அளவிட்டுச் சொல்லி முடியாது. அவளிருக்கப்பட்டயிடமே ஸ்ரீவைகுந்தமென்றும் கைலாசமென்றும் சொர்க்கமென்றும் சொல்லலாம்.

மேலும் பூலோகத்தில் ஞானவான்களா யிருக்கப்பட்ட பக்தஜனங்கள் பாஞ்சராத்திர கிரமத்தோடு நம்மைத் தினம் ஒருகாலமானுலும் இரண்டுகாலமானுலும் மூன்றுகாலமானுலும் ஐந்துகாலமானுலும் திருவாராதனஞ் செய்வார்களானுல் அவர்களுடைய பூசாபலத்தை இவ்வளவென்று மட்டிட்டு இந்திராதி தேவர்களாலுஞ் சொல்லிமுடியாது. அவர்களிருக்கப்பட்ட ஸ்தானமே பரமபதமென்றும் அவர்களே பகவானென்றும் சொல்லலாம். பாஞ்சராத்திரகிரமமாவதெப்படி யென்றுல் பிராதக்காலத்தில் எழுந்திருந்து ஸ்நான முதலிய சகல கர்மங்களையும் முடித்துக்கொண்டு நந்தவனத்திற் புகுந்து திருத்துழாய் முதலிய சுகந்த புட்பங்கள் வகைவகையாய்ச் சம்பாதித்துக்கொண்டு ஓமத்திரவியங்கள் சம்பாதிக்கவேண்டும். பிற்பாடு உபாதானம் வாங்கிப்

பஞ்சயெக்கியம் பண்ணவேண்டும். நமது விக்கிரக தியானம் அறியவேண்டும். அஷ்டாட்சர ஜபஞ்செய்ய வேண்டும். திரிகாலமும் தப்பாமல் சந்தியாவந்தனம் பண்ணவேண்டும். இப்படிச் செய்யப்பட்ட பரமபுருஷர்களைப் பஞ்சகால பாராயணரென்று சொல்லப்படும். இப்படி நம்மை ஐந்துகாலமும் ஆராதிக்கின்றவனே மோட்சவதிகாரியாவான். அதிற் சந்தேகமில்லை. அவன் வேண்டுமானுல் ஆறுக்கு மோட்சங் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம். அவனுக்கு சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமுண்டு.

ஆகையால், ஓய் பிர்மதேவனே! நீ மகா உத்தம புருஷனுகையால் நமது துவாதசநாமங்களை இடைவிடாமல் தியானித்து அஷ்டாட்சரங்களைச் செபஞ் செய்வாயாகில் நூறுவருஷகாலம் பிரமபட்டணத்தை யாண்டு அப்பால் நம்முடைய பாதத்தில் வந்து சேருவாய். சப்தகோடி மகாமந்திரங்களைச் சபம் பண்ணினவன் காயத்திரிஜபம் பண்ணுகிறதற்கு அதிகாரியாவான். ஏழுஜன்மம் காயத்திரிஜெபம் பண்ணினவன் வேதாத்தியயனஞ்செய்து எக்கியத்துக்கதிகாரியாவான். அப்படி அனேகஜென்மமெடுத்து எக்கியங்கள்பண்ணி தபசுபண்ணினவனுக்கு நம்மிடத்திற் பக்தியுண்டாகும். நம்மிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்குத் துவாதசநாமங்களும், அஷ்டாசரமும் வரமாட்டாது. இந்திரிய நிக்கிரகம்பண்ணி அஷ்டாட்சரத்தை ஜபம்பண்ணினவனுக்குப் பாவகிர்த்தியங்கள் அணுகமாட்டாது. சகவாசதோஷகுணத்தினுல் பாவம் நேரிட்டபோதிலும் அவனுக்கு நரகம் வராது. வாசுதேவனுகிய நம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் எவனுயிருந்தாலும் அவன் செய்த பாவங்களை நாமே தண்டித்துப் பரிகாரம் பண்ணுவோம். எமனுல் தண்டிக்கப்படாது. நம்மிடத்திற்பக்தியுள்ளவனுக்கு ஒருபாவமுமில்லை. பலவியாதிகளுமில்லை. ஒருபயங்கரமுமில்லை. அவனுக்குச் சராந்தத்தில் அனுயாசமரணத்தைக் கொடுத்து, வைகுந்தத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளுவோம். அகந்தையாகிய நிந்தைகள்செய்து கொர்வத்தினுல் மகாபாதகத்துக்காளாகி

நம்மிடத்தில் பக்தியில்லாதவனாயிருப்பானாகில், அவன் எமதண்டனைக்குள்ளாகி இந்த நரஜென்மத்தை விட்டுப் பிறவாதஜனனங்களிற்பிறந்து, துக்கத்தையனுபவிப்பான். இதுவுமல்லாமல் எவனாகிலும் தினமானம் மகாபயபக்தி விசுவாசத்துடனே, மாதா பிதா குரு இவர்களைத் தெய்வமாகப்பாவித்து பூசைபண்ணுவானாகில், அந்தப்பூசை நமக்குப் பண்ணின பூசையாகும். இப்படி சன்மார்க்கமான விஷயங்களைச் செய்யாமல் துன்மார்க்க விஷயங்களை நடத்துகின்றவன் மகா பாபிஷ்டனாய், இகபர சாதனங்களில்லாதவனாய், யாவராலும் பாவியென்று சொல்லப்பட்டு ரவுரவாதி நரகத்துக்காளாவான். அவனுடைய வம்சத்தாரும் நரகத்தை விட்டுக் கரையேறமாட்டார்கள். நம்மிடத்தில் பயபக்தியாய்க் கிரமப்படி நடக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு பயங்கரமுமில்லை. எமதண்டனையு மில்லை.

ஓய் பிரமதேவனே! "தேவர், மனிதர், பட்சி, மிருகம், நிலத்திலூர்வன, சலத்திலூர்வன, ஸ்தாவரம்" என்று சொல்லப்பட்ட எழுவகைப் பிறவிகளிலும் மானிடப்பிறவி யெடுப்பதரிது! அதிலும், பெண்ணும் அலியுமின்றி ஆண்சன்மமாகப்பிறப்பதரிது. அதிலும், கூன், குருடு, செவிடு, முடம் நீங்கிப்பிறப்பதரிது. அதிலும், உயர்ந்தகுலத்திற் பிறப்பதரிது. அதிலும், உயர்ந்தகுடியிற் பிறப்பதரிது. அதிலும், அவிவேகமின்றி விவேகியாகப் பிறப்பதரிது. அதிலும், வைஷ்ணவனாகப் பிறப்பதரிது. அதிலும், பாஞ்சராத்திரக்கிரமந் தெரிந்த ஆசாரியனை யடுத்து அஷ்டாட்சர மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு நம்மை இடைவிடாமல் திரிகாலமும் பூசைபண்ணுவதரிது. அதிலும், வேதசாஸ்திர புராண இதிகாசங்களை விசாரித்தறிந்து, சித்து-அசித்து-ஈஸ்வர னென்னும் மூன்று பதார்த்தங்களையும் ஆசாரியன் முன்னிலையில் சந்தேக விபரீதமறக்கேட்டறிந்து, விசிஷ்டாத்துவித நிலையைப் பொருந்திநிற்பதரிது. இப்படி தெளிந்தவனையே பரம பாகவதனென்றும், ஸ்ரீவைஷ்ணவனென்றும், புண்ணியபுருஷனென்றும், மகாபுருஷனென்றும், யோகவா

னென்றும், ஞானவானென்றும், பிரமானுபவியென்றும், பிரமஞானமென்றும்,கிருத்தியனென்றுஞ் சொல்லப்படும். மேலும், அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிர்ம சொரூபமாய் விளங்கப்பட்ட நாமே பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரனென்று சொல்லப்பட்ட திரிமூர்த்தி வடிவங் கொண்டு "ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல்" ஆகிய மூன்று கிருத்தியங்களையும் நடத்துவோம். பஞ்சமூர்த்தி வடிவமாகவும் விளங்குவோம். இன்னம் அனேக மூர்த்திகரணங்களாகவும் பிரகாசிப்போம். ஆகையால், பூலோகத்தில் நரஜென்மமாகப் பிறந்தவர்கள் நம்மிடத்திற் பக்தியாய் நல்வழிப்பட்டு நடக்க வேண்டுமென்றுதிருவுளம்பற்றியருளினார். கேட்டீரோ நாரதரே என்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டு நாரதமுனிவரும் ஆச்சரியமடைந்து இருந்தவிடத்திலேயே ஸ்ரீரங்கமிருக்குந் திசைநோக்கி ரங்கநாதாவென்று தியானித்துச் சும்மாவிருந்தார்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறும் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

மந்திரஞ்சேர் சமதக்கி நிரேணுகைபாற்
    பரசிரா மப்பேர்பெற்ற
மைந்தனாய்த் தோன்றி மறையோர்க்கிடர்
    செய்தற நெறியை மாய்த்தவேந்தன்
தொந்தமுறுங் குலமுழுது மறச்செகுத்தம்
    மறையோர்க்குந் துணையாய்நின்று
சிந்தைமகிழ்ந் தரங்கத்தி லரவணைமேற்
    கண்வைத்த சீதரனே போற்றி.

அப்பால் நாரதபகவானெழுந்திருந்து கயிலாசபதியாகிய சாம்பசிவமூர்த்திக்குத்தெண்டனிட்டு சுவாமி! தீனதயாளா! திரிபுரசுந்தரிமனோகரா! தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவரங்கத்தின் பிரதாபத்தைக் கேட்

கக்கேட்க விநோதமாயிருக்கின்றது. ஆகையினால் பிரமதேவருக்குப் பெருமாள் கடாட்சித்த வரப்பிரசாதங்களையும், அதற்குமேல் அந்தப் பிரமதேவர் நடந்தருளிய கிரமத்தையும் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பரமசிவன் திருவுளம் பற்றியருளுகின்றார். கேளுமையா நாரதமுனிவரே! அதற்குமேல் பிரமதேவன் எழுந்திருந்து அந்தப் பெருமாளுக்கு அனேகமாயிர நமஸ்காரவந்தனைவழிபாடுகள்செய்து, சுவாமி! வைகுண்டவாசா! வரதராஜா! தேவதேவா! தீனரட்சகா! தேவரீரை அடியேன் நாள்தோறும் பூசைபண்ணுகிறதற்கு மந்திரமும், சங்கற்பமு மப்படி விதிதவறால் செய்யப்பட்ட பூசையினாலுண்டாகும் பிரயோசனமும் இன்னதென்று பிரகாசித்தருள வேண்டுமென்று விநயமாகக் கேட்க, அந்தப் பெரும[illegible] மனமிரங்கிப் பிரமதேவனைப் பார்த்து வாரும் பிரமாவே! நீ கேட்டபடியே சொல்லுகின்றோம்.

எப்படியென்றால் இந்தப் பாஞ்சராத்[illegible]ளுள் சத்துவமென்றும், புஷ்கரமென்றும் இரண்டு [illegible]ங்கற்பமுண்டு. அவ்விரண்டு சங்கற்பமு மறிந்த ஆசாரியனிடத்தில் தீட்சைபண்ணிக்கொண்டு சிற்பசா[illegible]திரக் கிரமப்படி பஞ்சலோகங்களினாற் செய்திருக்க[illegible] விக்கிரகத்தைவைத்து பாஞ்சராத்திரக்கிரமந் செ[illegible]த்த ஐந்துபேர் உருத்திரர்களோடிருந்து திருவாரா[illegible]ஞ் செய்யவேண்டும். முன்னே துவாதசநாமங்களையுந் தியானிக்கவேண்டும். பிற்பாடு அஷ்டா[illegible]திரத்தைச் ஜபம்பண்ணவேண்டும். மற்றொரு[illegible]ர்த்தங்களிலும் ஆசைவையாமல், நிராசையுள்ளவனாயிருந்து உம்மிடத்தில்மாத்திரம் ஆசைவைத்துப் பூசிப்பானாகில் அவன் நமது சொச்சொரூபமாவான். அப்படிப் பூசித்தபேர்கள் உனக்கு முன்பாகயிருந்த ஒன்பது பிரமாக்கள், அதுவல்லாமல் தேவேந்[illegible]ன்முதலான சகல தேவர்களும், சப்தரிஷிகள் முதலான முனிக்கூட்டங்களும், சுவாயம்புமனுவாதி சக்ரவர்த்திகள் முதலான சகலமனிதர்களும் ஒவ்வொரு பிரயோசனத்தி லாசைவைத்து நம்மைப்பூசித்து நானாவிதமான தர்மகாமியங்

களிற் பந்தப்பட்டு அவர்கள் செய்த காமிய தபோபலத்திற்குத் தகுந்த அதிகார சம்பத்துகளை யனுபவித்துத் தொலைத்து திரும்பத்திரும்ப அனேக சென்மங்களை யெடுத்தெடுத்து அந்த சென்மங்கள்தோறும் நம்மை யிடைவிடாமற்பூசித்த இஷ்டகாமிய தபோபலத்தினால் வேதத்துவத்தை யடைந்து பிறகு மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள்.

எவனாகிலும் ஒருபொருளிலும் ஆசையின்றி நிராசையாயிருந்து நம்மைப் பூசிப்பானாகில், அவன் எப்போதும் ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் நம்முடைய திருவடியை விட்டு நீங்காமலிருப்பான். நம்மைப்பூசிப்பவர்கள் மனுஷர்களாயிருந்தாலும், தேவர்களாயிருந்தாலும், முனிவர்களாயிருந்தாலும் ஒரு பலபிராப்தியை நாடிப் பூசைபண்ணுவாராகில், அவர்கள் திரும்பத்திரும்ப அனேக சென்மமெடுக்கவேண்டும். உலகத்தில் இதமாயிருக்கப்பட்ட அனேக தானதர்மங்களைச்செய்து அஸ்வமேத யாகமுதலான நானாவித யாகங்களைச்செய்து, இந்திர பட்டத்தைப் பெற்றபோதிலும் அவன் ஆசாரியபக்தியில்லாதவனானால் அவனை ஒருவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடமாட்டார்கள். அவனொருக்காலும் ஈடேறமாட்டான். நம்முடைய பக்தனாயிருக்கிறவன் ஒருவேளை அறிந்து மறியாமல் எதாவது ஒரு பாபகர்மங்களைச் செய்வானாகில், நாம் அவன்பேரில் கடாட்சம்வைத்து, அந்தச்சென்மத்தி லில்லாவிட்டாலும் மறுசென்மத்திலாகிலும் அவனுக்கு மோட்சங்கொடுத்தருளுவோம். இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாம் விஷ்ணுமயமென்றெண்ணவேண்டும். அப்படி எண்ணுகின்றவன் கோடியிலொரு மகாபுருஷனாம். சந்திர சூரியர்களும் பலவிதமான பிறவிகளிற் பிறக்கவேண்டும்.

நம்முடைய துவாதச நாமங்களையும், அஷ்டாட்சரத்தையுந் தியானம் பண்ணுகிறவன் வேறொரு பிறவியிற் பிறக்கமாட்டான். நம்மிடத்தில் பக்தியுடையவனே உத்தம புருஷன். இழிவான சண்டாள வமிசத்திற் பிறந்தவனாயிருந்தாலும் நம்மிடத்திற் பக்திசெய்வானாகில் அவனே பரமபுருஷன். எத்தனை உயர்வான

குலத்திற் பிறந்தவனா யிருந்தாலும், நமது பக்தசனங்களை நிந்தனைபண்ணுவானாகில் அவனே சர்வசண்டாளன். நம்முடைய பக்தனானவன் "கோஹத்தி, பிரமஹத்தி, சிசுஹத்தி, ஸ்திரீஹத்தி" முதலான மகாபாதகங்களைச் செய்தாலும், ஆசாரவீனனாயிருந்தாலும் அவன் நம்மை யெப்போதும் பஜனைபண்ணுகிறபடியால் அவனே புருஷசிரேஷ்டன். ஸ்ரீரங்கமகத்துவத்தை யறியாமல் நிந்தனைபண்ணினால் அவனே பரமசண்டாளனாவான். மனுஷராகப் பிறந்தபேர்கள் திருவரங்கத்தை ஒருதரம் மனதில் நினைத்தபோதிலும் அவர்களுக்குச் சொர்க்கமுண்டாகும். நரகமெல்லாம் பாழாய்ப்போகும். ஸ்ரீரங்கமென்று வசனிக்கத் தெரியாத ஒரு மூடனுக்குப்போடுகிற அன்னத்தை நாய்க்குப் போடுகிறதே உத்தமம். பூலோகம் சொர்க்கலோக முதலான எந்த லோகந்தரங்களி லிருக்கிறவனானாலும் ஸ்ரீரங்கமிருக்குந் திசையைநோக்கி யஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று தெண்டனிட்டு நமது துவாதசநாமங்களையும், ஸ்தவுத்தியம் பண்ணுவானாகில் அவனே புருஷரத்தினமாகையால், ஓய் பிரமாவே! நீயும் பரிசுத்தனாயிருந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன் அர்க்கியம் பாத்தியம் ஆசனம் ஸ்நானம் வஸ்திரம் அலங்காரம் எக்கியம் கந்தம் தூபதீபம் நைவேத்தியம் மந்திரம் புஷ்பம் பிரதட்சணம் நமஸ்காரம் குடை வெண்சாமரை ஆலவட்டம் விசிறி கண்ணாடியிட்டுவைக்க முதலான சர்வோபசாரங்களும்செய்து நம்மைப்பூசைபண்ணென்று ஆக்கியாபித்துப் பெருமாளும் ஸ்ரீரங்க விக்கிரகரூபமாய்நின்று திருவாய்மலரை மூழ்கித்தருளினார்.

திருவரங்கமென்று சொல்லத்தெரியாத மூடனுக்குப் போடுகிற அன்னத்தை நாய்க்குப் போடுவதே உத்தமமென்று பகவான் கட்டளையிட்டருளியதற்குக் காரணம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் கவி

வண்டினம் முரலும் சோலை மயிலினம்
ஆலுஞ் சோலை
கொண்டல்மீ தணவும் சோலை குயிலினம்
கூவும் சோலை

அண்டர்கோன் அமரும் சோலை அணிதிரு
வரங்க மென்னா
மிண்டர்பாய்ந் துண்ணும் சோற்றை விலக்கி
நாய்க் கிடுமினீரே.

அப்பால் பிரமதேவனும் ஸ்ரீரங்கநாயகர் கட்டளையிட்டருளியபடியே மகாபயபக்தி விநயத்துடன் அவ்விடத்தில் அந்த விமானத்திற்குச் சகலோபசாரங்களும் குறையாமல் நடப்பித்துச் சிறிதுகாலம் பூசைபண்ணி, அதன்பிறகு அந்த விமானத்தைச் சிரசின்மேல் தாங்கிக்கொண்டு, ஹரி ஹரி நமோவென்று ஸ்தோத்திர ஸ்தவுத்தியங்களுடனே நடந்து சத்தியலோகத்தில் விரசாநதிதீரத்திற் கொண்டுபோய்வைத்து தான் அந்தநதியில் ஸ்நானம்பண்ணி ஐப்பசிமாதம் கிருஷ்ணபட்சம் துதிகை திதி, ரோகணி நட்சத்திரம் இப்படி கூடின புண்ணியதினத்தில் பெருமாள் திருவாக்கருளியபடி சாஸ்திரயுக்தமாய்ப் பாஞ்சராத்திர எக்கியங்களறிந்தபஞ்சருத்திரர்களுடனிருந்து அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனமுதலான சர்வோபசாரங்களுந் தவறாமல் பூசைபண்ணி, அப்பால் திருவோண நட்சத்திர புண்ணியகாலத்தில்அந்த விமானத்திற்கு மங்களஸ்நானம் பண்ணுவித்து பிற்பாடு பிரமதேவன் மகாசந்தோஷகரமாய் சுயம்புவாதி மனுவான மனுக்களை தட்சப்பிரஜாபதி முதலான பிரஜாபதிகளையும் மற்றுமுண்டான தேவதைகளையும், இன்னமும் தனக்கு யாராரிடத்திற் பிரீதி யிருக்கின்றதோ அவர்களெல்லாரையும் அழைப்பித்து அவர்களையெல்லாம்அந்தநதியில் ஸ்நானம் பண்ணுவித்துப் பிற்பாடு அவர்களுக்குத் துவாதசநாமங்களையும் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தையும் உபதேசம்பண்ணி, பிறகு அந்த விமானமுண்டான தெய்வீகத்தையும் காண்பித்துத் தனக்குப் பெருமாள் பிரத்தியட்சதரிசனமாயிருந்து பிரகாசித்தருளிய பூஜாக்கிரமங்களையும் விதிதவறாமல் அவர்களுக்குப் போதித்து அவர்களெல்லாரையும் பரிசுத்தர்களாக்கி அந்த விமானத்தை இடைவிடாமலிருந்து திருவாராதனஞ் செய்விக்கும்படி செய்தான். பிற்பாடு பிரமதேவன் சூரிய

தேவனை யழைப்பித்து அவனுக்கும் அந்தப் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைச் சாங்கமா யுபதேசம்பண்ணி அந்த விமானத்தைப் பூசைபண்ணும்படி செய்வித்துத் தான் பிரமபட்டத்தி லிருந்தான்.

அப்படியே அந்தச் சூரியதேவனும் பிரமதேவனுடைய கட்டளைப்படி அந்தத் திவ்விய தேசோமயமாய் விளங்கப்பட்ட விமானத்தைச் சிறிதுநாள் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் பூஜைபண்ணிக்கொண்டு வந்தார். அப்பால் சூரியதேவன் வைவசுவதமனுவை அழைப்பித்து அவனுக்கு அந்த விமானமுண்டான தெய்வீகத்தையுஞ் சொல்லிப் பிரமதேவன் தனக்கு உபதேசஞ் செய்த சகலமந்திரக்கிரியைகளையும் உபதேசம்பண்ணுவித்து அந்த விமானத்தைப் பூசைபண்ணும்படி கட்டளையிட்டு அவன் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப்போய் விட்டான். அந்த வைவசுதமனுவும் சூரியதேவன் சொல் தவருமல் பக்தி விநயமாய் வெகுகாலம் பூசை பண்ணிப் பிறகு தன்குமாரனுன இட்சுவாகுமகாராசனை யழைத்து அப்பாமகனே! இந்த விமானந் தெய்வீகமா யுண்டானது. இதன்பெருமை ஆயிரஞ்சிரசும் இரண்டாயிரம் நாவுமுள்ள ஆதிசேஷனுலும் சொல்லிமுடியாது. இதை ஆதியில் பிரமதேவர் பூசைபண்ணினுர், பிறகு சூரியபகவான் பூசைபண்ணினுர். அப்பால் அவருடைய உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு நான் பூசை பண்ணினேன். ஆகையினுல், நீ இப்போது பூசைபண்ணென்று சொல்லி அவனுக்குச் சகல மந்திரக்கிரியைகளையும் போதனைசெய்வித்து அந்தவிமானத்தை அவனிடத்தில் ஒப்பித்துப்போட்டுத் தான் பரமபதஞ் சேர்ந்தான். அதன்பிறகு அந்த இட்சுவாகுமகாராசனும் தன் பிதாவினுடைய சொல்தவருமல் பிதாவைப் பார்க்கிலும் மகா பக்திமானுயிருந்து அனேககாலம் பூசைபண்ணி, பிற்பாடு அந்த விமானத்தைப் பூமியிற் கொண்டுவந்து சேர்த்துச் சிறிதுநாள் பூசைபண்ணி, பிறகு பெருமாளுடைய திருவடியிற் சேர்ந்தான்.

பிற்பாடு அந்த இட்சுவாகுமகாராசன் வமிசத்திற் பிறந்த ராசாக்களனைவரும் கிரமந்தப்பாமல் பூசை

நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்பால் பெருமாள் இராவண சம்மார நிமித்தம் ஸ்ரீராமாவதாரமாய் எழுந்தருளியகாலத்தில் விபீஷணரிடத்தில் ஒப்புவித்தார். அந்த விபீஷணுழ்வாரும் உபயகாவேரிமத்தியில் வைத்துப் பூசைபண்ணிக்கொண்டு வந்தார். அதுமுதல் இதுவரையில் அந்தக் காவேரி மத்தியிலேயேயிருந்து இந்தக் கலியுகத்தில் மனுஷர்கையில் பூசிக்கப்பட்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. கேட்டீரோ நாரதரே! என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளினுர். அதுகேட்டு நாரதரும் சந்தோஷப்பட்டு ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு மவுனமாயிருந்தார்.

ஆறும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

மணிவயல்சூ ழயோத்தியினிற்
  றசரதன்றன்மகவாகி மகத்திற்றேன்றி
அணிகெழுஞ் சீதையைமணந்து
  கரனுதிநிசாசரர்க ளறக்கடிந்து
திணியபுயராவணன் முதலோர்தமைச்
  செகுத்துத்தேவர்பயந் தீர்த்தளித்துப்
பணியணைமே லரங்கத்திற் கண்வளரும்
  ஸ்ரீராமபத்திரா போற்றி.

அப்பால் நாரதமுனிவர் எழுந்திருந்து கைலாசபதியாகிய பரமசிவனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவாமி காளகண்டமூர்த்தி! அந்தச்சத்தியலோகத்திற் கொண்டுபோய் வைத்துப் பிரமதேவரால் பூசிக்கப்பட்டிருந்த ரங்கவிமானம் மறுபடியும் பூலோகத்திற்கு வந்தகாரணமென்ன? அந்த விமானத்தை இட்சுவாகு மகாராசாவுக்குப் பிரமதேவர் கொடுத்த காரணமென்ன? அதன் பிறகு சூரியவமிசத்தில் ராவணசம்மாரநிமித்தம் அவ

தாரஞ் செய்தருளிய ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் அந்த
விமானத்தை விபீஷணருக்குக் கொடுத்த காரண
மென்ன? அந்த விபீஷணர் அவ்விமானத்தைச் சோழ
தேசத்தில் காவேரிநதிக்கரையில் கொண்டுவந்துவைத்
துப் பூசைபண்ணின காரணமென்ன? இந்தவர்த்த
மானங்களெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகத் திருவுளம்பற்றி
யருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

அதுகேட்டுப் பரமசிவனும் திருவுளமகிழ்ந்து
அங்ஙனம் விநயமாகக்கேட்ட நாரதமுனியைப்பார்த்து
கேளுமையா நாரதரே! இப்போது நடந்து வருகின்ற
பிர்மகற்பத்திற்குச் சேதுவராககற்பமென்று பெயர்.
இந்தச் சேதுவராக கற்பத்தில் வைவசுதமனுவாந்த
ரத்தில் முதலாவது கிரேதாயுகத்தில் அந்த வைவசுதம
னுக்கு இட்சுவாகு மகாராசனென்கிற புத்திரன் பிறந்
தான். அந்த இட்சுவாகு பூலோகத்தில் அயோத்
தியாபுரியென்னும் பட்டணத்துக்கு ராசாவாய்ப் பரி
பாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அவன் பரம
பாகவதருக்குள் சிரேஷ்டனானவன். மேலும், மகா
விஷ்ணுவுக்கு ஐந்துகாலமுந் தப்பாமல் பாஞ்சராத்தி
ரக் கிரமப்பிரகாரம் பூசைசெய்யப்பட்டவன். அவனுக்
குப் பாட்டனான சூரியதேவன் நாலுவேதமும், ஆறு
சாஸ்திரமும் பதினெண் புராணங்களும் அப்பியாசம்
பண்ணுவித்திருந்தான். அதன்பிறகு இட்சுவாகு மகா
ராசனும் வசிட்டமுனிவரைக் குருவாக்கிக்கொண்டு அவ
ரிடத்தில் மகா பயபக்தி விசுவாசத்துடன் சீஷனா
யிருந்து சகல சாஸ்திர நிபுணனாயிருந்து, அநேக
யாகாதி கிருத்தியங்களைச் செய்து பூலோகத்தில் துஷ்
டர்களாயிருக்கப்பட்ட அநேக ராட்சர்களைக் கொன்று
ஜெயத்தைப் பொருந்தி ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்
களும் புகழும்படியான செளரிய பராக்கிரமத்தைப்
பெற்று, சகல தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் பிரிய
முள்ளவனாயிருந்து, அவர்களுக்கெல்லாஞ் சதாகால
மும் உபகாரமேபண்ணிக்கொண்டு மகா நீதிபரனா
யிருந்து பூலோகமுழுதும் ஒரு குடைநிழலின்கீழ் அர
சாட்சி செய்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் அந்த இட்

சுவாகுமகாராசன் ஏகாந்தமாயிருந்து பூர்வத்தில் தன்
னுடைய பிதாக்களால் நடத்தப்பட்டிருந்த சத்கருமா
னுஷ்டானங்களை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு ஓகோ
நாம் கிஞ்சித்தாகிலும் விஷ்ணுபக்தி செய்யாமல்
அயிஸ்வரிய மமதையடைந்து இதுவரையில் விருதா
காலக்ஷேபமாய் நம்முடைய வாணாட்களெல்லாம்
வீணாட்களாய்க் கழித்துவிட்டோம்; நம்முடைய பிதா
வாகிய வைவசுவதமனுவும், பாட்டனாகிய சூரியபகவா
னும் சத்தியலோகத்திற்குப்போய்ச் சதுர்முகப் பிரமா
வைக் கண்டு, அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு,
அவருக்கு வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து, அவருடைய
கடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினால் பாஞ்சராத்திர கிர
மத்தையறிந்து, அவரிடத்தில் தானே அஷ்டாக்ஷர
மந்திரோபதேசத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவ
ருடைய அனுமதியின்பேரில் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை
நெடுங்காலம் பூசைபண்ணினபடியால், அவர்கள் சகல
மகிமையையும் மோட்சத்தையும் பெற்றார்கள். அதுவு
மல்லாமல் தேவேந்திரன் முதலாகிய சகல தேவர்
களும், முனீஸ்வரர்களும் சத்தியலோகத்திற்குப்போய்
அந்த விமானத்தைப் பூசைபண்ணி ஸ்ரீவைகுந்தத்தை
அடைந்தார்கள். நாம் இந்தப் பூலோகத்தைவிட்டுச்
சத்தியலோகத்திற்குப்போய்ப் பூசை பண்ணக்கூடாது.
நம்முடைய பிற்காலத்தில் நமது வமிசத்திற் பிறக்கப்
பட்ட பிள்ளைகளும் சத்தியலோகத்திற்குப்போய்,
ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைக் கண்டு பூசைபண்ணிக் கிருதார்த்
தர்களாகமாட்டார்கள். சத்தியலோகத்திற்குப் போவது
எவர்களுக்கும் அசாத்தியமாகவே யிருக்கும். ஆகை
யால், இவர்களெல்லாரும் எந்தக்காலத்தில் ஸ்ரீரங்க
விமானத்தைப் பூசைபண்ணிக் கரையேறப் போகிறார்
கள்.

ஆதலால், நாமே தபசுபண்ணி நம்முடைய தபோ
பலத்தினால் அந்தத் திவ்ய விமானத்தைப் பூலோகத்
திற் கொண்டுவந்து சேர்த்துப் பாஞ்சராத்திரக்கிரமந்
தவறாமல் ஐந்துகாலமும் பூசைபண்ணி, அந்தப் பக
வான் பாதாரவிந்தங்களைச் சேரலாம். நம்முடைய

சந்ததியிற் பிறக்கின்றவர்களும் அப்படியே அந்த விமானத்தைப் பூசைபண்ணிப் பரமபாகவதர்களாவார்களென்று ஆலோசனைபண்ணித் தீர்க்க வைராக்கியத்துடன் எழுந்திருந்து, முனிவர்களுக்கெல்லாம் விசிஷ்டராகிய வசிஷ்டமுனிவரிடத்திற்குப்போய் அவரைக் கண்டு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, அவரிடத்தில் தான் ஆலோசித்து வந்தகாரியத்தை மகா விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்தான். அந்த விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு வசிஷ்டரும் சந்தோஷமடைந்து, சீஷனாகிய இட்சுவாகு மகாராசனைப் பார்த்து, வாருமையா ராசாவே! அந்தப் பிர்மலோகமாகிய சத்தியலோகத்தி லிருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கவிமானம் நீர் செய்யப்பட்ட தபோபலத்தினால் பூலோகத்தில் வரப்போகிறதென்றும், அந்த விமானத்தைப் பூசைபண்ணி உம்முடைய வமிசத்திற் பிறக்கின்றவர்களெல்லாம் பரமபதத்தை அடையப்போகிறார்களென்றும், இன்னம் சிறிதுநாள் கழித்தபிறகு உங்கள் சூரியவமிசத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே ஸ்ரீராமாவதாரமெடுத்து இராவண சம்மாரஞ்செய்து பிற்பாடு அந்த இராவணேஸ்வரனுடைய தம்பியாகிய விபீஷணருக்கு இலங்காபுரி பட்டணத்தைப் பட்டங் கட்டுவித்து, அந்த விபீஷணர் பூசைபண்ணும்படி ரங்கவிமானத்தைக் கொடுக்கப்போகிறாரென்றும், அப்பால் அந்த வீபீஷணாழ்வார் விமானத்தை மகா பயபக்தியுடனே கொண்டுபோய் சோழதேசத்தில் காவிரி நடுவில் சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில் எழுந்தருளச்செய்து பூசைபண்ணப்போகிறாரென்றும், பிற்பாடு பிரமப்பிரளயபரியந்தமும் பிரமதேவர் பூலோகத்தில் சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தத்துக்கு வந்து தினேதினே அந்த விமானத்திற்குத் திருவாராதனஞ் செய்து முடித்து மறுபடியும் தம்முடைய சத்தியலோகத்திற்குப்போவாரென்றும் ஞானதிருஷ்டியினாலே நாம் முன்னமே அறிந்திருக்கின்றோம்.

ஆகையினால், நீர் செய்த ஆலோசனை நல்லதாயிற்று. மேலும், இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள சகல

சீவராசிகளும் பாபத்தினின்று நீங்கி மோட்சத்தைப் பெறும்படி நீர் தபசுசெய்வதற்குப் பிரயத்தனஞ்செய்தபடியால், அத்தபசு ஒரு விக்கினமுமில்லாமல் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறக்கடவது. மேலும், அந்தத் தபோநிலைக்குத் தேவதைகள் மிகவும் விகாதம் பண்ணுவார். அந்த விகாதங்களெல்லாம் உம்மை அணுகாமலிருக்கக் கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி, அஷ்டாட்சர மந்திரத்தையும் உபதேசித்தருளினார். பிறகு இட்சுவாகுமகாராசனும் தனது ஆசிரியராகிய வசிஷ்ட மகா முனிவருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி, சுவாமி! நான் எவ்விடத்திலிருந்து தபசுபண்ணலாமென்று கேட்க, அதற்கு வசிஷ்டரும் அந்த இராசனைப்பார்த்து, ஓய் ராசதிலகா! நீ நம்முடைய ஆசீர்ம சமீபத்தில்தானே யிருந்து தபசு பண்ணலாமென்று கட்டளையிட்டருளினார். அதுகேட்டு இட்சுவாகு மகாராசனும் தனது ஆசிரியராகிய வசிஷ்டபகவான் சொற்படியே அவரது ஆசீர்ம சமீபத்திற்றானே தபசுக்கு வேண்டிய சகல உபகரணங்களையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு, பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம் பண்ணிவிட்டு ஏகமனதா யிருந்துக் கொண்டு தபசுபண்ணத் தொடங்கினான். அதெப்படியென்றால், வெயிற்காலமெல்லாம் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நின்றும், வருஷகாலமெல்லாம், ஈரவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு வெட்டவெளியினின்றும் குளிர்காலமாகிய பனிக்காலமெல்லாம் கழுத்தளவு தண்ணீரில் நின்றும், பசி தாகம் முதலிய சவுக்கியங்களையும், தன் மனைவியானவள் சிசுருஷை செய்யும்படியாகவும் வயிராக்கியசித்தனாயிருந்து தபசுபண்ணினான். அதை யறிந்து தேவேந்திரன் முதலான சகலமான தேவர்களும் ஒன்றாய்க்கூடி ஓ! ஓ!! என்னகாரணம்? பூலோகத்தில் சூரியவமிசத்திற் பிறந்த இட்சுவாகுமகாராசன் எந்தப் பதவியை அடையவேண்டுமென்று நினைத்து, இப்படிப்பட்ட அகோரமான தபசு பண்ணுகிறானோ தெரியவில்லை. இதையறிந்து நாம் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஒருமுகமாய் ஆலோசனைபண்ணி, பிறகு மன்மதனிடத்திற்குப்போய் மன்மதனைக்கண்டு தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களும் வெகுவாய்

78149

பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்கு மன்மதன் சந்தோஷப்
பட்டு, ஐயா தேவேந்திரன் முதலானவர்களே! இப்
போது நான் உங்கள் கருத்தின்பிரகாரமே பூலோகத்
திற்குப்போய் இட்சுவாகு மகாராசனைக் கண்டு அவன்
மனதில் மோகவிகார முண்டாகும்படிசெய்து அவன்
செய்யப்பட்ட தவத்தை விக்கினம்பண்ணி ஒரு நிமி
ஷத்தில்வந்து உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேனென்று
உறுதியாகச் சபதம் பண்ணிவிட்டுத் தென்றலாகிய
ரதத்தின்மேலே மகாவுல்லாசத்துடன் ஏறிக்கொண்டு
மீனக்கொடியானது பிரகாசிக்கவும், சந்திரனும் வசந்
தனும் சகாயமாய் வரவும், யக்ஷஸ்திரீகளெல்லாம்
சேனைகளாய்ச் சேர்ந்துவரவும்,குயிற்காளமும் சமுத்திர
பேரிகையும் ஒலிக்கவும், தாம்தாமென்று மகாவைப
வத்துடனே இட்சுவாகு மகாராசன் தபசுபண்ணுகிற
வசிஷ்டமுனி ஆசிரமத்தின் சமீபத்திற்கு வந்துசேர்ந்
தான். அப்போது அந்த நந்தவனத்திற் பிரகாசிக்கப்
பட்ட முல்லை, அசோகு, நீலம், சூதப்பூ, முளரி, இரு
வாட்சி, சண்பகம், புன்னை, பாரிசாதம் முதலான புஷ்ப
வகைகளெல்லாம் மகா சுகந்த பரிமளங்கள் வீசும்படி
மலர்ந்ததுகள். அந்தவனத்தில் மன்மதனுடனே வந்த
யக்ஷஸ்திரீகளெல்லாம் மகா வினோதமாகப் பாடிக்
கொண்டும், பரதசாஸ்திரமுறைமைப்படி ஆடிக்கொண்
டும், விகசிதமான புஷ்பங்களைப் பறித்து ஒருவர்பேரில்
ஒருவரெறிந்தும், விகடமான பரிகாசவார்த்தைகளை
வசனித்துக்கொண்டுமிருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில்
மன்மதனானவன் மகாதவசிரேஷ்டனாய் விளங்கப்பட்ட
இட்சுவாகு மகாராசனுக்கு எதிரேபோய் நின்று, தன்
னுடைய கையிற் பிடித்திராநின்ற கரும்பாகிய வில்லை
வளைத்து, கரும்பாகிய நாணியேறிட்டு, மோகனாஸ்தி
ரத்தைத் தொடுத்துக் குயில்கள் கிளிகள் காளம் பிடிக்க
வும், வண்டுகள் ரீங்காரம் பண்ணவும், இவ்வகையாகச்
சம்பிரமத்துடனே இட்சுவாகு மகாராசன்பேரில் பிர
யோகம் பண்ணினான். அப்போது இட்சுவாகுமகா
ராசன் தபோநிலையைவிட்டு நீங்காதவனாய்க் கண்களை
விழித்து இதென்ன காரணமென்று பார்க்குமளவில்
மகாசமுத்திரத்தில் அனேகமாயிரமான மகரமச்சங்கள்

கூடி ஏககாலத்தில் சண்டைசெய்து கலக்கினாலெப்
படியோ அப்படிப்போல, அந்தத் தபோவனத்தில்
மன்மதனும் வசந்தனும் சந்திரனும் தென்றலும் குயில்
களும் கிளிகளும் யக்ஷஸ்திரீகளுமாய்க் கூடி அல்
லோலங்கள் செய்வதைப் பார்த்து, அணுமாத்திரமும்
தவநிலை பிசகாமல் நிவாதீபம்போற் பிரகாசித்திருந்த
வர்களையெல்லாம் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி சொரூப
மாகவே கண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் நமஸ்காரம்
பண்ணி அர்க்கியபாத்திய ஆசமனமுதலான சர்வோப
சார பூசைகளும் ஆனந்தமாகச் செய்தான்.

எப்படியென்றால், அதிதிகளாகிய பெரியோர்களை
எப்படி பாவித்துப் பூசைபண்ணுவார்களோ அப்
படியே இவர்களைப் பாவித்துப் பூசைபண்ணினான்.
அதுகண்டு மன்மதனுடைய சேனைகளெல்லாரும் பய
ந்து நடுநடுங்கினவர்களாய் தைரியத்தையும் ஆச்சரி
யத்தையு மடைந்து, மிகவும் வெட்கத்துடனே நின்று
இந்தத் தபோசிரேஷ்டருக்கு எதிரேநின்று நாம் ஏதா
கிலும் சேஷ்டைபண்ணினால் நம்மை அதோகெதி
யாய்ச் சபித்துவிடுவாரென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு
சுவரிலெழுதிய சித்திரப்பதுமைகள்போல அசையா
மல் நின்றுவிட்டார்கள். அந்தச்சமயமறிந்து வசந்த
னும் மெள்ளமெள்ள நழுவிப்போய்விட்டான். சந்திர
னும் மறைந்துவிட்டான். ரம்பையும் திலோர்த்தமை
யும் தலைசாய்ந்தார்கள். இன்னம் மற்ற ஸ்திரீகளெல்
லாரும் நாம் இவ்விடத்தி லிருக்கப் போகாதென்று
எண்ணி மறைந்து போய்விட்டார்கள். ஊர்வசி மற்று
முண்டான யக்ஷஸ்திரீ முகஞ்சோம்பித் தலைசாய்த்துக்
கொண்டு தங்களுக்குள் தாங்களே விசனப்பட்டு, ஓ! ஓ!!
இப்படிப்பட்ட மனோதைரியமும், சாந்தகுணமும், வயி
ராக்கியமும், சிறந்தபக்தியும், புண்ணிய சிந்தனையு
முடைய ராஜனென்று தெரியாமல் இவரைச் செயிக்
கும்படியாய் நினைத்துவந்து மோசம் போனோம். நாம்
இனிமேல் இவ்விடத்திலிருந்தால் நம்மை எல்லாரை
யும் இந்த இராசா தபாக்கினியினால் தகித்துப்போடு
வார். இவர் எந்தக் காரியத்தைக் குறித்துத் தவம்

பண்ணுகிறாரோ அந்தக் காரியமெல்லாம் இவருக்கு உடனே சித்தியாகுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இவர்களெல்லாரும் தேவலோகத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

அந்த மன்மதனும் மகாபயத்தை யடைந்து தன் கையிற் பிடித்திராநின்ற கருப்புவில்லையும், புஷ்பபாணங்களையும் கீழே எரிந்துவிட்டு, இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, ஓய் இட்சுவாகு மகாராசா! நான் உம்முடைய குணானுபவங்களைத் தெரியாமல் நீர் செய்யும்படியான தபசை விக்கினம் செய்வதாக நினைத்துவந்தேன். அந்தக் குற்றத்தை நீரே பொறுத்தருளவேண்டும். நீர் இப்படி பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணி திடச்சித்தனாயிருந்து மகத்தாகிய தவசு பண்ணுகிறபடியால் இந்தத் தவசு ஒருவிக்கினமுமில்லாமல் நிர்விக்கினமாய் உமக்குச் சித்தியாகவேண்டும். இந்தப் பூலோகத்தில் மகாரிஷிகளாயிருக்கப்பட்டவர்களும் அங்கசனாகிய என்னைச்செயித்ததில்லை. சாம்பவமூர்த்தியும் மகாகோபங்கொண்டு என்னைச் செயிக்கிறோமென்று நெற்றிக்கண்ணினால் என்னைச் சாம்பலாய்எரித்துப்போட்டு, தாம் அபஜெயத்தை யடைந்தார். அந்தக்கோபத்தை நான் தணிக்கச்செய்து ஜெயத்தைப் பொருந்தினேன். நானும் வசந்தவனுமாய்ப் புறப்பட்டுப்போய் பிர்மாதிதேவர்களையும், சகல லோகங்களிலுள்ள மனிதர்களையும், தபோதனர்களையும் ஒரு நிமிஷமாத்திரத்தில் செயித்துவருவோம். எப்படிப்பட்ட கலைக்கியானங்கள் உணர்ந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும் எங்களைச் செயிக்கமாட்டார்கள். நாங்கள் இரண்டுபேரும் தேவேந்திரனுக்கு இரண்டுகண்களாகவும், இரண்டு ஆயுதமாகவுமிருப்போம். நீரோவென்றால் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திக்குச் சமமான புண்ணிய புருஷரும், காமக் குரோத முதலான ஆறுபகைகளையுங் கடந்தவரும், துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலஞ் செய்யத்தக்கவருமாகையால் எங்களையெல்லாம் ஏககாலத்தில் ஏகாக்கிரக சித்தமாயிருந்து ஒருக்ஷணமாத்திரத்தில் ஜெயித்துவிட்டீர். இனிமேல் நாங்கள் இவ்விடத்திலிருக்கமாட்டோம். நாங்கள் போய் வருகிறோம்.

உமக்கு அனேக நமஸ்காரஞ் செய்தோம். நீர் இவ்வளவு உறுதியாயிருந்து செய்யப்பட்ட தவநிலை சித்தியாகக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணிவிட்டுத் தெய்வலோகத்துக்குப் போனான்.

கேட்டீரோ நாரதரே! அப்பால் மன்மதனானவன் தேவலோகத்திற்குப்போய் தேவேந்திரனைக்கண்டு மகா பயங்கரத்துடனே நின்று, ஓய் தேவதேவா! பூலோகத்தில் தபசுபண்ணின மகாமுநீஸ்வரர்களை யெல்லாம் வென்றேன். அந்தப்பரமபாகவதோத்தமனாகிய இட்சுவாகுமகாராசனுடைய தபசை வெல்ல என்னால் முடியாது. ஹரி! ஹரி!! என்று சொல்லிவிட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப் போய்விட்டான். அந்த வார்த்தையைத் தேவேந்திரன் கேட்டு, மகாகோபங்கொண்டு, ஐராவதத்தின்பேரில் ஏறிக்கொண்டு சகல தேவர்களும் புடைசூழும்படி பூலோகத்தில் வசிஷ்டமுனிவர் ஆசீர்மத்திற்குப்போய் அந்த ஆசீர்மத்தின் சமீபத்தில் தபசு பண்ணுகிற இட்சுவாகுமகாராசனுக்கு எதிராக நின்றான். அதுகண்டு இட்சுவாகுமகாராசனும் தன்னிலையைவிட்டு எழுந்திருந்துவந்து மகாபயபக்தி விசுவாசத்துடனே தேவராசனையும் தேவர்களையுங்கண்டு தெண்டனிட்டு, சுவாமிகளே! நான் செய்த தபோபலத்தினால் உங்களையெல்லாம் கண்டு தரிசனஞ்செய்து கிருதார்த்தனானேனென்று பலவாறாக ஸ்தவுத்தியம் பண்ணி அந்தத் தேவராஜனுக்கு அர்க்கிய பாத்திய ஆசமன முதலான சர்வோபசாரத்துடன் பூசைபண்ணினான்.

தேவேந்திரன் அப்படிச்செய்யப்பட்ட பூசையை அங்கீகரித்துக் கொள்ளாமல் மகா உக்கிர பராக்கிரமத்துடனே தன் கையிலிருக்கப்பட்ட வச்சிராயுதத்தை எடுத்து வீசினான். அந்த வச்சிராயுதத்தை வீசின ஓசையானது அநேகமாயிரம் நீரிடிகள் நெருப்பிடிகள் இடித்தாற்போலாகி, அதனால் அண்டகடாகங்களெல்லாம் ஒருசாமநேரமட்டும் அதிர்ச்சியாய் நடுங்கிநின்று அஷ்டதிசையிலுள்ளவர்களும் ஈதென்ன விபரீத காலமோவென்று பயந்து திடுக்கிட்டார்கள். அப்படியிருக்க, இந்த இட்சுவாகுமகாராசனுடைய சரீரம்

நடுங்கவில்லை. அவனுடைய பரிசுத்தமனமும் எவ்வளவுங் கலங்காமலிருந்தது. அப்பொழுது இட்சுவாகு மகாராசனும் அரிநமோ நாராயணா! ஆதிமத்தியாந்தரகிதா! ஆபத்பாந்தவா! அனாதரட்சகா! பக்தவச்சலா! பரமபுருஷா! பரந்தாமா! பத்மநாபா! என்று ஸ்தோத்திர பாராயணங்களைச் செய்தான். அது தெரிந்து ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் பரமபாகவதர்களுடன் மகாலட்சுமி சமேதரா யெழுந்தருளியிருக்கும் பகவானும் தம்முடைய வலக்கரத்திற் றாங்கியிருக்கப்பட்ட சக்கராயுதத்தை யனுப்பிவைத்தார். அந்தச் சக்கராயுதமானது கோடி சூரியப்பிரகாசம்போலத் தகத்தகாயமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டு வாயுவேகத்திலும் அதிவேகமாய்ப் புறப்பட்டுச் சரேலென்று வந்து தேவேந்திரன் வீசின வச்சிராயுதத்திற்கு எதிரே வந்து மறித்து நின்றது. அப்போது தேவேந்திரனுடைய வச்சிராயுதமானது சூரியப்பிரகாசத்திற்கு எதிர்ப்பட்ட மின்மினிப் புழுப்போல ஒளிமழுங்கி நின்றது. தேவேந்திரனும் சகல தேவர்களும் பயந்து நடுநடுங்கிச் சக்ராயுதத்திற்கு மகா விநயத்துடனே பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள் செய்து "ஹரிநமோநமா" என்று ஸ்தவுத்தியம் செய்துக்கொண்டு மகா விசனத்துடனே தங்களுடைய லோகத்துக்குப் போய்விட்டார்கள்.

அப்பால் இட்சுவாகுமகாராசனும் ஸ்ரீரங்கதாமாவென்று தியானித்துப் பழையபடியே தன்னுடைய தவநிலையிற் போய்ச்சேர்ந்து, முன்னிலும் அதிகமான சித்தவயிராக்கியத்துடனிருந்து தபசுபண்ணினார். பிற்பாடு தேவேந்திரன் அதனால் வெட்கமடைந்து மிகுந்த மனோவியாகூலத்துடன் சத்தியலோகத்துக்குப்போய்ப் பிரமதேவனைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து, ஓய் சதுர்முகப்பிரமாவே! பூலோகத்தில் இட்சுவாகு ராசன் நம்முடைய பதவிகளை யடையும்படி நினைந்து மகத்தாகிய தபசு செய்கிறான். அந்தத் தபசு நிறைவேறாமல் விக்கினமாகும்படி மன்மதனையும், அவனுடைய சேனைகளையும் அனுப்பினேன். நானும் சகல தேவர்களுடனே புறப்பட்டுப்போய் அவனுடைய

தாபாக்கினிக்குமுன் யான் சகித்து நிற்கமாட்டாமல் மகா லச்சையுடனே வந்துவிட்டேன். இனி என்ன செய்யலாம்! நீரே ஆலோசனை செய்து சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னான். அந்தச் சொல்லானது நாராசங் காய்ச்சிவிட்டதுபோல் செவியில் நுழைந்த மாத்திரத்தில் பிரமதேவனும் திடுக்கிட்டு, "ஹரிஹரி" என்று அவனுடைய எட்டுக்காதுகளிலும் கைகளை வைத்து எட்டுக் கண்களையும் மூடிக்கொண்டு தியானித்தபொழுது, இட்சுவாகுமகாராசன் ஸ்ரீரங்க விமானத்தை நோக்கித் தபசுசெய்கிறானென்று தெரிந்து பிரமதேவன் மூர்ச்சையாகப் பூமியில் விழுந்துகிடந்து வெகுநேரத்துக்குப்பின் மூர்ச்சைதெளிந்து தனக்குத்தானே மனோதைரியமாக எழுந்திருந்து தேவேந்திரன் கைலாகுகொடுத்துவர மெள்ளமெள்ள நடந்து ஸ்ரீரங்கவிமானத்தின் சமீபத்திற்போய் ஸ்ரீரங்கநாயகரைக் கண்டுசேவைசெய்து மனோவியாகூலமாய் அழுதுக்கொண்டு நின்றார். அதுகண்டு ஸ்ரீரங்கநாயகரும் பிரமதேவனைப் பார்த்து, வாரும் பிரமாவே! நீ என் இப்படி விசாரப்படுகிறாய்? நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். நாம் எப்போதும் உதயகால பூசையை உம்முடைய கைகளினாலே பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இப்போது நாம் இட்சுவாகுமகாராசன் செய்கிற தவத்துக்குப்பிரியமாய் அயோத்தியாபுரிபட்டணத்துக்குப்போய், அவ்விடத்தில் நாலுயுகமளவுமிருந்து அதற்குமேல் காவேரி தீர்த்தமான சந்திரபுஷ்கரணியில் ஏழு மனுக்களுடைய காலமட்டு மிருப்போம்.

நீ செய்யப்பட்ட மத்தியான பூசைவேளைக்கு இவ்விடத்தில் நாள்தப்பாமல் வந்து உன்னுடைய பூசையையும் அங்கீகரிப்போம். உன்னுடைய பூசை முடிந்த பிறகு மறுபடியும் பூலோகத்திற்குப் போவோம். இந்தப்பிரகாரம் உன்னுடைய ஆயுள்பரியந்தம் நம்மை விசுவாசமாகப் பூசைசெய்து மோட்சத்தைப் பெறுவாயாக. மேலும், ஒருநாள் பூசை பண்ணாமற்போனால் மறுபடியும் சம்ரட்சணை பண்ணவேண்டும். ஆறுமாத மட்டும் பூசைபண்ணாமற்போனால் மறுபடியும் பிர

திஷ்டை பண்ணவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் நாம் உன்னிடத்தில் வந்து திரிகாலபூசையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறபடியினால் உனக்கு ஒரு விக்கினமுமில்லை. மற்றைத் தேவஸ்தானங்களி லெல்லாம் ஒருநாள் அடைத்துவைத்திருந்த போதிலும் பிராயச் சித்த முண்டு. பூர்வத்தில் உனக்குச் சொல்லியிருக்கப்பட்ட சுயம்புவாகிய அஷ்டதலங்களுக்கும் பிராயச்சித்த மில்லை. ஆகையால் நீ ஒன்றுக்கும் விசனப்படாமல் நம்மை இந்த விமானத்தோடு கொண்டுபோய்ப் பூலோகத்தில் இட்சுவாகுமகாராசன் கையில் ஒப்புவிக்கக்கடவாய். அதனால் உனக்கு ஒருதாழ்ச்சியும் வாராதென்று சொல்லியருளினர்.

அந்த வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் பிரமதேவன் மகிழ்ச்சியடைந்து ஜெயம்ஜெயமென்று கொண்டாடித் தேவேந்திரனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, பிற்பாடு கருடாழ்வாரை அனுப்பிவைத்து அவருடைய சிரசின்பேரில் அந்த ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தானும் அன்னவாகனத்தின் மேலேறிக்கொண்டு பூலோகத்திலே அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தில் இட்சுவாகுமகாராசன் தபசு பண்ணுகிற வசிஷ்டமுனிவர் ஆசீர்மத்திற்குவந்து, தபோநிதியாயிருக்கிற மகாராசனுக்குமுன் இந்த விமானத்தைக் கொண்டுபோய் வைத்து, ஓய் இட்சுவாகுமகாராசாவே! நீ செய்கிற தபசுக்குத் திருவுளமகிழ்ந்து பெருமாள் விமானதரிசனங்கொடுத்து உம்மை ரட்சிக்கும்படி இதோ எழுந்தருளி இருக்கிறார். இனி நீர் தபோநிலையைவிட்டு எழுந்திருந்து சேவித்துக்கொள்ளுமென்று சொன்னார்.

அந்த வசனங்களானது இட்சுவாகு மகாராசனுடைய செவிகளில் அமுதவருஷம் வருஷித்தது போலுரைத்த மாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு, அரி! அரி!! என்று கண்கள் திறந்து எதிரேயிருக்கிற விமானத்தையும், சதுர்முகப்பிரமாவையுங் கண்டு மகாசந்தோஷகரமாய் திடீரென்றெழுந்து நின்று திவ்விய தேஜோமயவுல்லாசமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கவிமானத்

துக்கும், அன்னவாகனத்தின்மேலேறி வந்த சதுர்முகப் பிரமாவுக்கும் அனேக பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள் செய்து அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனமுதலிய சர்வோபசாரங்களுஞ் செய்து மகாபயபக்தி விநயத்துடனே கைகட்டி வாய்பொத்திக்கொண்டு நின்றான். அப்படி நின்ற மகாராசனைப் பார்த்து, ஓ இட்சுவாகு மகாராசாவே! நீர் செய்த தபோபலத்தினால் உமக்கு இந்தத் திவ்விய விமானங் கிடைத்தது. இதை நீர் ஐந்துகாலமும் தவறாமல் பாஞ்சராத்திரக் கிரமங்கள் தெரிந்து ஐந்துபேர் உருத்திரர்களுடனிருந்து பூசை பண்ணுமென்று முன் பெருமாள் தனக்கு உபதேசஞ் செய்திருந்த சகல மந்திரங்களையும் சங்கற்பக் கிரியைகளையும் உபதேசஞ் செய்து ஆசீர்வாதஞ்செய்து அந்த ராஜனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு கருடாழ்வாரும் தானுமாய்ப் புறப்பட்டுப் பிரமதேவர் சத்தியலோகத்திற்குப் போனார்.

அப்பால் இட்சுவாகுமகாராஜனும் பிரமதேவன் கட்டளையிட்டபடி விமானத்தைவைத்து ஐந்துகாலமும் வேதபாராயணங்களறிந்த பிராமணர் கூட்டத்துடனிருந்து மகாபயபக்தி வயிராக்கியத்துடன் பூசை செய்துக்கொண்டு இருந்தான். கேட்டீரோ நாரத முனிவரே! என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றி யருளினார். அதுகேட்டு நாரதரும் மகாசந்தோஷமடைந்து ரங்கா! ரங்கா!! என்று மனதில் தியானித்துக் கொண்டு சற்றுநேரம் சும்மாவிருந்தார்.

எழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

மருவுதிரைக் கடற்புவியில் வசுதேவன்
தேவகிபான் மைந்தனாகத்
திருவவ தாரம்புரிந்து பலராமப்
பெயர்புனைந்து தீயோரான

பிரலம்பன் முதலோரைக் கொன்றுலகை
  வாழ்வித்துப் பிரமனாதிச்
சுரர்முனிவர் தொழுதேத்த வரங்கத்திற்
  கண்வளரச்சுதனேபோற்றி.

அப்பால் நாரதமுனிவரெழுந்து ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி, சுவாமி திரிபுராந்தகா! தீனரக்ஷகா! தேவரீர் சொல்லுகின்ற சரித்திரத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்று ஆசைமேலிடுகின்றதே யல்லாமல் அந்தமட்டும் கேட்டது போதுமென்று தோற்றவில்லை. ஆதலால் அதற்குமேல் இட்சுவாகுமகாராஜன் அந்த விமானத்தை வைத்துப் பூசைபண்ணி மோட்சமடைந்த சரித்திரத்தையுஞ் சவிஸ்தாரமாய்த் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பரமசிவன் திருவுளம்பற்றி யருளுகின்றார்.

கேளுமையா நாரதமுனிவரே! இட்சுவாகுமகாராசனானவன் பரமானந்தப்பரவசனாகி அயோத்தியாபுரிபட்டணத்துக்கு உத்தரபாரிசத்தில் ஒருநாழிகை வழிக்கப்பால் சரயுநதிக்கும் விராசநதிக்கும் மத்தியில் கோயிலுண்டாக்கி, அந்தக் கோயிலுக்குக் கோபுரங்கள், பிராகாரங்கள், மண்டபங்கள், மதில்கள், திருக்குளங்கள், நந்தவனங்கள் முதலானதுகளும் சிற்பசாஸ்திரக் கிரமப்பிரகாரம் தேவதச்சனால் நியமிக்கப்பட்டு, அதைச்சுற்றிலும் ஏழுபிராகாரங்களுண்டாக்கி, அந்தப் பிராகாரங்கள்தோறும் வசிஷ்டர், வாமதேவர், காசிபர் முதலான மகாமுநீஸ்வரர்களுக்கு யோக்கியமான ஆசிரமங்கள் உண்டுபண்ணி, பங்குனிமாதம் சுக்கிலபட்சம் ஆகிய சுபதினத்தில் அந்தத் திவ்யவிமானத்தை மகாசம்பிரமத்துடனே எடுப்பித்துக்கொண்டு போய் சந்நிதியி லெழுந்தருளச்செய்து பாஞ்சராத்திரக்கிரமத்தின்படி வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிகளுடனிருந்து பூசைபண்ணி அதற்குமேல் பிரமோற்சவம் பண்ணும்படி நியமித்துக்கொண்டு மகா வைபோக உல்லாசமாய் அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள சீவராசிகள் முழுதும் பெருமாள் சேவைசெய்து பரமபதத்தை அடைவதற்கு ஏதுவாய் துவஜாரோகணஞ்செய்து அன்று முதல் கடைசிநாள்மட்டும் மகாவைபவ அலங்காரத்துடன் தினந்தினம் வீதிகள்தோறும் பெருமாளை எழுந்தருளச்செய்து சகலரும் சேவைசாதிக்கும்படிச் செய்வித்து அந்த ஸ்தலத்தில் பங்குனிமாதம் உத்திரட்டாதி நட்சத்திரத்தில் திவ்வியமங்கள ஸ்நானம் பண்ணுவித்தான்.

அப்பால் நாள்தோறும் கிரமந்தப்பாமல் திரிகாலமும் பூசை நடப்பித்துக்கொண்டு வெகுகாலம் மனுநீதி வழுவாமல் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்து, பிறகு ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியினுடைய பரிபூரண கடாக்ஷம் பெற்று, ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் நித்தியசூரிகளாகிய பரமபாகவதர்களுடன் சேர்ந்திருந்தார். அதற்குமேல் அந்த வமிசத்திற் பிறந்த இராசாக்களெல்லாரும் வைஷ்ணவசிகாமணிகளாயிருந்து, பாஞ்சராத்திரக்கிரமந்தப்பாமல் நித்தியம் திரிகாலமும் பூசை செய்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி நாலு யுகமாச்சுது. பிறகு அந்தச் சூரியவமிசத்தில் தசரதசக்கரவர்த்தியானவர் பிறந்து மனுநீதிதப்பாமல் அறுபதினாயிர வருஷமட்டும் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவருங் காலத்தில், அந்தத் தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு வெகுநாள் பிள்ளையில்லாமலிருந்து, அதனால் அந்த ராசன் மனோவியாகூலமடைந்து அசுவமேதயாகஞ் செய்யப் பிரயத்தினப்பட்டார். அந்த யாகத்திற்கு ஐம்பத்தாறு தேசத்திலுள்ள இராஜாக்களும் வந்திருந்தார்கள். சோழமண்டலாதிபதியாகிய தர்மப்பிரமாவென்கிறராஜனும் வந்திருந்தான். அவன் அந்த விமானத்தைக் கண்டு சேவைசெய்து அது வரலாறுமுழுதும் அவ்விடத்திலிருந்த முனீஸ்வரர்களால் கேள்விப்பட்டான்.

அப்படி கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்தில் பூர்வம் வைவசுதமனுவின் புத்திரராகிய இட்சுவாகு மகாராசரானவர் பரிசுத்தராயிருந்து, ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை நோக்கித் தபசுபண்ணி, இந்த விமானத்தைத் தம்முடைய தபோபலத்தினால் பூமியிலெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு, தாமும் தம்முடைய வமிசத்திற்

பிறந்த ராசர்களெல்லாரும் இந்த விமானத்தை மகா பயபக்தி விசுவாசத்துடனே மூன்றுகாலமும் பூசை பண்ணி, பூலோகத்தில் பிரதிஷ்டியும்பெற்று தீர்க்காயுசுடையவராயிருந்து, முடிவில் அனாயாசமரணத்தைப் பொருந்தி, ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய கடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினால் பரமபதத்தை யடைந்தார்கள். நாமும் அந்தப்பிரகாரமே தபசுசெய்து கிருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று மனதில் உறுதியாக எண்ணிக்கொண்டு தன்னுடைய சோழதேசம் போய்ச் சேர்ந்து தபசுக்கிருக்கவேண்டிய கிரமப்படி சந்திர புஷ்கரணி தீர்த்தக்கரையில் ஓரிடம் நியமித்துக் கொண்டு, அவ்விடத்தில்தானே அனேகநாள் பரிசுத்த மனத்தை யுடையவனாயிருந்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை நோக்கி அகோரமான தவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தான்.

அந்த வர்த்தமானந்தெரிந்து அவ்விடத்திலுள்ள ஆசிரமங்களிலிருக்கப்பட்ட முனீஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் தர்மப்பிரமாவென்கிற சோழராஜனிடத்திற்கு வந்து அந்த ராஜனிருக்குந் தவநிலையைப் பார்த்து, ஐயா சோழதேசாதிபதியே! தர்மந்தப்பாமலிருந்து ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணப்பட்ட ராஜாக்கள் தபசுபண்ண வேண்டியதில்லையே. நாங்கள் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து செய்யப்பட்ட தபோபலத்தில் ஆறிலொரு பங்கு பூலோகத்து ராசாக்களைச்சேரும். ஆகையால் நாங்கள் செய்யப்பட்ட தபசுக்குமாத்திரம் ஒரு விக்கினமும் வரவொட்டாமல் நீர் காப்பாற்றும். அப்படி காப்பாற்றுவீராகில் உம்முடைய இஷ்டசித்திகளெல்லாம் கைகூடிவரும். இந்த வார்த்தையிற் சந்தேகமில்லையென்று வெகுவாய்ச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராசனெழுந்து முனீஸ்வரர்களுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனமுதலான சர்வோபசாரங்களுஞ்செய்து முடித்து அவர்களைக் கும்பிட்டு நின்று, ஓ முநீஸ்வரர்களே! நான் உங்களெல்லாருக்கும் இதமுண்டாகும்படி நினைத்து, இப்படித் தபசுபண்

ணத்தொடங்கினேன். அஃதென்னவென்றால், அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தில் இட்சுவாகுமகாராசன் தபசுசெய்து பூர்வத்தில் சத்தியலோகத்திலிருந்த விமானத்தைத் தன்னுடைய பட்டணத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அதைப் பூசைசெய்து அதனால் அவரும் அவர் வமிசத்திற் பிறந்த ராசாக்களும் பரமபாகவதர்களாகி மோட்சத்தையும் பெற்றார்களே. அதுபோல நானும் தபசுசெய்து அந்த விமானத்தை நம்முடைய தேசத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்யும்படி கருதினேனென்று மகா தாபந்திரியமாகச் சொன்னான்.

அதுகேட்டு அந்த முநீஸ்வரர்களெல்லாரும் சோழராசனைப்பார்த்து, ஓய் ராசாவே! நீர் எவ்வளவும் சந்தேகப்படவேண்டாம். நீர் இந்தத் தவவேடத்தை நீக்கிவிட்டு உம்முடைய பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சுகமாய்ப் பரிபாலனம்பண்ணும். அந்தத் திவ்விய விமானம் இன்னஞ் சிறிது நாளைக்குள் இந்தச் சந்திர புஷ்கரணி தீர்த்தக்கரையில் வந்து சேரப்போகின்றது. அந்த வர்த்தமானம் எங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். எப்படியென்றால், இந்தச் சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தத்திற்கு இரண்டுநாழிவழிக்கப்புறம் உம்முடைய பாட்டன்மார் அரசாட்சி பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஒரு பெரிய பட்டணமுண்டு. அது இப்போது மண்மேடாய்ப் போச்சுது.

ஏனென்றால், சிவபூசைபண்ணும்படி நந்தவனத்திலிருந்து பறித்துக்கொண்டுபோகிற புஷ்பக்குடலையிலிருந்து ஒரு செவ்வந்தி புஷ்பத்தைப் பலாத்காரமாகப் பிடிங்கி அந்தப் பட்டணத்திற்கு அந்நாளையில் ராசாவாயிருந்தவன் தரித்துக்கொண்டான். அந்தச் சேதி பரமேஸ்வரருக்குத் தெரிந்து அந்தப் பட்டணமுழுதும் மண்மாரி பெய்யும்படிச் செய்தருளினார். ஆதலால் மண்மேடாகிவிட்டது. அதற்கு நேராக உத்தரபாரிசத்தில் காவேரிதீர்த்தத்திற்கு அக்கரையில் புலஸ்தியமுனிவருடைய சீஷராயிருக்கப்பட்ட தாலப்பிய மகாமுனிவர் சத்தியசுத்தியமென்கிற புண்ணியாச்சிரமத்தில் ஏகாந்தமாய்த் தபசு செய்துக்கொண்டிருந்

தார். நாங்களெல்லோரும் ஒருகாரண நிமித்தம் அந்த முனிவரைக் காணும்படி அவ்விடத்திற்குப் போயிருந்தோம். அப்போது அந்த ஆசிரமத்துக்கு வாய்வுமூலையில் நீலிவனமென்னும் ஒருவனமுண்டு. அந்த வனத்திலேயே வாசமாயிருந்து வருகின்ற முனிவர்களையெல்லாந் துரத்தியடித்துக் கொல்லுகின்ற மகாபாதகனாகிய வியாக்கிரமாசூதனென்னும் பெயரையுடைய ராட்சதனைச் சங்காரஞ்செய்து சகல முனீஸ்வரர்களுடைய மனோபயத்தையும் நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் அந்த நீலிவனத்திற்கு எழுந்தருளிவந்து பிரமாதி சகல தேவர்களும் செயம்செயம் என்று கொண்டாடும்படியாக அந்தக் குரூர பாதகனாகிய ராட்சதனை ஒரு நிமிஷத்தில் சங்கரித்துவிட்டு அந்த வனத்திலிருந்து தபசு பண்ணுகின்ற முனீஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் திருச்சேவை சாதித்தருளி அப்பால் பெருமாளானவர் தாலப்பியமுனிவருடைய ஆசீரமத்திற்கு எழுந்தருளிவந்து சேவை சாதித்தார்.

அதுகண்டு தாலப்பியமகாமுனிவரும் நாங்களும் எழுந்திருந்து மகாபயபக்திவினயத்துடனே பெருமாளுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து அர்க்கியபாத்திய ஆசமன முதலான சகல உபசாரங்களுங் கிரமமாகச்செய்து முடித்து அந்தப் பகவானுக்குமுன் நாங்களெல்லாரும் அஞ்சலியஸ்தர்களாய் நின்றுக்கொண்டு, "சுவாமி பக்தவச்சலா! பரமபுருஷா! அரீ! அரீ! நமோநமோ! நமோநாராயணா!" என்று ஸ்தவுத்தியம்பண்ணித் தேவரீர் அடியேங்களெல்லாரும் பூசைசெய்து கரையேறத்தக்கதாய் இந்த ஆச்சிரமத்தில் ஒருவிக்கிரகரூபமாய்ச் சேவைசாதித்து நாடோறும் நாங்கள் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திர பாராயணங்களையும் பூசைகளையும் அங்கீகாரம்பண்ணி எங்களைக் காப்பாற்றி ரட்சித்தருள வேண்டுமென்று வெகுவாய்ப் பிரார்த்தனை செய்தோம். பெருமாளும் நாங்கள் செய்த பிரார்த்தனைக்குத் திருவுளமிரங்கி எங்களுக்குத் தேறுதல்சொல்லி, ஓய்முனீஸ்வரர்களே! நீங்களொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். நாம்

இன்னஞ் சிறிது நாளைக்குள் அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தில் தசரதசக்கரவர்த்தி செய்யப்பட்ட யாகத்தில் அவருக்குச் சீமந்தபுத்திரனாய் அவதாரஞ்செய்து மகாதுஷ்டனாகிய இராவணனைச் சம்மாரம் பண்ணி, இலங்காபுரிபட்டணத்தை அவன் தம்பியாகிய விபீஷணாழ்வானுக்கே பட்டங்கட்டுவித்து, பிற்பாடு இட்சுவாகு மகாராசனிமித்தம் முன்னமே கடாட்சித்தருளிய விமானத்தைப் பூசைபண்ணும்படி அவ்விபீஷணாழ்வானிடத்தில் கொடுத்தருளுவோம்.

அந்த விபீஷணாழ்வான் கொண்டுவந்து காவேரி மத்தியில் சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில் அனந்தபீடத்தில்வைத்து சதாகாலமும் திருவாராதனைக் கிரமப்படி பூசைபண்ணப்போகிறான். அப்போது நீங்களெல்லாரும் அந்த விமானத்தில் விக்கிரக சொரூபமாய்ச் சேவை சாதித்து எழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட நம்மைச் சதாகால்மும் சேவைபண்ணி உங்களுக்கு மனோரம்மியமான சகல சித்திமுத்திகளையடையப்போகிறீர்களென்று எங்களுக்கு உறுதிமொழியாய்த் திருவாக்கு அளித்துவிட்டு, இந்திராதி சகல தேவர்களும் ஸ்தவுத்தியம் பண்ணும்படியாய் மகாவைபவத்துடனே பெருமாள் ஸ்ரீவைகுந்தத்திற்குப் போய்விட்டார். நாங்களெல்லாரும் அவருக்குப் பிறகே நின்று வேதபாராயணங்கள் செய்துக்கொண்டு சூரியமண்டலபரியந்தம் போய்த் திரும்பினோம். அப்போது சூரியபகவான் எங்களைக் கண்டு ஆதரணைபண்ணி, ஓய் முனீஸ்வரர்களே! நீங்கள் பெருமாள் கட்டளையிட்டருளிய திருவாக்குக்குச் சந்தேகப்பட வேண்டுவதில்லை. நாங்கள் ஆதியில் பிர்மலோகத்திற்குப்போய் விமானத்தில் விக்கிரகசொரூபமாய்ச் சர்வாடம்பரத்துடனே ஆதிசேஷசயனத்தில் திருக்கண் வளர்ந்தருளுகின்ற பகவானைப் பார்த்து வெகுவாய்ப் பிரார்த்தித்தோம். அந்தப் பிரார்த்தனைக்குப் பகவான் திருவுளமகிழ்ந்து ஒரு வசனங் கட்டளையிட்டருளினார்.

அஃதென்ன வென்றால், நாம் சில நாளைக்குள் உன்னுடைய வமிசத்திற் பிறந்த ராசாக்களெல்லாம்

பூசை செய்து இஷ்டசித்திகளையும் மோக்ஷத்தையும் பெறும்படி அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தில் இந்த விமானத்துடனெழுந்தருளுவோம். அப்பால் சிறிது நாளைக்குப் பின்பு காவேரிமத்தியில் சந்திரபுட்கரணி தீர்த்தத்தில் அனந்தபீடத்திலிருந்து விபீஷணாழ்வாரால் பூசிக்கப்பெற்று, பிறகு சோழராஜனாலும், பூலோகத்திலுள்ள மற்றுமுண்டான நம்முடைய பக்தஜனங்களாலும் பூசிக்கப்படுவோம். பிற்பாடு கலியுகத்திலும் நம்முடைய மகத்துவம் தெரிந்து நம்மைப் பூசை பண்ணுகின்ற பக்தசனங்களையும் இரக்ஷித்து மோட்சத்தைக் கொடுத்தருளுவோம் என்றும் திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கின்றார். ஆதலால், நீங்களெல்லாரும் காவேரிதீர்த்தக் கரையைவிட்டு நீங்காமல் தபசு பண்ணிக்கொண்டிருங்களென்று சொன்னார். ஆதலால், நாங்களெல்லோரும் அந்த விமானத்தைத் தரிசிக்கும்படி அபேட்சைகொண்டு இவ்விடத்தில் காத்துக்கொண்டு இரவும்பகலும் அதே சிந்தனையாகவிருக்கிறோம். ஓய் சோழராசாவே! இப்போது அந்தத் திருவாக்குப் பிசகாமல் அயோத்தியாபுரியில் தசரதராமனாகப் பெருமாள் திருவவதாரம் பண்ணியிருக்கிறார். இனிமேல், இராவணசம்மாரம் பண்ணி விபீஷணாழ்வானுக்குப் பட்டங் கட்டிவைத்துப் பிற்பாடு அயோத்தியாபுரிக்குச் சீதாலட்சுமணர் பரதசத்துருக்கர் ஆஞ்சனேயசமேதராய் புஷ்பவிமானத்தின்பேரிலே எழுந்தருளிவந்து பட்டாபிஷேகஞ் செய்துக்கொண்டு அஸ்வமேதயாகம் பண்ணுகிறகாலத்தில், அந்த விமானத்தைப் பூசைபண்ணும்படி விபீஷணாழ்வாரிடத்தில் கொடுத்தனுப்பப் போகிறார்கள். நாங்கள் பொய் வார்த்தை வசனிக்கமாட்டோம்.

அந்த விபீஷணாழ்வார் விமானத்தை இவ்விடத்திற் கொண்டுவந்தவுடன் உமக்குச் சேதி தெரிவிக்கின்றோம். நீர் இந்த வார்த்தையைச் சத்தியமாக நினைத்து மனோதைரியமாய் உம்முடைய நிகுளாபுரியென்னும் பட்டணமே போய்ச்சேர்ந்து சுகமாய் ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருமென்று அந்த முநீஸ்வரர்க

ளெல்லாம் ஒருமுகமாய்ச் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுத் தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராசனும் மனமகிழ்ச்சியடைந்து அந்த முநீஸ்வரர்களுக்கு மகா பக்தி வினயத்துடன் நமஸ்காரஞ்செய்து, அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னுடைய நிகுளாபுரிபட்டணமே போய்ச்சேர்ந்து ராசநீதி வழுவாமல் அரசாட்சி செய்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பால் சிறிது நாளைக்குப் பிறகு ஸ்ரீராமபத்திரர் இராவணசம்மாரம் செய்து அயோத்தியாபுரிக்குவந்து பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டிக்கொண்டு அஸ்வமேதயாகம் பண்ணும்படி பிரயத்தனஞ்செய்து சகலமான ராசர்களுக்குத் திருமுகங் கட்டளையிட்டருளினார். அப்போது ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசாக்களும் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

நிகுளாபுரியை யாளப்பட்ட தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராசனும் வந்திருந்தான். இவர்களையெல்லாம் கூடவைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்துமுடித்து, ராசர்களுக்கு வெகுமதி பண்ணி அவரவர்கள் பட்டணத்திற்குப் போகும்படி விடைகொடுத்தனுப்புகிறதற்கு முன்னமே தர்மப்பிர்மாவாகிய சோழராஜனானவன் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி, சுவாமி! எனக்குப் பட்டணத்தில் சிறிது காரியமிருக்கின்றது. அதனாலே நான் விரைவாகப் போகவேண்டுமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு, விபீஷணாழ்வாருடனும் சினேகமாகப் பேசி அவரிடத்திலும் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தன்னுடைய பட்டணத்துக்கு வந்து இனிமேல் அயோத்தியாபுரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யவிமானம் காவேரிமத்தியில் வந்து சேருவதற்குச் சந்தேகமில்லை என்று தனக்குத்தானே நிச்சயித்துக்கொண்டு, சிற்பசாஸ்திரவிதிப்படி பாஞ்சராத்திர கிரமந்தவறாமல் காவேரிக்கரையில் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், சத்திரங்கள், ரிஷியாசிரமங்கள் முதலானதுகளும் உண்டாக்கி வைத்துப் பூசைக்கு வேண்டிய பூசாதிரவியங்களும் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, அனேக பிராமணகூட்டத்துடன் மனமகிழ்ச்சியாயிருந்து விமானம் எப்போது வருமென்று அபேட்சையுடன் வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அப்படியிருக்க வசந்தகாலமானவுடன் சூரியன் மீனத்தில் பிரவேசமான பங்குனிமாசம் உரோகணி நட்சத்திரம் சப்தமி சனிவாரங்கூடின சுபதினத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தங்கள் குலதெய்வமாயிருக்கப்பட்ட விமானத்தைப் பூசைபண்ணி அந்தப் பூசைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களுடன் விபீஷணரிடத்திற் கொடுத்து, அந்த விமானத்தின் மகத்துவத்தையும் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லி, அப்பா விபீஷணா! நீ இந்த விமானத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் பத்திரமாக வைத்துப் பூசைசெய்து உன்னுடைய இலங்காபுரிபட்டணத்திலிருந்து சுகமாய் ராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டு சிரஞ்சீவியாக வாழக்கடவை யென்று ஆசீர்வதித்தருளினார். அதுகேட்டு விபீஷணரும் பாக்கியம் பாக்கியமென்று ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கு நமஸ்காரஞ் செய்து அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு விமானத்தையெடுத்துச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, "அரிநமோ நமோ" என்கிற சப்தத்துடன் தன்னுடைய நாலுமந்திரிகளுடனேயும் சோழதேசத்திற்கு வந்துசேர்ந்து மத்தியானவேளையில் காவேரிமத்தியில் சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில் அனந்தபீடத்தில் விமானத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தார். அதன்பிறகு விபீஷணரும் சந்திரபுஷ்கரணியில் ஸ்நானம் பண்ணி உச்சிக்கால ஜெபதபவனுஷ்டான கர்மங்களை முடித்துக் கொண்டு விமானத்தினிடத்திற்கு வந்து உச்சிக்கால பூசை செய்யும்படித் தொடங்கினார். அதுதெரிந்து அவ்விடத்தில் காத்துக்கொண்டிருந்த முனீஸ்வரர்களும் சோழராசனும் வந்து மகாபக்தி விநயத்துடனே விபீஷணருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணி பிற்பாடு ஸ்ரீரங்க விமானத்தைக் கண்டு அநேகமாயிரமாய் ஸ்தவுத்தியங்கள் அர்க்கியபாத்திய ஆசமன முதலான சகல வுபசாரங்களுஞ் செய்துமுடித்து ஆனந்தபரவசராகி விபீஷணரைப் பார்த்து, ஓ இலங்காதிபதியாகிய விபீஷணாழ்வாரே! உம்முடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் நாங்களெல்லாரும் இந்தத் திவ்யவிமானத்தைச் சேவை செய்து கிருதார்த்தர்களானோம். எங்கள் பிதிர்க்களும் நரகத்தைவிட்டு மோட்சத்தை யடைந்தார்கள்.

இந்தத் தர்மப்பிரயாவாகிய சோழராசனும், இந்தத் தேசத்திலுள்ள இராசாக்களும் உம்முடைய தர்மத்தினால் கிருதகிருத்தியரானார்களென்று அந்த முனீஸ்வரர்களெல்லாம் விபீஷணரைப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். கேட்டிரோ நாரதரே! என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளினார். அதுகேட்டு நாரதரும் சந்தோஷமாய் ஆச்சரியப்பட்டு மௌனமாய் "ரங்கா ரங்கா" என்று தியானஞ் செய்துக் கொண்டிருந்தார்.

எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

ஆவணியுரோகிணி நாளமரபட்சத்
  தஷ்டமியி லரிவைவேற்கட்
டேவகிபாற்றோன்றி நந்தன்மனை
  வளர்ந்து மாதுலனாந்தீயகஞ்சப்
பாவியுயிரற வீட்டிப்பார்த்தன்
  விடுமொருதனிதேர்ப்பாகனாகிக்
காவிரிசூழரங்கத்திற் கண்வளரு
  மணிவண்ணா கண்ணாபோற்றி.

பிற்பாடு நாரதமுனீஸ்வரர் எழுந்திருந்து ஸ்ரீ கைலாசவாசியாகிய சாம்பசிவ மூர்த்திக்குத் தெண்டனிட்டு, ஓய் சுவாமி! அப்பால் விபீஷணாழ்வார் அந்த விமானத்தைக் காவேரிக்கரையில் வைத்து எதுவரையில் பூசைபண்ணினார்? அவர் இலங்காபுரி பட்டணத்திற்கு எப்போது போய்ச்சேர்ந்தார்? அந்த வர்த்தமானங்களையும் விபரமாகச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பரமசிவன் திருவுளம்பற்றி யருளுகின்றார். கேளுமையா நாரதமுனிவரே! அதற்குமேல் விபீஷணர் சித்தரிஷிகணங்களுடனே வந்துசந்திரபுஷ்கரணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து,

தேவதர்ப்பணம், ரிஷிதர்ப்பணம், பிதுர்தர்ப்பணங்
கொண்டு காவேரியிற்போய் கணுக்கால் சலத்தில், திரு
மஞ்சனங் கொண்டுவந்துவைத்து நந்தவனத்திற்குப்
போய்ச் செங்கழுநீர், கருநெய்தல், வெண்தாமரை,
செந்தாமரை, புன்னை, திருத்துழாய், சண்பகம்,
அசோகு,பாதிரி,வகுளம்,முல்லை, மல்லிகை, இருவாட்சி
என்று சொல்லப்பட்ட நாநாவித சுகந்த பரிமளபுஷ்
பங்களைப் பறித்துக்கொண்டு சாஸ்திரயுக்தமாக இயம
நியமமுதலான அஷ்டாங்கயோகக் கிரமப்படி ஸ்ரீரங்க
நாயகரைப் பூசைசெய்து தூபதீப நைவேத்தியமுத
லான சோடசவுபசாரங்களும் செய்யத்தொடங்கின
சமயத்தில், தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராஜனுடைய
கைங்கர்யமாய் வரப்பட்ட நைவேத்தியங்களையும்,
ஸ்ரீரங்கநாயகருக்குப் பூசை செய்வித்து சர்வோப
சாரங்களுஞ்செய்து வேதசாஸ்திர புராணங்களினால்
தோத்திரப் பாராயணம்பண்ணி பிரதட்சண நமஸ்
காரங்களுஞ் செய்துமுடித்து அவ்விடத்தில் வந்திருக்
கப்பட்ட தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராஜன் முதலான
சகல ராசாக்களையும் சகல முனீஸ்வரர்களையும் ஸ்ரீரங்க
நாதருக்குச் சேவை பண்ணும்படி செய்வித்து மங்கள
ஆலாத்தியெடுத்தார். அந்தவேளையில் தர்மப்பிரமா
வாகிய சோழராசன் விபீஷணரைப் பார்த்து, ஐயா
விபீஷணாழ்வாரே! தேவரீருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்
காரமென்று சொல்லி இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்
மேல் அஞ்சலியாக வைத்துக் கும்பிட்டுநின்று, சுவாமி!
தேவரீரே பரமபாகவதோத்தமர். நீரே புண்ணியபுரு
ஷர். உம்முடைய கடாட்சத்தினால் நாங்களெல்லாங்
கிருதார்த்தர்க ளாயினோம். தேவரீர் இவ்விடத்தில்
தானே சிறிதுகாலமிருந்து எங்களை இரட்சிக்கவேண்டு
மென்று வெகுவாய்ப் பிரார்த்தித்தான்.

அதுகேட்டு விபீஷணர் தர்மப்பிரமாவைப் பார்
த்து, ஓய் சோழராசாவே! நாம் உம்முடைய எண்ணத்
தின்படியே நடப்பிக்கிறோம். ஆயினும் நாளையமுதல்
ஸ்ரீரங்கநாயகருக்குப் பிர்மோற்சவம் நடப்பிக்கவேண்
டும். அந்த மகோற்சவமானது இட்சுவாகுமகாராசாவி

னுடைய காலமுதல் இதுவரையிலும் தப்பாமல் விபர
மாய் நடந்தேறி வருகின்றது. ஆதலால், அந்த உற்
சவத்தைச் செய்யாமல் நிறுத்தப்போகாது. ஆனபடியி
னால் அதைக் கிரமமாய் நடத்திவிட்டு நாம் சீக்கிரத்
தில் இலங்காபுரிபட்டணத்திற்குப் போய்வர வேண்டு
மென்று சொன்னார். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு
சோழராசனும் மகாசந்தோஷமாய் விபீஷணரைப்
பார்த்து சுவாமி தேவரீர் கருத்தின்படியே ஸ்ரீரங்க
நாயகருடைய பிரமோற்சவத்தை நடப்பித்து எங்களை
யெல்லாங் கிருதார்த்தர்களாகச் செய்யுமையாவென்று
சொன்னான். அதற்கு விபீஷணரும் அப்படியே நல்ல
தென்று சம்மதித்துக்கொண்டார். அதற்குமேல் தர்மப்
பிரமாவாகிய சோழராசன் பிரமதேவர்களிடத்தில் சீடர்
களாயிருந்து பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரங்களைக் கிரம
மாகக் கற்றறிந்தவர்கள் ஐந்துபேரை யழைப்பித்து,
அவர்கள் அனுமதிப்படி காப்புகட்டி, வாஸ்துசாந்தி
பண்ணுவித்துப் பிற்பாடு ஆரோகணஞ்செய்து தினம்
தினம் மண்டபத்தில் சேவைசாதிக்கும்படி ஸ்ரீரங்க
நாயகரை எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்தில் அர்க்
கிய பாத்திய ஆசமன முதலான சர்வோபசாரங்களும்
நடப்பித்துப் பொங்கல், சருக்கரைப்பொங்கல், அக்
காரவடிசில், ததியோதனம், புளியார்வரை,எள்ளுவரை,
மிளகவரை, கடுகுவரை, திருவிசாதம் என்று சொல்லப்
பட்ட முப்பத்திரண்டுவகை பொங்கலாம். தோசை,
வடை, அப்பளம், எள்ளுண்டை, அதிரசம், மனோ
கரம், சுகியம், தேன்குழல், கோதுமைரொட்டி, ஆனை
யடியப்பம் முதலான கச்சாயவர்க்கங்களும், பலாப்
பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம், செவ்வாழைப்பழம்,
கொய்யாப்பழம், முதலான பழவகைகளும், தேங்காய்,
செவ்விளநீர் கரும்பு முதலானதுகளும் நைவேத்தியம்
பண்ணி வைத்துத் துய்யநெய், புத்துருக்குநெய், கற்
கண்டு, சீனிச்சருக்கரை முதலானதுகளுஞ் சொரிந்து,
கமகமவென்று பரிமளிக்கும்படி திருப்பாவடையுஞ் சுரு
ளமுதுஞ்செய்து இன்னம் பலவிதமான நைவேத்தி
யங்களும் அமிசைபண்ணிவைத்து, அப்பால் சாத்து
படி யலங்காரம்பண்ணி வச்சிராங்கி, ரத்தினாங்கி, தரிப்

பித்து, நவரத்தினகிரீடஞ்சூட்டி, முத்தாபரணம், மாணிக்கப்பதக்கம், முத்துமாலை, இரத்தினமாலை, பவளமாலைகளும் அலங்காரஞ்செய்து, பஞ்சாயுதங்களுடனே அனேக ஆயுதவரிசைகளும் தரித்து, இந்திர வர்ணப்பட்டு, அதிக காந்தியான சுந்தரகாந்தி உறுமால், பீதாம்பரமுதலான திவ்விய வஸ்திர அலங்காரமுஞ் செய்வித்தார்.

அப்பால் மெத்தை, தழுவணை, திருப்பல்லாக்குமுதலான உபசாரங்களும் தப்பாமல் நடக்கும்படி யுண்டுபண்ணி குடமணிகள், திருவிளக்குகள், தூபகலசங்கள், தீபாலாத்திகள், தங்கப்படிகள், தங்கக்குடங்கள், தங்கக்கிண்ணங்கள்முதலான தட்டுமுட்டுகளும் செய்வித்து, அன்னவாகனம், சிம்மவாகனம், கருடவாகனம், இந்திரவிமானம், திருத்தேர் முதலானதுகளும் உண்டுபண்ணி, தீவட்டிகள், பகல்வத்திகள், சித்திரப்பிரதமைகள், விசித்திரங்களாகச் செய்வித்துத் தினந்தோறும் ஸ்ரீரங்கநாயகரை உற்சவக் கிரமப்பிரகாரம் அந்தந்த வாகனங்களில் எழுந்தருளப்பண்ணித் தேவதுந்துபி, நாகசுரம், வீணை, புள்ளாங்குழல், குடமுழா, பேரிகை, திருச்சின்னம் முதலான சகல மேளவாத்தியங்களும் திசைகளெல்லாம் அதிரும்படி தாம்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக அரம்பை, யூர்வசி, திலோர்த்தமை, மேனகையென்று சொல்லப்பட்ட தேவஸ்திரீகளுக்குச் சமானமான ஸ்திரீ ஜனங்கள் நாட்டியம்பண்ணிக் கொண்டுவர, தேவரிஷிகளும், இன்னமநேகமான ராசகூட்டங்களும் புடைசூழ்ந்து வேதபாராயணங்கள் செய்துக்கொண்டுவர, மகா வைபவத்துடனே அனேக பிராமணர்களுக்கும் அதிதிகளுக்கும் அன்னதானம் சொர்னதான முதலான சகல தானங்களும் நடப்பித்து பிர்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களென்னும் நாலு வகை சாதிகளுக்கும் பெருமாளுக்கும் விநயோகமாகப் பிரசாதங்களை அபரிமிதமாகக் கொடுத்தார்.

அப்பால் சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தக் கரையில் புன்னை விருட்சத்தடியில் தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராசன் மனமகிழ்ச்சியாய்க் கட்டிவைத்த மண்டபத்தில்

ஒன்பது நாளும் இவ்வகைப்பட்ட சம்பிரமத்துடன் பெருமாளை எழுந்தருளச்செய்து பக்த சனங்களுக்கெல்லாம் சேவை சாதிக்கும்படி செய்வித்து, அப்பால் பத்தாம்நாளாகிய பௌர்ணமி திதியில் ஸ்ரீரங்கநாயகருக்கு மங்களஸ்நானஞ் செய்தார். அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீரங்கநாயகருக்கும் விபீஷணருக்கும் அவ்விடத்தில் உற்சவமுடிந்தபின்னும் பதினைந்து நாள்மட்டும் மகா சந்தோஷமாயிருந்து பிற்பாடு சோழராசனிடத்திலும், முனீஸ்வரர்களிடத்திலும், வேதப்பிரமாணர்களிடத்திலும் இலங்கைக்குப் போகவேண்டுமென்று செலவு பெற்றுக்கொண்டு, ஸ்ரீரங்கவிமானத்துக்குப் பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணித் தன்னுடைய கைகளால் விமானத்தை எடுத்தார். அது எடுக்கக்கூடாமற் போயிற்று. அதுகண்டு விபீஷணர் நடுநடுங்கி மகா துக்காக்கிராந்தனாய் வெகுகிலேசத்துடனே ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய உபயபாதாரவிந்தங்களைத் தன்னுடைய கண்களிலொத்திக்கொண்டு, விசனப்பட்டு அழுதமாத்திரத்தில், அந்தக் கண்ணீரானது பகவானுடைய திருவடிக்கமலங்களில் விழுந்தது. அதுதெரிந்த ஸ்ரீரங்கநாயகர் விபீஷணரைப் பார்த்து, வாரும் பிள்ளாய் விபீஷணா! எழுந்திரு; நீ ஒன்றுக்கும்பயப்படாதே; உன் விசனத்தை விட்டுவிடு. காவேரி தீர்த்தமும், சந்திரபுஷ்கரணியும் கூடியிருக்கிறபடியால் இது மகா புண்ணியஸ்தலம். அல்லாமலும், சோழராசனும் மகா புண்ணிய புருஷன். மேலும், இந்த முனீஸ்வரர்களும், வேதப்பிராமணர்களும், மற்றுமுண்டான ராசகூட்டங்களும் மகா உத்தமபுருஷர்கள். ஆகையால் இவர்களையும் இந்த ஸ்தானத்தையும் விட்டுவர நமக்குச் சம்மதியில்லை. ஆனபடியினால் நீ நம்முடைய சொல்லுக்கு மாறுத்தரஞ் சொல்லாமல் மகாசந்தோஷமாய்ப் பிரயாணப்பட்டு உன்னுடைய பட்டணமாகிய இலங்காபுரிக்குப் போய்சேர்ந்து பரமபாகவதனாய், மனுமுறை வழுவாமல் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிரு. இதுவுமல்லாமல், இந்தக் காவேரிக்கு ஒருவரங் கொடுத்திருக்கிறோம்.

அஃதென்னவென்றால், பூர்வம் ஒருகாலத்தில் இந்த நதிகளெல்லாம் ஒன்றாகக்கூடி விந்தியபர்வதத்தில் வாசம் பண்ணிக்கொண்டு பந்துகளடித்தும், அம்மானையாடியும், தும்பிபறந்தும், புட்பங்கள் பறித்தும், ஒருவருக்கொருவர் புண்ணிய கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டும் அது அதுகள் இஷ்டலாபத்துடனே வினோத வுல்லாசமாய் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற வேளையில், விசுவாவசுவென்கிற ஒரு கந்தருவன் அந்தரமார்க்கமாய் உத்தரதிசையிலிருந்து தட்சணதிசையைநோக்கி, அனந்தபத்மநாபசுவாமியைச் சேவிக்கும்படி பிரயத்தனப்பட்டுப் போகும்போது, வழியில் இந்நதிகள் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்து இரண்டு கைகளையும் உயரவெடுத்து நமஸ்காரம் பண்ணிவிட்டுப் போனான். அதுகண்டு இந்நதிகளெல்லாம் ஓரிடத்திற்கூடி நாம் இத்தனைபேரிருக்கிறோமே. அந்தக் கந்தருவன் நமக்குள் யாரைநோக்கி நமஸ்காரஞ் செய்தானென்று ஒருவருக்கொருவர் கேட்க, அப்போது என்னைக் கும்பிட்டானென்றும், உன்னைக் கும்பிட்டானென்றும் ஒன்றுக்கொன்று போராடிக் கொண்டிருந்ததுகள்.

அந்தக் கந்தருவனோவென்றால், தட்சணதிசைக்குப்போய் சமுத்திரஸ்நானம்பண்ணி, அனந்தசயனத்திற்கு வந்து, மகாவைபவத்துடனே திருக்கண் வளருகின்ற ஸ்ரீஅனந்தபத்மநாபருடைய நித்திரையை எழுப்பும்படி பூபாளராகத்தினால் அரிநாம கீர்த்தனங்கள் பாடித் திருக்கண் விழித்தருளினபின்பு, அந்தச் சுவாமியைச் சேவித்துக்கொண்டு, புரட்டாசிமாதமுதல் உத்தராயணகாலம் வருகிறமட்டும் அந்த ஸ்தலத்திலேயே வாசமாயிருந்து, பிற்பாடு சுவாமியைச் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு உத்தரதிசையை நோக்கி அந்தரமார்க்கமாய்ப் புறப்பட்டுவருகிறபோது, விந்திய பர்வதத்திலிருந்த நதிகளெல்லாம் முன்போலக் கூடியிருந்து போராடியிருப்பதைக் கண்டு, அவன் முன்போலவே நமஸ்காரம் பண்ணினான். அப்படி நமஸ்காரம் பண்ணினமாத்திரத்தில் அந்த நதிகளெல்

லாம் ஒன்றாகக்கூடி "எங்களில் நீ யாரைப்பார்த்து நமஸ்காரம் பண்ணினாய்?" என்று கேட்க, உங்களுக்குள் எந்த நதியானது மகத்துவமும் மேன்மையும் பொருந்தியிருக்கிறதோ அதைப்பார்த்து நமஸ்காரம் பண்ணினேனென்று சொல்லிப் போய்விட்டான்.

அந்த வசனத்தைக்கேட்டு கங்கையானது நானே சிரேஷ்டனென்று சொல்லியது. அந்தச் சொல்லுக்குச் சரிதானென்று சம்மதித்து எல்லா நதிகளும் சும்மாயிருந்ததுகள். அதில் காவேரிமாத்திரம் சம்மதிக்காமல் கோபங்கொண்டு கங்கையைப் பார்த்து நீ சிரேஷ்டமென்பதும், நான் சிரேஷ்டமென்பதும் சத்தியலோகத்திற்குப்போய் பிரமதேவரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வோம் என்று கங்காநதியை அழைத்துக்கொண்டு சத்தியலோகத்திற்குப்போய் பிர்மதேவரைக் கண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து, ஓய் சத்தியலோகவாசகா! சதுர்முகப் பிரமாவே! நதிகளுக்குள் நான் சிரேஷ்டமோவென்று கேட்டது. அதைக்கேட்டு பிரமதேவன் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்து கங்கையானது ஸ்ரீவிஷ்ணுபாதத்திற் பிறந்தபடியால் சிரேஷ்டமென்று சொல்லப்படும். அப்படிச் சொல்லுவதில் தாழ்ச்சி என்னவென்று பிரமதேவன் ஆதரணையாகச் சொன்னான். அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவளவில் காவேரிநதியும் லச்சை யடைந்து இமோர்ப்பர்வதத்திற்கு வடபாரிசத்தில்வந்துசேர்ந்து பிரமதேவனைநோக்கி மகா உக்கிரமான தபசு பண்ணிக் கொண்டிருந்தது.

அப்போது அந்தக் காவேரிநதியினுடைய தபசுக்குமனமிரங்கிப் பிரமதேவனும் பிரத்தியட்சதரிசனங் கொடுத்து உனக்கு என்ன வரம்வேண்டும்? என்று கேட்டார். காவேரிநதியும் பிரமதேவனுக்குப் பிரத்தியட்ச நமஸ்காரஞ் செய்து, நான் கங்காநதியிலும் சிரேஷ்டமாய் விளங்கும்படி கட்டளையிட வேண்டுமென்று கேட்டது. அதற்குப் பிரமதேவன் காவேரிநதியைப் பார்த்து நீ நம்மை நோக்கி மகத்தாகிய தபசு செய்தபடியால் இன்றுமுதல் கங்காநதிக்குச் சமானமாய் உன்னைச் சகலமான ஜனங்களும் புகழ்ந்துகொண்டாடக்

கடவர்கள் என்று வரங்கொடுத்துவிட்டு அன்னவாக
னத்தின்மேல் தன்னுடைய சத்தியலோகமே போய்ச்
சேர்ந்தார். காவேரிநதியானது அந்த வரத்திற்குச்
சம்மதிக்காமல் சோழதேசத்திற்கு வந்துசேர்ந்து சார
க்ஷேத்திரமென்கிற திருச்சேறையிலிருந்து நம்மை
விக்கிரகரூபமாகப் பாவனைபண்ணிப் பூசித்துத் தவசு
பண்ணிக்கொண்டிருந்தது. அந்தத் தவசுக்கு நாம் சந்
தோஷத்தையடைந்து பிரத்தியட்சதரிசனங்கொடுத்து
உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேளென்று சொன்னோம்.
அதுகேட்டுக் காவேரிநதியும் நமக்கு நமஸ்காரம்
பண்ணி சுவாமி! லோகநாயகா! நான் இவ்வளவுகாலம்
தபசுபண்ணியும் உம்முடைய பாதத்திற் பிறந்த கங்கா
நதிக்குச் சமானமானேனேயல்லாமல் சிரேஷ்டமாகா
மற் போனேன். ஆதலால், இனியாகிலும் என்னைச்
சர்வத்திரர்களும் கங்காநதியைப் பார்க்கிலும் காவேரி
நதியே சிரேஷ்டமென்று சதாகாலமும் புகழ்ந்து
கொண்டாடும்படிச் செய்விக்கவேண்டும்.

அதுவுமல்லாமல் கங்காநதியானது என்னைவந்து
வணங்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டது.
அதற்கு நாம் அங்கீகரியாமல் கங்காநதியானது நம்
முடைய பாதத்திற் பிறந்தபடியினால் அதுவே சிரேஷ்
டம் என்பது நிச்சயமாயினும், நீ வெகுகாலமாய் நம்
மைப் பூசித்துத் தவசு பண்ணினபடியால் கங்காநதி
யிலும் உன்னைச் சிரேஷ்டமாகச் செய்விக்கிறோம். அஃ
தெப்படியென்றால், ஒருநாள் நம்முடைய பாதத்திற்
பிறந்த கங்காநதியைச் சிரேஷ்டமென்று பூலோகத்தி
லுண்டான சகலமான பேர்களும் கொண்டாடுகிறார்
களே. அப்படியிருக்க, நாம் எப்போதும் உன்னிடத்
தில்தானே வாசமாயிருக்கின்றபடியினால் நீயே சிரேஷ்
டம் என்று சர்வத்திர சாதாரணமாகச் சொல்வதற்குச்
சம்சயமில்லை. உன்னுடைய மகத்துவத்தை ஒருவ
ராலும் வர்ணிக்கமுடியாது. நீ சுகமாயிருமென்று வரப்
பிரசாதங் கொடுத்திருக்கிறபடியால் நாம் இனி இவ்
விடத்தில்தானே வாசமா யிருக்கப்போகிறோம். ஆத
லால், நாம் காவேரிநதிக்குக் கொடுத்திருக்கிற வரத்துக்

குப் பின்னம் வரவொட்டாமல் நீ செய்யவேண்டிய
தென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, ஓய் விபீஷணா! நாம்
இலங்காபுரி பட்டணத்திற் கெழுந்தருளமாட்டோம்.
நாம் இவ்விடத்திற்றானே சதாகாலமும் வாசமாயிரு
ந்து உன்னுடைய இலங்காபுரிபட்டணத்தைப் பார்த்த
படியே இருப்போமென்று சொல்ல, அதுகேட்டு விபீ
ஷணரும் பயபக்தி விநயத்துடனே சுவாமி ஸ்ரீரங்க
நாயகரே! தேவரீருடைய திருவுள்ளம் அப்படியிருந்
தால் தாசன் என்ன செய்யப் போகிறேன். மகாசந்
தோஷமாச்சுது. நான் தேவரீருடைய பாதாரவிந்தங்
களையே இடைவிடாமல் பூசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.
நான் இலங்காபுரிக்குப் போகிறதில்லை. எனக்கு ராச்சிய
பரிபாலனமும் வேண்டுவதில்லை. உம்முடைய பாதார
விந்தங்களே சரணாகதியென்று சரணமடைந்தேன்.
என்னைத் தள்ளிவிடாமல் காப்பாற்றி இரட்சித்தருள
வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அப்படி
சொன்னவார்த்தையை ஸ்ரீரங்கநாதர்கேட்டு புன்சிரிப்
பாகச்சிரித்து, அப்பா விபீஷணா! நீராமமூர்த்தியால் பட்
டாபிஷேகஞ் செய்வித்த ராச்சியத்தைப் பரிபாலனஞ்
செய்யாமல் விட்டுவிட்டு நீ இவ்விடத்தில்தானே எப்
படியிருக்கலாம்? நீ அப்படிச் செய்யாமல் சுகமாய் உன்
னுடைய பட்டணமே போய்ச்சேர்ந்து ராச்சியபரிபால
னம் பண்ணிக்கொண்டிரு. நாம் இந்த விமானத்தில்
விக்கிரக ரூபமாயிருந்து சகலமான பக்தஜனங்களுக்கு
இஷ்டசித்திகளையும் மோட்சத்தையும் பிரசாதித்துக்
கொண்டிருக்கிறோம்.

நாம் இவ்விடத்திலிருக்கிறமட்டும் உனக்கும், உன்
னுடைய இலங்காபுரிபட்டணத்துக்கும், ஒரு தாழ்ச்சியு
மில்லை. சூரிய சந்திரர்களுள்ளமட்டும் ஒருபயமுமில்லா
மல் நிர்ப்பயமாய் சிரஞ்சீவியாகவிருந்து இராச்சியபரி
பாலனஞ்செய்து அதற்குமேல் பிரமகற்பாந்தத்தில்
பிரமதேவனோடுகூடிப் பரமபதத்திற்கு வந்து நம்மைச்
சேவித்து அவ்விடத்திலிருக்கப்பட்ட பரமபாகவதா
ளாகிய நித்தியஐசுவரியர்களுடன் சிறிதுகாலம் இருந்து
பிற்பாடு பிரமசிருஷ்டியில் திரும்பவும் உன்னுடைய

இலங்காபுரிபட்டணத்திற்குவந்து சுகமாய் அரசாட்சி செய்யக்கடவாயென்று உறுதியாகச் சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு விபீஷணர் மறுபடியும் பகவானைப்பார்த்து சுவாமி ஸ்ரீரங்கதாமா! ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி! கொடுத்தருளிய விமானமே எனக்கு சித்தியாகாமற் போனபோது, இலங்காபுரி ராச்சியமும் சகல சம்பத்துகளுமிருந்து எனக்கு என்ன பலனைக்கொடுக்கப்போகிறது? எனக்கு அதுகளொன்றும் வேண்டியதில்லை. உம்முடைய பாதமே கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று நமஸ்காரம் பண்ணினான்.

அதுகேட்டுப்பெருமாளும் விபீஷணரைப்பார்த்து அய்யா விபீஷணா! பூலோகத்திலுள்ள யோகீஸ்வரர்களும், முனீஸ்வரர்களும், இன்னம் மற்றுமுண்டான பக்தசனங்களும் நம்மை நோக்கி அநேகதபசுகள், தான தருமங்கள் எக்கியங்கள்பண்ணி அந்தப் புண்ணிய கருமங்களினால் நம்முடைய கடாட்சம்பெற்று மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள். ஆதலால், நீயும் நம்முடைய வாக்குக்கு எதிர்சொல்லாமற்போய் உன்னுடைய பட்டணத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்துக்கொண்டு முற்கூறியசத்கருமங்களைச் சதாகாலமும் நடத்திக்கொண்டிருந்தால், உனக்கு மோட்சம்பத்தைப் பிரசாதித்தருளுவோம். நீயும் உன்னுடைய பந்துசனங்களும் இவ்விடத்தில் அடிக்கடி வரவேண்டாம். பூலோகத்திலுள்ள புண்ணியபாவங்களில் விருப்புவெறுப்பில்லாமல் நிட்காமிய தவஞ்செய்து நம்முடைய பாதாரவிந்தங்களே சரணாகதியென்று எவன் சரணமடைகிறானோ அவனே மோட்சவதிகாரி. அவனே நமக்குப் பிரியமானவனென்று அந்தரங்கமாய்த் திருவுளம்பற்றியருளினார்.

அதைக் கேட்டமாத்திரத்தில் விபீஷணரும் புளகாங்கிதத்தையுடையவராய் ஸ்ரீரங்க நாயகருக்குப் பிரதட்சண நமஸ்காரம்செய்து ஆயிரம் திருநாமங்களாலும் அர்ச்சனை செய்து அந்தப் பகவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு இலங்காபுரிபட்டணம்போய்ச் சேர்ந்து இராஜநீதி வழுவாமல் ராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். கேட்டீரோ நாரதமுனிவரே!

அப்பால், தர்மப்பிரமாவாகிய சோழராசன்மனமகிழ்ச்சியடைந்து அநேக மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், சத்திரங்கள், ரிஷியாசீர்மங்கள், கோயில்கள், மதில்கள் கட்டுவித்து, அநேகந் திருக்குளங்கள் வெட்டுவித்து, அநேக புட்பவனங்கள் உண்டாக்கிவைத்து, வேதப்பிராமணர்கள் நித்தியம் ஐந்துகாலபூசையும் பாஞ்சராத்திரக் கிரமந்தவறாமல் நடக்கும்படிச் செய்வித்து, பிர்மோற்சவமும் நித்தியோற்சவமுந் தப்பால் நடந்தேறிவரும்படி செய்வித்தான் என்று பரமசிவன் திருவுளம்பற்றியருளினார். இந்த மகத்துவங்களையெல்லாம் நாரதர் கேட்டு ஆச்சரியமாய் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் சற்றுநேரம் சும்மாயிருந்தார்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாம் அத்தியாயம்

துதிகவி விருத்தம்

கவனமாம்பரியுருவா யவனிடை
  யவதரித்துக் கருதுமன்பர்
பவமகற்றும் படியன்பினுளங்கொண்டு
  முனிவர் பல்லாண்டுகூறத்
தவமுயலும் வீடணனுக்கிரங்கியொரு
  விமானமேற் சர்ப்பமீது
நவையறுசீரங்கத்திற் பள்ளிகொள்ளும்
  ஸ்ரீரங்கநாதா போற்றி.

பிற்பாடு நாரதபகவானெழுந்திருந்து ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய பரமசிவனுக்கு வலசாரி இடசாரியாகவந்து பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள்பண்ணி ஸ்தோத்திரஞ் செய்து சங்கரா! சர்வசீவதயாபரா! தேவரீருடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் பூலோகத்திற்கு ஸ்ரீரங்கவிமானம் வந்தவரலாறும், அதைப் பூசை பண்ணினவர்களும், ஒருதரம் அந்த ஸ்தலமகத்துவத்தையும், அதிலுண்டான தீர்த்த மகத்துவங்களையும் கிரமமாகத் திரு

வாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஸ்ரீகைலாசபதியானவர் திருவுளம்பற்றி யருளுகின்றார்.

கேளுமையா நாரதமுனிவரே! ஸ்ரீரங்க விமானத்தைச் சூழ்ந்த இரண்டுயோசனை தூரமட்டும் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரமென்றே சொல்லப்படும். அதிற் குடியாய் வாசமாயிருக்கின்ற பேர்களுக்கும் ஒருக்காலும் நரகமில்லை. ஸ்ரீரங்கத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று வாக்கினாற் சொன்னாலும் மனதினால் நினைத்தாலும் மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள். அப்படியிருக்குமானால் ஸ்ரீரங்கத்திலே சதாகாலமும் யோகம் பண்ணுகிறவருடைய பெருமையை ஒருவராலும் அளவிட்டுச் சொல்லி முடியாது.

1. சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அவ்விடத்தில் உபய காவேரியல்லாமல் நவதீர்த்தங்களுண்டு. அதுகளில் முதலாவது சந்திரபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில் எவனாகிலும் ஏகமனதாயிருந்து, ஒருதரம் ஸ்நானம்பண்ணி, நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, விமானத்தைச் சேவிப்பானாகில், அவனும் அவன் வமிசத்திலுள்ள பிதிர்த்தேவதைகளும் பாவவிமோசனர்களாய்ப் புண்ணியலோகத்தைப் பெறுவார்கள். அஃதெப்படியென்றால், சந்திரனானவன் தர்மகசிபருடைய சாபத்தினால் தன்னுடைய பதினாறுகலைகளும் நீங்கிப்போய் மிகுந்த துக்காக்கிராந்தனாகி ஸ்ரீரங்கத்துக்குவந்து சந்திரபுஷ்கரணிதீர்த்தக்கரையில் ஒரு புன்னைவிருட்சத்தை வைத்துப் பயிராக்கி அதினிழலிலிருந்து நெடுநாள் தபசு செய்து பிறகு ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் பழையபடியே தன்னுடைய பூர்ணகலைகளை யடைந்து, தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். அந்தப் புன்னைமரத்தைத் தரிசித்தவர்களுக்கு ஸ்ரீமகாலட்சுமி கடாட்சமுண்டாகும். அந்த விருக்ஷத்தைக் கண்டவுடன் சேவிக்கவேண்டும். அதின் நிழலிலிருந்து தானதருமங்கள் பண்ணவேண்டும். அந்தப் புன்னை மரத்தடியி லுட்கார்ந்து ஜபம்பண்ணினால் ஒன்று

கோடியாகப் பலிக்கும். எப்போதும் அந்தத் தீர்த்தக்கரையில் வேதவியாசர்வாசமாயிருப்பார். அந்தத் தீர்த்தத்திற்கு ரிஷி வேதவியாசர். அதற்குத் தேவதை வாசுதேவன். புட்கரன் புட்காராசன் காலநேமி மூதன் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் நால்வரும் ஸ்ரீரங்கநாயகருக்குத் தூதுவர்களாம். ஆதலால் சந்திரபுட்கரணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணவேண்டியவர்கள் அந்தத் தீர்த்தத்திற்குப் பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள் செய்து, அந்தத் தியானங்களைச் சொல்லவேண்டும். அந்தத் தியானங்களெப்படியென்றால்? சகலலோகங்களுக்கும், சகல சீவராசிகளுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கப்பட்ட கர்த்தாவே! நான் ஸ்நானம் பண்ணும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும். என்னைப் பாசபந்தங்களினின்று நீக்கி மோட்சத்திற் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லி ஏகமனதாயிருந்து அதில் ஸ்நானம் பண்ணும்போது அஷ்டாட்சர மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் கரையேறினவுடன் வாசுதேவமூர்த்திக்கு அர்க்கியங் கொடுக்கவேண்டும். பிற்பாடு வேதவியாசருக்கும், சந்திரனுக்கும், மற்றுமுண்டான தீர்த்தரட்சகர்களுக்கும் அர்க்கியங்கொடுத்து, அதற்குமேல் பிரமதேவனுக்கும், சூரியனுக்கும், இட்சுவாகு மகாராஜனுக்கும், உமக்கும் தர்ப்பணத்தைப் பண்ணித் தனக்குச் சக்தியுண்டானமட்டும் பிராமணர்களுக்கும், அதிதிகளுக்கும் தானதர்மங்கள் செய்தால், அவனுக்குப் பரமபதங்கிடைக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அந்தத் தீர்த்தக்கரையிலிருந்து ஹரிநாமஸ்மரணை செய்தால் அவன் தேவபோகத்தை யனுபவிப்பான். அவன் செய்யும் புண்ணியங்கள் ஒன்று கோடியாகும். ஆதலால் அந்தத் தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கள் விசேஷமாகத் தானதருமங்களைச் செய்யவேண்டும்.

2. வில்வதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதமுனிவரே! அப்பால் அந்தத் தீர்த்தத்துக்குக் கீழ்த்திசையில் ஏழுபிராகாரத்துக்கு வெளிப்புறத்தில் வில்வதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுண்டு. அது சுக்கிரபகவான் தபசுசெய்த ஸ்தானம். எப்படி

யென்றால் மகாபலிச்சக்கிரவர்த்தியானவன் வாசம் பண்ணின சமயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியானவர் வாமனாவதாரமாகப்போய் மூன்றடிமண் கேட்டார். அவருக்கு மூன்றடி மண் கொடுக்கும்படிச் சம்மதித்து மகாபலியானவன் வாமனமாகிய பெருமாள்கையில் தாரைவார்க்கும்போது சுக்கிரனும் அந்தக் கமண்டல துவாரத்திற் புகுந்திருந்து கமண்டலசலம் பெருமாள் கையில் விழவொட்டாமற் செய்தான். அதற்குமேல் தர்ப்பையினால் துவாரத்தைக் குத்தித் தாரைவார்த்தான். அதனால் சுக்கிரனுக்குக் கண்தெரியாமல் குருடனாகிப்போனான். வாமனமூர்த்திக்குத் தானம் பண்ணுகிறகாலத்தில் குறுக்கே நின்று தடுத்தபடியினால் நமக்கு இந்தக்கெதி ஆச்சுதென்று துக்கப்பட்டு, இந்தத் தோஷ நிவாரணமாகும்பொருட்டு வில்வதீர்த்தக்கரையில் ஒரு வில்வமரத்தைவைத்து அதின் கீழேயிருந்து வெகுகாலம் சுக்ரபகவான் தபசுசெய்தார். அந்தத்தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி சுக்கிரபகவான்; முகுந்தனும் கணநாதரும் அதற்குக் காவலாளிகள்; ஸ்ரீவாசகராகிய அச்சுதர் அதற்குத் தேவதை; அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் காசிஸ்நானம் செய்ததற்குமேல் விசேஷ பலனுண்டாகும். அதைப்பார்க்கிலும் இரணியதானம் செய்தால் ஸ்ரீவிஷ்ணுமூர்த்தியையும், பரமபாகவதர்களையும் நிந்தனை செய்தவனானாலும் அவன் செய்த அபசாரங்களெல்லாம் நிவாரணமாகிக் கிருதார்த்தனாவன். அந்தத் தீர்த்தக்கரையிற் செய்த தானதருமங்கள் ஒன்று கோடியாய் வளரும். அந்தத் தீர்த்தமகத்துவத்தில் பிர்மஹத்திதோஷமும் நீங்கும்.

3. சம்புதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் இந்திரதீர்த்தத்துக்கு அக்கினிமூலையில் சம்புதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அந்தத் தீர்த்தக்கரையில் ஈசானியன் எப்போதும் வாசமாயிருப்பான். அது எதனாலென்றால் பிரயதேவனுடைய ஆக்கினையினால் உலகத்திலிருக்கப்பட்ட சகல சீவராசிகளுக்கும் மயக்கமுண்டாகும்படி பாஷாண்டமும் அந்த மதசித்தாந்தத்துக்குத் தகுந்த

பலவித் சாஸ்திரங்களு முண்டுபண்ணி சகல ஜனங்களையும் மய்ங்கச் செய்வித்த தோஷந் தீரவேண்டுமென்று நினைத்து, அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் ஒருநாவல்மரத்தை வைத்துப் பயிராக்கி அந்த மரத்தின்கீழ் வெகுகாலமாயிருந்து தபசுசெய்தான். அந்தத் தீர்த்தத்திற்கு ரிஷி ஆச்சிரமபக்தர். அதற்குக் காவலாளிகள் கந்தன் கணநாதன் என்னுமிரண்டுபேர். அதற்குத் தேவதை ஈசானியன். அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி பிராமணர்களுக்கு அன்னதானங் கொடுத்தால் அவனுக்குச் சகல பாவங்களும் நீங்கும். அந்தத் தீர்த்தத்திற்கு அன்னதானமே விசேஷமாகும். அதனால் ஸ்ரீரங்கநாயகர் சந்தோஷத்தையடைந்து தம்முடைய பாகவதர்களுக்குச் செய்த அபசாரங்களையெல்லாம் பொறுத்து இரட்சித்தருளுவார்.

4. அசுவதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் சந்திரபுட்கரணிக்கு நேர்தெற்காகவும், காவேரிக்கு வடக்காகவும், அசுவதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அந்தத் தீர்த்தத்தில் சொர்க்கலோகாதிபதியாகிய தேவேந்திரன் அகலிகையைப் பிடித்ததோஷம் நிவாரணமாகும்படி ஒரு அரசமரத்தை வைத்துப் பயிர்செய்து அந்த மரத்தின்கீழிருந்து வெகுகாலந் தபசுசெய்து அந்தத் தோஷத்தைப் பரிகரித்துக்கொண்டான். அந்தத் தீர்த்தத்திற்கு ரிஷி கௌதமர். அதற்குக் காவலாளி அனந்தர். தேவதை இந்திரன். அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து கன்னிகாதானம், வஸ்திரதானம் பண்ணினால் சகல தோஷங்களும் பரிகாரமாகும். மேலும், பதிவிரதா சிரோமணிகளாயிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீகளையிச்சித்ததோஷமும் நீங்கும்படி பெருமாள் கடாட்சிப்பார்.

5. புன்னாகதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் சந்திரபுட்கரணிக்கு நேர் மேற்குத்திசையில் புன்னாகதீர்த்தமுண்டு. தீர்த்தக்கரையில் அக்கினிதேவனானவன் ஆறுநட்சத்திரங்களைக்கூடிய தோஷபரிகாரமாகும்படி ஒரு புன்னை

விருட்சத்தை வைத்துப் பயிர்செய்து அந்த மரத்தின் கீழ் வெகுநாள் தபசுசெய்துக்கொண்டிருந்து அதனால் அந்த தோஷத்தை நீக்கிக் கொண்டான். அந்தத் தீர்த்தத்துக்கு ரிஷிபுலஸ்தியர் அதற்குக் காவலாளி வித்யாதரர். அதற்குத் தேவதை அக்கினிதேவன். அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீயப்பதியாகிய நாராயணனை நினைத்து ஸ்நானஞ்செய்து பசுநெய் தானஞ்செய்தால் அவன் செய்திருக்கப்பட்ட பாவங்களெல்லாம் பறந்துபோகும். மேலும் பரதாரத்தை இச்சித்த பாவமுந் தீரும்படி பெருமாள் கடாட்சித்தருளுவார்.

6. வகுளதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் சந்திரபுட்கரணிக்கு வாயுமூலையில் வகுளதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அங்கே தேவேந்திரனானவன் விருத்ராசூரனைக்கொன்ற பாவம் நீங்கும்படி அந்தத் தீர்த்தக்கரையில் ஒரு வகுளமரத்தைப் பயிராக்கி அந்த மரத்தின் கீழிருந்து சிறிதுநாள் தபசுசெய்து அந்தப் பாவத்தைப் போக்கிக்கொண்டான். அந்தத் தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி பிரசாபதி. அந்தத் தீர்த்தரட்சகர் சடகோபாழ்வார். அதற்குத் தேவதை இந்திரன். அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதரை நினைத்து ஸ்நானம்செய்து தம்மால் இசைந்தமட்டும் தானதருமங்களைப் பண்ணினால் அவர்களுக்குச் சகல பாவங்களும் நீங்கும்படிப் பெருமாள் கடாட்சஞ் செய்தருளுவார்.

7. பலாசுதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் சந்திரபுட்கரணிக்கு நிருதிமூலையில் காவேரிநதிக்குத் தென்மேற்கில் பலாசுதீர்த்த மென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அந்தத் தீர்த்தக்கரையில் தபசுசெய்து குமாரக்கடவுள் சத்தியாகிய வேலாயுதத்தைப் பெற்றார். அந்தத் தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி அகஸ்தியர். அந்தத் தீர்த்தத்தில் எவனாகிலும் சித்தசுத்தி யுடையவனாகி ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணர்களுக்குக் கோதானங்கொடுத்தால் அவனுக்கு மோட்சமுண்டாகும். அதுவுமல்லாமல் காமக் குரோதர்க

ளாயிருக்கப்பட்ட தூர்ச்சகவாசத்திலுண்டான சகல
தோஷங்களும் பரிகாரமாகும்படி பெருமாள் பிரகாசித்
தருளுவார்.

8. கடம்பதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் சந்திரபுட்கர
ணிக்குநேர் வடதிசையில் கொள்ளிடக்கரையில் கடம்ப
தீர்த்தமுண்டு. அந்தத் தீர்த்தகரையில் கடப்பவிருட்சங்
கள் விஸ்தாரமாகயிருக்கும். அந்த விருட்சத்தின்
கீழிருந்து ஜனகமகாராஜன் வெகுநாள் யாகஞ்செய்து
இஷ்டசித்திகளையும் மோட்சத்தையும் பெற்றான். அந்
தத்தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி ஜனகர். அந்தத்தீர்த்தத்திற்குக்
காவல் கருடாழ்வார். அதற்குத் தேவதை சதுர்முகப்
பிரமா. அவ்விடத்தில் புருஷோத்தமரென்கிற பெரு
மாள் பிரமதேவனை நாபியில்வைத்துக்கொண்டு பள்ளி
கொண்டிருக்கிறார். ஆதலால் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நா
னஞ்செய்து பிராமணர்களுக்கு அறுசுவை பதார்த்தங்க
ளுடனே அன்னதானம் பண்ணுவித்தால் சகலபாவங்க
ளும் நீங்கும். மேலும் ஒருவரிடத்தில் தானம் வாங்கின
தோஷமும் தீரும்படி பெருமாள் கிருபைசெய்வார்.

9. அம்பாதீர்த்த மகத்துவம்

கேளுமையா நாரதரே! அப்பால் சந்திர புட்கர
ணிக்குநேர் ஈசானியமூலையில் கொள்ளிடத்துக்கு வட
பாரிசத்தில் அம்பாதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டு.
அந்தத் தீர்த்தக்கரையில் ஒரு மாமரத்தை வைத்துப்
பயிர்செய்து அந்த மரத்தின்கீழ் நெடுநாளிருந்து சூரி
யன் தபசு செய்தான். அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு ரிஷிவசிஷ்
டர். அதற்குத் தேவதை சூரியன். அந்தத்தீர்த்தரட்ச
கர் விஸ்வசேனர். அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்
பண்ணி பிராமணர்களுக்குப் பூதானம் பண்ணினால்
அவர்களுக்குச் சகல பாவமும் நீங்கிவிடும். அல்லாம
லும் அவர்கள் தாய் தகப்பன்செய்த பாவங்கள் பரிகார
மாகும்படி பெருமாள் கடாட்சஞ்செய்வர்.

ஆகையால் ஸ்ரீரங்க தலத்திற்குப்போய் ஸ்ரீரங்க
விமானத்தைச் சேவித்தவன் மேற்சொல்லிய நவதீர்த்

ங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அந்தந்தத் தீர்த்தவாசிக
ளாகிய ரிஷிகளுக்கும் தேவதைகளுக்கும் மற்றவர்களுக்
கும் பிரீதியாக முதற்சொல்லிய தானதர்மங்களைச்
செய்து பிறகு காவேரி நதிக்கரையில்வந்து தேவதர்ப்
பண பிதுர்தர்ப்பண முதலியகிரமமாகச்செய்து காவேரி
ஜலத்தை இரண்டுகையினலு முகந்தெடுத்து நான்
அறிந்து செய்தபாவங்களையும், அறியாமற் செய்த
பாவங்களையும் பரிகரித்து, அபரிமிதமான இந்தஜலம்
என்சரீரத்திற் பரிசனமானவுடன் சகல சம்பத்துகளு
முண்டாக வேண்டுமென்று சங்கற்பம்பண்ணி, அந்த
சலத்தை சிரசின்மேற் புரோட்சித்துக்கொண்டு பிற்பாடு
அந்தக் காவேரியில் ஸ்நானம் பண்ணவேண்டும்.
அதுவுமல்லாமல், எட்டுத்திக்குகளில் எட்டுத்தீர்த்தங்
களும் எட்டுவிருட்சங்களுமா யிருக்கின்றது. இந்தச்
சந்திரபுட்கரணிதீர்த்தமாத்திரம் மத்தியிலிருக்கின்றது.
அதனிடத்தில் ஸ்ரீரங்கநாயகர் விமானரூடராய் ஆதி
சேஷசயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கிறார். எவனாவது
அந்தத்தீர்த்தத்தில்முழுகினாலும், அதைக்கையினலள்
ளிச் சிரசின்மேல் ஸ்ரீரங்காவென்று புரோட்சித்துக்
கொண்டாலும், அந்தத் தீர்த்தத்தைப் பானம்செய்தா
லும், அதைத் தரிசித்தாலும் கைகளாற் பரிசித்தாலும்,
அதன் பெயரை வாக்கினால் வசனித்தாலும், செவிக
ளால் கேள்விப்பட்டாலும் அவனுக்குச் சகல பாவங்
களும் நீங்கிப்போகும். அல்லாமலும் வேறொரு நாடு
நகரங்களுக்குப்போயிருந்து, அவ்விடத்தி லிருக்கப்
பட்ட ஏரி குளங்கள்முழுகிறகாலத்தும் ஒருவன் இந்தச்
சந்திரபுட்கரணியின் பேரைச்சொல்லி முழுகுவானாகில்
அவனுக்குமேற்சொல்லிய தீர்த்தத்தில் முழுகினபலனே
சித்தியாகும். மேலும் முற்கூறிய நவதீர்த்தங்களிலும்
ஒருபகல் முப்பது நாழிகைக்குள் ஸ்நானம்செய்து பிர
தட்சண நமஸ்காரங்கள் ஜெபதபம் தப்பாமற்செய்து
ரங்கநாயகரை சேவை பண்ணுவானாகில் அவனும்
அவன் பிறந்தவமிசத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறை
களில்வரும் பிதிரர்களும் அவனுக்குப்பின் முப்பது
தலைமுறைகளில் வரும் புத்திர மித்திரர்களும் ஸ்ரீரங்க
நாயகருடைய கிருபாகடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினால்

பரமதவசிகளாவார்கள். மேலும் அந்த ஸ்தலத்தில்
ஏகாதசியினன்றைக்கு உபவாசமாயிருந்து நவதீர்த்
தங்களில் முழுகிப் பிரதட்சண நமஸ்காரங்கள்
செய்து ஸ்ரீரங்கவிமானத்தையும் பரமபாகவதர்களை
யுஞ் சேவித்து அன்று ராத்திரிமுழுதும் கண்ணுறங்
காமலிருந்து மறுநாள் உதயகாலத்திலும் முற்
சொல்லிய தீர்த்தங்களில் முழுகி ஸ்ரீரங்கருடைய
சேவை செய்துக்கொண்டு பிற்பாடு அந்த ஸ்தலத்தி
லேயே பாரணைபண்ணினால் அவனும் அவன்வமிசத்தி
லுள்ளவர்களும் வைகுந்தத்தில் நித்திய அயிஸ்வரிய
வான்களாக வாழ்ந்திருப்பர். இதற்குச் சந்தேகமில்லை.
மேலும் அந்த ஒன்பது தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்
செய்து பிண்டபிதிர்தர்ப்பணம் செய்வானாகில் அவ
னுடையபெருமை இவ்வளவென்று ஒருவராலும் அள
விட்டுச் சொல்லமுடியாது. அது சிரார்த்தம் பண்
ணினதற்குச் சரியாகும். ஒருவன் அந்த ஸ்தலத்தி
லிருக்கப்பட்ட பசுக்களுக்கு ஒரு வாய் பில் பிடுங்கிக்
கொடுப்பானாகில் அவனுடைய பிதிர்தேவதைகளுக்கு
சிரார்த்தம் பண்ணின சந்தோஷத்தை யடைவார்க
ளென்று பரமசிவம் திருவுளம்பற்றியருளினார். அது
கேட்டு நாரதபகவானும் எழுந்திருந்து சுவாமி பர
மேஸ்வரர் தேவரீருடைய கிருபா கடாட்சத்தினால்
ஸ்ரீரங்கமகத்துவமாகிய புண்ணியசரித்திரத்தை ஆதி
யோடந்தமாக நான் ஐயந்திரிபறக்கேட்டுக் கிருதார்த்த
னாயினேன். இனி இன்னமு மொருவரிடத்திற்போய்
கேட்கவேண்டிய சந்தேகமில்லை. ஸ்ரீகயிலாசபதி
யாகிய பரமசிவனுக்குப் பலமுறை நமஸ்காரங்கள்
செய்து அவருக்கு ஆர்க்கிய பாத்திய ஆசமனமுதலான
சகலோபசாரங்களுஞ்செய்து அவரிடத்தில் விடை
பெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய ஆசிரமத்திற் போய்ச்
சேர்ந்தார்.

இப்படிப்பட்ட மகத்துவமாகிய சரித்திரத்தை எவ
னாகிலும் எழுதுவானாகில் அவனுக்குப் பெருமாள் சகல
சம்பத்தும் அஷ்டஐசுவரியமும் கொடுத்தருளுவார்.
அல்லாமலும் அமாவாசை பௌர்ணமி முதலான புண்
ணியதிதிகளில் ஸ்நான சந்தியாவந்தனங்கள் முடித்

க்கொண்டு பரிசுத்தராயிருந்து அந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்தவர்களுக்கும் கேட்டவர்களுக்கும் பெருமாள் அஷ்டஐசுவரியமும் ஆயுராரோக்கியம்கொடுத்து இரட்சித்தருளுவார். அவர்களுக்கு யாகாதிகிருத்தியங்கள் பண்ணின பலனுங் கிடைக்கும். மேலும், இந்தச் சரித்திரத்தை விஷ்ணுஸ்தலங்களிலாவது, புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாவது படிப்பார்களாகில் அவர்களுக்குச் சகலபாக்கியங்களு முண்டாம். இந்தச் சரித்திரத்தைப் பக்தியில்லாதவனிடத்திலும், தெய்வநிந்தை பண்ணுகிறவனிடத்திலும், சோம்பலாய்க் கேட்கிறவனிடத்திலும், ஆசாரயீனனிடத்திலும் படிக்கப்போகாது. ஒருவேளை பொருள் சம்பாதிக்கிற நிமித்தம் படித்தபோதிலும் அவனுக்குப் பாவமே அல்லது புண்ணியமில்லை. இந்தக் கதையைக் காமக்குரோதமில்லாத சாந்தசிலரிடத்திலும், சிரத்தைபக்தி யுள்ளவரிடத்திலும் கேட்கவேண்டியது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே சொல்லவும் வேண்டியது. இந்தப்பிரகாரம் படிப்பவர்களும் சித்தபுத்தியுடையவர்களா யிருப்பார்களாகில் அவர்களுக்குச் சகல சஞ்சிதவினைகளும் விடுபட்டுப்போய் மோட்ச சம்பத்துண்டாகும். அல்லாமலும் இந்தச் சரித்திரத்தைப் பிராமணர்கள் கேட்டால் எக்கியஞ்செய்த பலனைப் பெறுவார்கள். க்ஷத்திரியர்கள் கேட்டால் இராஜரீகத்தைப் பெறுவார்கள். வைசியர்கள் கேட்டால் தேவ பக்தியைப் பெறுவார்கள். சண்டைக்குப்போகிறவன் கேட்டால் செயத்தைப் பொருந்துவான். கர்ப்பவதியான பெண்கள்கேட்டால் நல்லபுத்திரனைப்பெறுவாள். இந்தச் சரித்திரத்தை வைத்திருக்கிறவன் சித்தசுத்தியும் பக்தியும் புத்தியும் வித்தையும் சாந்தமும் இல்லாதவனு யிருந்தாலும் இந்த மகிமையினால் அவன் வீடு அளகாபுரியைப்போலவும், சுவர்க்கலோகம்போலவும் பிரகாசிக்கும். அவன் மறுபிறவியில் புண்ணிய ஜன்மத்தைப்பெற்று ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய கிருபாகடாட்சத்தினால் சகல ஐசுவரியமும்பெற்றுப் பரமபாகவதனாக ஸ்ரீவைகுந்தத்தைப் பெறுவாரென்றறிக.

ஸ்ரீரங்கமகத்துவம் முற்றிற்று.

78(49